

Den Europæiske Unions Tidende

C 76

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

52. årgang

31. marts 2009

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	III <i>Forberedende retsakter</i>	
	REGIONSUDVALGET	
	77. plenarforsamling den 26. og 27. november 2008	
2009/C 76/01	Regionsudvalgets udtalelse om »Integrationspolitikken og den interkulturelle dialog«	1
2009/C 76/02	Regionsudvalgets udtalelse om »EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI)« og »Fælles programmering af forskningsindsatsen«	6
2009/C 76/03	Regionsudvalgets perspektivudtalelse om »Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse«	14
2009/C 76/04	Regionsudvalgets perspektivudtalelse om »Regionernes bidrag til opfyldelsen af EU's klimaændringsmål og energimål med særligt fokus på borgmesteraftalen«	19
2009/C 76/05	Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Rådets henstilling om unge volontørers mobilitet i Europa«	23
2009/C 76/06	Regionsudvalgets udtalelse om »EU som global udviklingspartner: Fremskyndet opfyldelse af millenniumudviklingsmålene«	30
2009/C 76/07	Regionsudvalgets udtalelse om »Mod en fælles indvandringspolitik«	34
2009/C 76/08	Regionsudvalgets udtalelse om »Femte situationsrapport om økonomisk og social samhørighed«	38
2009/C 76/09	Regionsudvalgets udtalelse om »Det vestlige Balkan: En forbedring af det europæiske perspektiv«	42
2009/C 76/10	Regionsudvalgets udtalelse om »Merværdien af at involvere de lokale og regionale myndigheder i udvidelsesprocessen«	48

DA

Pris:
18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 76/11	Regionsudvalgets udtalelse om »Øget energieffektivitet ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi«	54
2009/C 76/12	Regionsudvalgets udtalelse om »Forbedrede kompetencer i det 21. århundrede: En dagsorden for europæisk samarbejde om skoler«	58
2009/C 76/13	Regionsudvalgets resolution om »Finanskrisen«	63
2009/C 76/14	Regionsudvalgets resolution om »Regionsudvalgets prioriteter for 2009 på grundlag af Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram«	66

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

77. PLENARFORSAMLING DEN 26. OG 27. NOVEMBER 2008

Regionsudvalgets udtalelse om »Integrationspolitikken og den interkulturelle dialog«

(2009/C 76/01)

REGIONSUDVALGET

- mener, at den interkulturelle dialog er et væsentligt værktøj, der kan fremme forståelsen for kulturel mangfoldighed, styrke og forene folk i et flersproget og multikulturelt Europa;
- er overbevist om, at en dialog mellem de forskellige trossamfund og verdensopfattelser er et af de væsentligste redskaber i en holdbar interkulturel dialog;
- opfordrer derfor Europa-Parlamentet til at fremme et Europæisk Charter for interkulturel dialog og foreslår, at Europa-Kommissionen og medlemsstaterne skaber en permanent platform for interkulturel dialog, herunder også lokalstyremyndigheder, med henblik på at skabe en systematisk dialog med udgangspunkt i vore byer og regioner;
- mener, at lokale og regionale myndigheder har vidtgående beføjelser til at fremme dialogen mellem kulturer;
- føler, at de lokale myndigheder skal etablere en åben dialog med individuelle grupper (samfundslag) og derefter fremme og støtte kommunikationen mellem disse grupper, afholde møder og oplyse folk ved hjælp af forelæsninger, festivaler, udstillinger og andre aktiviteter;
- påpeger, at de lokale og regionale myndigheder i mange medlemsstater er ansvarlige for lovgivningen vedrørende integrationspolitikken og dens gennemførelse. De spiller således en central rolle i forbindelse med integrationen af indvandrere;
- mener, at en dialog mellem kulturer er en forudsætning for en vellykket integration. De lokale og regionale myndigheder kan på grund af deres nærhed til borgerne stimulere den gensidige respekt og et mere aktivt engagement i en sådan interkulturel dialog.

Ordfører: Milan BELICA (SK/PPE), Formand for den selvstyrende region Nitra.

Basisdokument

Anmodning fra det franske EU-formandskab om »Integrationspolitikken og den interkulturelle dialog: de lokale og regionale myndigheders rolle«.

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Princippet om den interkulturelle dialog

1. mener, at den europæiske integrationsproces' grundlæggende princip er respekt for og fremme af kulturel mangfoldighed. I denne forbindelse er den interkulturelle dialog et væsentligt værktøj, der kan fremme forståelsen for kulturel mangfoldighed, styrke og forene folk i et flersproget og multikulturelt Europa;

2. understreger, at begrebet interkulturel dialog kombineret med social og territorial samhørighed kan medvirke til at bibringe privatlivet, det sociale liv og samfundslivet grundlæggende værdier som f.eks. solidaritet, ansvarlighed, tolerance, respekt for traditioner, stræben efter social fremgang og forståelse for social og kulturel mangfoldighed. Det kan også fremme evnen hos individer og grupper med forskellig kulturel baggrund til at kommunikere med hinanden og leve sammen i samhørighed;

3. understreger, at lige adgang til kultur og frihed til kulturel udfoldelse er væsentlige træk i det europæiske værdigrundlag og forudsætninger for interkulturel dialog og integration;

4. fremhæver, at det er behov for samarbejde på regionalt og lokalt plan mellem lokale og regionale beslutningstagere, arbejdsmarkedets parter, uddannelsesinstitutioner, ngo'er, ungdoms-, sports- og kulturorganisationer, indvandrerorganisationer og andre relevante partnere på græsrodsniveau, hvis den interkulturelle dialog skal fremmes effektivt. Religiøse og sekulære organisationer er også væsentlige partnere i denne dialog, eftersom de bidrager til at pege på behovet for gensidig forståelse og tolerance, forudsat at de kommer igennem med dette budskab;

5. er overbevist om, at en dialog mellem de forskellige trossamfund og verdensopfattelser er et af de væsentligste redskaber i en holdbar interkulturel dialog. Organisationer, der repræsenterer de forskellige trossamfund, er ofte centrale aktører i vort samfund, og på lokalt og regionalt plan er offentlige og religiøse myndigheder i stand til sammen at udvikle metoder til at fremme gensidig forståelse og følgelig at styrke den interkulturelle dialog. Ved at støtte disse metoder og aktiviteter, som er udviklet på lokalt og regionalt plan, kan man også fremme princippet om gensidig forståelse;

6. opfordrer derfor Europa-Parlamentet til at fremme et Europæisk Charter for interkulturel dialog og foreslår, at Europa-Kommissionen og medlemsstaterne skaber en permanent platform for interkulturel dialog, herunder også lokalstyremyndig-

heder, med henblik på at skabe en systematisk dialog med udgangspunkt i vore byer og regioner.

De lokale og regionale myndigheders rolle i den interkulturelle dialog

Regionsudvalget

7. mener, at lokale og regionale myndigheder har vidtgående beføjelser til at fremme dialogen mellem kulturer. De har et afgørende ansvar for at forme og støtte vores rige mangfoldighed af kulturer. De indtager en central plads i udbredelsen og anvendelsen af bedste praksis og udvekslingen af erfaringer med den interkulturelle dialog, specielt på grund af deres koordinering af multidimensionelle lokale og regionale netværk bestående af alle relevante aktører;

8. mener, at de lokale og regionale myndigheder på grund af deres position vil kunne øge kendskabet til vores komplekse moderne samkvem, hvor forskellige kulturelle identiteter og trosretninger lever side om side. Derfor er det væsentligt, at de har en god indsigt i forskellige grupper, deres aktiviteter og samfundsmæssige indflydelse. For at opnå dette skal man så vidt muligt kortlægge, hvem der er aktørerne i den interkulturelle dialog og inddrage dem i direkte og tætte udvekslingsstrukturer med de respektive lokale og regionale myndigheder;

9. konstaterer, at mange interkulturelle initiativer forvaltes på lokalt og/eller regionalt plan. På grund af deres nærhed til borgerne er de lokale og regionale myndigheder strategisk velplaceret til — i partnerskab med andre lokale aktører — at imødekomme de særlige behov og krav hos de forskellige kulturelle grupper inden for deres område og fremme en bredere dialog mellem kulturer;

10. føler, at de lokale myndigheder skal etablere en åben dialog med individuelle grupper (samfundslag) og derefter fremme og støtte kommunikationen mellem disse grupper, afholde møder og oplyse folk ved hjælp af forelæsninger, festivaler, udstillinger og andre aktiviteter. Lokale og regionale myndigheder bør skabe en åben dialog, hvori de stiller sig upartisk og respekterer individuelle borgeres og gruppers friheder og rettigheder. Som mellemmand i denne proces kunne de også yde »rådgivningsservice« (i form af information eller projekter).

11. mener, at indvandrere bør have mulighed for at stemme ved lokale, regionale og EU-valg;

12. tilskynder derfor de relevante myndigheder og politiske grupper til at fremme indvandreres valgdeltagelse for at lette deres integration i samfundet.

Interkulturel dialog som forudsætning for integrationspolitikken

Regionsudvalget

13. mener, at en dialog mellem kulturer er en forudsætning for en vellykket integration. De lokale og regionale myndigheder kan på grund af deres nærhed til borgerne stimulere den gensidige respekt og et mere aktivt engagement i en sådan interkulturel dialog;

14. anbefaler, at Den Europæiske Union inden for rammerne af sit kompetenceområde tilvejebringer rammebetingelserne og forudsætningerne for en succesrig integration, men erkender også, at indvandrings- og integrationspolitikken henhører under medlemsstaternes kompetence, og at nærhedsprincippet skal respekteres;

15. peger på behovet for at etablere og støtte forvaltningsstrukturer (kvikskrænker eller »one-stop-shops«), der kan hjælpe indvandrere med praktiske problemer (i tillæg til de sædvanlige problemer med bureaukrati), ved at tilbyde nyttig information især til nyttilflyttere.

16. påpeger, at de lokale og regionale myndigheder i mange medlemsstater er ansvarlige for lovgivningen vedrørende integrationspolitikken og dens gennemførelse. De spiller således en central rolle i forbindelse med integrationen af indvandrere. Man skal tage højde for forskellene i de nationale systemer, geografisk beliggenhed, eksisterende skikke samt historiske og kulturelle særpræg, når man udarbejder de fælles europæiske rammer, som anbefales i punkt 14. Dette betyder også, at lokale og regionale myndigheder skal følge en integrationsbaseret model, der er afstemt efter deres specifikke forhold;

17. understreger, at de lokale og regionale myndigheder ofte er involveret i vurderingen af, hvor effektive og målrettede en række aspekter af integrationspolitikken er, via den måde de opfylder deres ansvar på disse områder;

18. opfordrer til, at der stilles tilstrækkelige ressourcer til rådighed for integrationsforanstaltninger på lokalt og regionalt plan, mens man undersøger eksisterende programmer. De lokale og regionale myndigheder skal have hjælp til at klare integrationsprocessen i form af information, økonomisk støtte samt udvikling af bedste praksis. Det anbefales derfor, at man medtager kategorier og foranstaltninger, så man kan finansiere lokale og regionale projekter og foranstaltninger til integrering af indvandrere;

19. erkender indvandringens store udfordring for Den Europæiske Union. I denne situation skal det kulturelle samarbejde og den kulturelle dialog styrkes for at sikre, at kulturelle forskelligheder ikke skaber splid, men i stedet bliver et instrument, der kan skabe udvikling, styrke tolerancen og forene folk i et multikulturelt Europa baseret på gensidig respekt og solidaritet;

20. opfordrer til, at der arbejdes mere intenst på en fælles europæisk politik for at styre den illegale indvandring. Mange af de juridiske aspekter af illegal indvandring ligger uden for de

lokale og regionale myndigheders beføjelser, men derimod er det byerne og regionerne der i første række konfronteres med de samfundsmæssige konsekvenser heraf. Man bør finde løsningsmodeller og tilstræbe at rådføre sig med regionerne og de lokale myndigheder ved udarbejdelsen af EU's politik på dette område og angribe de specifikke problemer i forbindelse med illegal indvandring inden for rammerne af den interkulturelle dialog;

21. mener, at de regionale og lokale myndigheder spiller en særlig rolle, når det handler om migrationspolitik, fordi mange af de tjenester, der er væsentlige for en succesrig integration som f.eks. bolig, sundhedsvæsen, almen og faglig uddannelse, sprogundervisning osv., henhører under de lokale og regionale myndigheder, der derfor berøres som de første af problemer på dette område;

22. påpeger, at integrationsprocessen undertiden strækker sig over flere generationer — især på lokalt plan — og anser det derfor som meget nødvendigt og en absolut forudsætning, at lokale og regionale myndigheder sikrer effektiv både strukturel, social, økonomisk og kulturel integration, og at de bidrager til, at nyttilkomne ikke udsættes for forskelsbehandling, men at de har rettigheder og adgang til ressourcer, beskæftigelse og tjenester, således at de kan deltage fuldt ud i det europæiske samfund. Adgang til det regulære arbejdsmarked er altafgørende og reguleres af medlemsstaterne;

23. anbefaler, at man undersøger mulighederne for at oprette et netværk af lokale og regionale myndigheder i alle medlemsstater for at øge samarbejdet om effektivt at klare migrationsstrømmene og integrere indvandrerne på en informeret måde gennem lokale projekter, der støttes af disse myndigheder.

24. henviser til det europæiske år for interkulturel dialog i 2008, der gennem fremme af forståelsen for forskellige kulturer yder et vigtigt bidrag til integrationen af mennesker med indvandrerbaggrund. Kommissionen bør undersøge om en årlig »europæisk dag for integration og interkulturel tolerance« kan styrke bevidstheden om emnet og tydeliggøre, at kulturel mangfoldighed er berigende.

Støtte til boligpolitikken som led i integrationsprocessen

Regionsudvalget

25. anbefaler, at man skaber betingelser for at integrere migrantfamilier i lokale familier og samfund ved aktivt at samarbejde med indvandrerne om udarbejdelse og iværksættelse af integrerede programmer, der sigter mod forbedring af bymiljøet og byplanlægningen, levering af tjenesteydelser, forbedring af kvaliteten af miljøet og bekæmpelse af social udstødelse, og påpeger, at der bør gennemføres yderligere research, der samler EU-medlemsstaternes erfaringer i de seneste år med at sikre migranter boliger, især erfaringer med iværksættelse af programmer til forbedring af kvarterer, hvor der bor mange migranter;

26. opfordrer lokale og regionale myndigheder til at udnytte de eksisterende EU-finansieringsmuligheder til at hjælpe indvandrere, asylansøgere og flygtninge med at få adgang til beskæftigelse, sociale ydelser, sundhedsbeskyttelse og bolig. Lokale og regionale myndigheder bør være garanter for de offentlige tjenesters kvalitet og antal, sikre adgang til uddannelsesprogrammer og sørge for livskvaliteten i byerne ved hjælp af en effektiv byplanlægning og en fornuftig boligpolitik for at undgå, at byområder forfalder, samt effektive programmer for byfornyelse af forfaldne områder.

Kvalifikationer og beskæftigelse med henblik på integration

Regionsudvalget

27. gør opmærksom på, at manglende modtagelses- og integrationsprojekter samt mangel på stabil beskæftigelse kan betyde, at indvandrere risikerer at blive udnyttet frivilligt eller ufrivilligt og havne i kriminalitet, hvilket kan skabe problemer for sikkerheden og den sociale samhørighed;

28. foreslår, at medlemsstaterne i samarbejde med lokale og regionale myndigheder og alle de økonomiske og sociale partnere, og inden for rammerne af medlemsstaternes kompetencer, bestræber sig på at forbedre indvandreres adgang til beskæftigelse og at bekæmpe forskelsbehandling på arbejdsmarkedet. Medlemsstaterne bør orientere dem om mulighederne og tilskynde dem til at forberede sig på et job ved hjælp af bl.a. specifikke videre- og efteruddannelsesprogrammer.

Styrkelse af den interkulturelle dialog gennem flersprogethed og undervisning i fremmedsprog

Regionsudvalget

29. er af den opfattelse, at udviklingen af et tilhørsforhold starter i skolen, og at programmer for modtagelse og integration af elever og studerende kan udvikles som en naturlig del af samtlige førskole-, skole- og universitetssystemer i medlemsstaterne;

30. mener, at lokale og regionale myndigheder bør fremhæve, hvor central og vigtig en rolle uddannelse spiller, når der skal skabes bevidsthed om kulturel mangfoldighed;

31. opfordrer til, at man lægger større vægt på indvandreres kulturelle, sproglige og intellektuelle potentiale, hvilket er af stor værdi for EU i en globaliseret verden;

32. understreger behovet for at støtte undervisning, der fokuserer på gensidig forståelse. For at opnå dette skal undervisningsplanerne afspejle EU's multikulturelle miljø og princippet om aktiv støtte til den multikulturelle dialog;

33. lægger stor vægt på fremmedsprogsindlæring og udvikling af grundlaget for flersprogethed allerede i førskolealderen. Det anerkender betydningen af at have et godt kendskab til værtslandets sprog eller sproget i det område, man bor i; foreslår derfor at træffe passende støtteforanstaltninger og skabe lærings-

muligheder både i skolen og — for forskellige indvandreraltersgrupper — uden for skolemiljøet;

34. er også enig i, at der er et behov for at tilskynde til dialog mellem religiøse samfund og foreninger samt andre kulturelle aktører. EU-borgere bør have et bedre kendskab til og forståelse for både EU-lande og andre lande, herunder også deres historie og kultur. Indvandrere såvel som de lokale skal undervises om Europa på en positiv måde: erkendelsen af fælles værdier, en fælles historie, samspillet mellem kulturerne, lige sociale og politiske rettigheder og pligter;

35. foreslår, at lokale og regionale myndigheder forpligter sig til at øge den interkulturelle bevidsthed blandt deres medarbejdere og hos andre offentlige serviceudbydere og at sikre en rimelig repræsentation af medarbejdere med migrantbaggrund og fra nationale mindretal i disse institutioner;

36. mener, at de lokale og regionale myndigheder kan spille en afgørende rolle ved at skabe et positivt miljø, hvor udenlandske studerende selv for en kort periode kan få mulighed for at etablere kontakter i den by, de studerer i.

Udbygning af samarbejdet med medierne

Regionsudvalget

37. opfordrer lokale og regionale myndigheder til i tæt samarbejde med både lokale medier, kulturelle organisationer og foreninger at gennemføre informationskampagner på lokalt og regionalt plan for især at nå ud til dårligt stillede grupper og dermed drage størst mulig fordel af de foreliggende muligheder;

38. mener, at de lokale medier har stor betydning, når det gælder om at informere så objektivt som muligt om situationen og realiteterne for flerkulturelle samfund i Europa og således på den ene side styrke tilpasningsevnen hos værtslandets befolkning (øge den interkulturelle bevidsthed og viden, accept af migranter) og på den anden side tilskynde migranter til at integrere sig og til at respektere kulturer, traditioner, skik og brug samt sprog i værtslandet og de øvrige EU-medlemsstater;

39. foreslår, at man søger at øve indflydelse på lokale og regionale aktører ved at uddelegere arrangementer og aktiviteter, og at man fremmer en passende mediedækning om disse arrangementer i de regionale medier. Lokale og regionale myndigheder skal fremhæve mediernes afgørende rolle i kampen for lighed og gensidig forståelse og fortsætte med at skabe de nødvendige vilkår for at støtte den kulturelle dialog;

40. fremhæver nødvendigheden af at skabe nye kontaktpunkter for interkulturel dialog (forskellige digitale mødesteder, specialcafeer, aktiviteter i parker og offentlige pladser) og foreslår, at der ydes støtte til debatfora i byerne, dialoger, sprogundervisning, naturaliseringskurser, beskæftigelsesprogrammer, ligestillingskurser, projekter til bekæmpelse af forskelsbehandling osv., men også at sikre systematisk udveksling og overvågning af erfaringer, nye tilgange, succeser og fiaskoer på lokalt plan.

II. BILAG**AD 6**

Europarådets og Kommissionens program »Tværkulturelle byer« er et netværk af europæiske byer til fremme af den tværkulturelle dialog. Netværket skal give medlemmerne mulighed for at udveksle erfaringer og god praksis på områder som f.eks. beskæftigelse, sprog, uddannelse, kultur, medier.

AD 23

I de medlemsstater, hvor man via lokale kommissioner allerede har afprøvet sådanne tjenestenetværk, har det ført til en hurtigere behandling af asylansøgninger og bedre levevilkår for asylansøgere. Det har fremmet deres integration i det lokale samfund og givet betydelige fordele, både med hensyn til sikkerhed og livskvalitet.

Arco Latino foreslår at fremme netværk og sammenslutninger på europæisk plan for at fremhæve værdien af interregionalt samarbejde og samordne foranstaltninger i medlemsstater med de samme indvandringsproblemer. Kun via et sådant samarbejde vil man kunne skabe fælles koordinerede udviklingsforanstaltninger med oprindelseslandene.

AD 28

Det europæiske netværk af lokale og regionale myndigheder for socialøkonomien (REVES) er begyndt at inddrage migranter i sit arbejde, og resultatet af dette samarbejde er meget positivt. Medlemmerne af REVES står bag en række initiativer til fremme af den interkulturelle dialog og en aktiv integration. Statsborgere fra tredjelande og andre personer med migrantbaggrund er til dels involveret ikke blot i gennemførelsen, men også i planlægningen af disse initiativer (som endnu ikke er afsluttet). Der gøres forsøg med nye kontaktpunkter for aktiv deltagelse og interkulturel dialog. Blandt sådanne kan nævnes: a) cafeer som mødested for

ældre migranter, b) initiativer til interkulturel dialog omkring offentlige parker (inddrager f.eks. også forskellige grupper af unge, der tilbringer deres fritid i parken), c) forbedring af migranternes kvalifikationer og færdigheder (i lighed med projektet »Extracompetenze«), d) afholdelse af aktiviteter i skoler med deltagelse af forældre af forskellige nationaliteter eller e) migranternes og lokales oprettelse af virksomheder inden for den sociale økonomi (f.eks. kooperativer).

AD 30

»Dvojický«-projektet (Tvillinger) startet af radio Regina, hvis journalister forsøger at drage paralleller mellem historiske figurer og traditioner i Slovakiet og andre EU-medlemsstater.

AD 32

Paneuropæiske kulturelle traditioner som f.eks. »Naboernes dag« og »Musikkens dag« er gradvist ved at vinde indpas i Slovakiet.

Nævnes skal også det initiativ, som Kommissionens GD for Udvikling tog til at sende EU-tjenestemænd ud til skoler som ambassadører på Schuman-dagen den 9. maj.

AD 33

Unge og børns motivation til at lære nye sprog skal fremmes i en tidlig alder. Sprogindlæringen skal påbegyndes så tidligt som muligt, da dette gør læreprocessen hurtigere og mere effektiv. Sprogindlæringen i folkeskolen skal forbedres. Undervisningen bør give flere muligheder for at tale et fremmedsprog i underskolen samt lære et tredje sprog senere i skoleforløbet. På universitetsniveau bør der være muligheder for at kunne videreudvikle sine sproglige evner, hvilket indebærer en udvidelse af tilbuddene under »programmet for livslang læring«, som sigter på at fremme studerendes og arbejdstageres mobilitet.

Bruxelles, den 26. november 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI)« og »Fælles programmering af forskningsindsatsen«

(2009/C 76/02)

REGIONSUDVALGET

- mener, at regionerne og kommunerne spiller en central rolle i det europæiske forskningsrum (ERA), i og med at de kan formidle denne politik ud til borgerne og befinder sig tættere på forskningsrummets aktører;
- støtter iværksættelsen af den af medlemsstaterne efterlyste EU-lovramme, der har til formål at fremme oprettelsen og iværksættelsen af ekspertiseinfrastrukturer i Europa, som styrker forskningen og som i sidste ende forbedrer Europas konkurrenceevne i forhold til tredjelande;
- foreslår, for at sikre forskningsinfrastrukturens tværnationale karakter, at der, hvis medlemmerne er regioner eller kommuner, skal være tale om regioner eller kommuner fra tre forskellige medlemsstater, uanset de øvrige medlemmers oprindelsesforhold;
- understreger, at især EGTS må overvejes som et alternativt retsinstrument til oprettelse af europæiske forskningsinfrastrukturer, og at der derfor bør være en tydeligere og mere eksplicit henvisning hertil i betragtning 5 og 9 i Rådets nye forordning;
- understreger regionernes og kommunernes betydning som drivfaktor bag fælles forskningsprogrammer, da de befinder sig tæt på og er fortrolige med de særlige lokale forhold, der gør sig gældende på det videnskabelige, teknologiske og erhvervmæssige område, og dermed også med behovet for samarbejde på strategiske områder;
- understreger, hvor vigtigt det er at maksimere den regionale og lokale virkning gennem decentraliserede forskningsinfrastrukturer samt nødvendigheden af, at ERI'erne er opmærksomme på den potentielle støtte, som etableringen af et virtuelt netværk af infrastrukturer i Europa kan udgøre for dem.

Ordfører: Iñaki Aguirre ARIZMENDI (ES/ALDE), Generalsekretær for eksterne forbindelser, Den Selvstyrende Region Baskerlandet

Basisdokumenter:

Forslag til Rådets forordning om EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI)

KOM(2008) 467 endelig — 2008/0148 (CNS)

Meddelelse om »Fælles programmering af forskningsindsatsen: Samarbejde om de fælles udfordringer giver større effekt«

KOM(2008) 468 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. mener, at regionerne og kommunerne spiller en central rolle i det europæiske forskningsrum (ERA), i og med at de kan formidle denne politik ud til borgerne og befinder sig tættere på forskningsrummets aktører. Udvalget understreger derfor, at regionerne bør spille en strategisk rolle i indsatsen for at styrke og udvide ERA, især i forbindelse med initiativer til oprettelse af solide forskningsinstitutioner i innovative miljøer og til samarbejde inden for forskning;

2. hilser Kommissionens to initiativer velkommen som et vigtigt bidrag til uddybning og udvidelse af ERA. Faktisk har Regionsudvalget i sin udtalelse »Nye perspektiver på Det Europæiske Forskningsrum«⁽¹⁾ allerede fremhævet det nødvendige i at gennemføre foranstaltninger, der skal styrke oprettelsen af ERA som et skridt i retning af at gøre Europa til den mest dynamiske økonomi i verden;

3. understreger, at regionerne og kommunerne bør betragtes som de grundlæggende territoriale og økonomiske forvaltningsenheder, og fremhæver den nøglerolle, som EU's regionale og lokale myndigheder spiller i gennemførelsen af den nye Lissabon-dagsorden til fremme af en mere konkurrencedygtig europæisk økonomi gennem en innovationsorienteret strategi;

4. betoner, at der er forskelle mellem de enkelte EU-regioner, hvad angår erhvervsstruktur samt udviklings- og specialiseringsniveau. Udvalget peger derfor på det nødvendige i at tage hensyn til disse særlige forhold, når regionerne tilsluttes etablerede metoder til forbedring af den globale konkurrenceevne. Det er således vigtigt at sikre sig, at visse regioners særlige forhold som f.eks. deres beliggenhed i den yderste periferi, ikke giver anledning til udelukkelse, når disse regioner indgiver anmodning om oprettelse af en ERI. Det vil derfor være nødvendigt at indføre foranstaltninger, der kan sikre regionerne i den yderste periferi adgang til dette virtuelle infrastrukturnetværk.

5. opfordrer medlemsstaterne til at fastlægge deres innovationspolitik samt metoderne og instrumenterne til fremme heraf i koordination og samarbejde med regionerne, således at de opnåede resultater også svarer til de reelle behov på lokalt og regional niveau;

6. er enig i de konklusioner, der blev draget i Rådet (konkurrenceevne)⁽²⁾, om det nødvendige i at forbedre styringen af ERA, ved at Kommissionen og medlemsstaterne i samarbejde med interessegrupper og EU-borgerne udarbejder en langsigtet strategi. Regionsudvalget gentager derfor sit forslag om at involvere samtlige interessenter og navnlig forskerne i styringen af ERA helt fra begyndelsen i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og samtidig sikre sammenhæng med uddannelses-, innovations- og samhørighedspolitikken;

7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre effektiv og fuld inddragelse af de regionale og lokale myndigheder i styringen af de to initiativer, der er genstand for nærværende udtalelse.

EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI) — KOM(2008) 467 endelig

Regionsudvalget

8. støtter iværksættelsen af den af medlemsstaterne efterlyste EU-lovramme, der har til formål at fremme oprettelsen og iværksættelsen af ekspertiseinfrastrukturer i Europa, som styrker forskningen og som i sidste ende forbedrer Europas konkurrenceevne i forhold til tredjelande;

⁽¹⁾ CdR 83/2007 fin.

⁽²⁾ Det Europæiske Råd, Bruxelles, den 30. maj 2008 Rådets konklusioner om lanceringen af Ljubljana-processen.

9. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med definitionen af medlemskabet af de enkelte ERI'er og fastlæggelsen af opgaver at gøre regionerne til fuldgældige medlemmer på lige fod med medlemsstaterne, mellemstatslige organisationer og tredjelande. Regionerne bør ikke betragtes som repræsentanter for en medlemsstat, men som autonome forvaltningsenheder, da de råder over tilstrækkelig kapacitet og ressourcer samt tilstrækkeligt veludviklede videnskabelige og tekniske systemer til på tilfredsstillende vis at kunne være med til at lede lanceringen og gennemførelsen af omfattende ekspertiseinfrastrukturer;

10. foreslår, for at sikre forskningsinfrastrukturens tværnationale karakter, at der, hvis medlemmerne er regioner eller kommuner, skal være tale om regioner eller kommuner fra tre forskellige medlemsstater, uanset de øvrige medlemmers oprindelsesforhold;

11. hilser det velkommen, at ERI'erne kan finansieres både via forskningsrammeprogrammet og over strukturfondene. Regionsudvalget foreslår endvidere en koordineret anvendelse af andre finansieringskilder i medlemsstaterne, herunder både private og offentlige kilder;

12. foreslår, at der lanceres strategiske koordineringsmekanismer på europæisk plan, som inddrager de mest relevante interessegrupper for at sikre en effektiv iværksættelse af en sammenhængende ERI-politik, som omfatter vigtige temaer som evaluering af initiativerne og løsning af problemer med placeringen af nye ERI'er;

13. er enig med Kommissionen i nødvendigheden af at fremme initiativer, hvor aktørerne samarbejder om at lette udvekslingen af information og viden med henblik på at udbrede fordelene til alle dele af de forskellige regioners og kommuners erhvervsstruktur og alle videnskabelige, akademiske og teknologiske kredse. Udvalget bifalder derfor den internetportal om forskningsinfrastrukturer, som Kommissionen for nylig har oprettet i samarbejde med ESF (European Science Foundation);

14. anerkender de begrænsninger, der ligger i de eksisterende former for oprettelse af europæiske forskningsinfrastrukturer, og det nødvendige i at udvikle en europæisk ramme for at forbedre infrastrukturens funktion og effektivt fjerne barrierer og hindringer for tværnational forskning;

15. minder om, at der findes andre instrumenter på internationalt, nationalt og europæisk niveau, som kan supplere ERI'erne. Nogle af disse blev oprettet med et specifikt mål for øje, mens andre, herunder Den Europæiske Gruppe for Territorialt Samarbejde (EGTS), har bredere målsætninger: at lette og

sætte skub i det regionale samarbejde for at styrke den økonomiske og sociale samhørighed på forskellige områder. Regionsudvalget anbefaler derfor, at ERI'erne afstemmes efter dette og andre eksisterende instrumenter med henblik på at opnå den størst mulige synergieffekt;

16. understreger, at især EGTS må overvejes som et alternativt retsinstrument til oprettelse af europæiske forskningsinfrastrukturer^(?), og at der derfor bør være en tydeligere og mere eksplicit henvisning hertil i betragtning 5 og 9 i Rådets nye forordning;

17. fremhæver den nuværende geografiske fordeling af de europæiske forskningsinfrastrukturer, som hovedsageligt af historiske årsager, er placeret i Vesteuropa, og efterlyser en planlægning, der sikrer en jævn fordeling af infrastrukturene over hele EU og om muligt også mellem medlemsstaterne. En sådan decentraliseret fordeling af forskningsanlæg vil være til fordel for regionerne og samtidig imødekomme behovet for nye infrastrukturer på europæisk plan. Den vil kunne styrkes gennem et virtuelt netværk, som forbinder alle disse anlæg, og som navnlig vil støtte små og mellemstore forskningsinfrastrukturer, der kan være vigtige for udviklingen af viden inden for områder af strategisk interesse såvel som for den økonomiske og innovative udvikling lokalt og regionalt i det pågældende område;

18. støtter de konklusioner, der blev draget på mødet i Rådet (konkurrenceevne) den 30. maj 2008, og som opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre de europæiske regioners og kommuners evne til at anvende, opbygge og drive moderne forskningsinfrastrukturer. Som mulige foranstaltninger i den forbindelse foreslår Regionsudvalget:

- at give regionerne og kommunerne større indflydelse på fastlæggelsen af ESFRI's (Det Europæiske Strategiforum for Forskningsinfrastrukturer) køreplan for europæiske forskningsinfrastrukturer, herunder navnlig prioritetsrækkefølgen for 35 allerede godkendte nøgleprojekter af europæisk interesse,
- at tage hensyn til de regionale og lokale myndigheders betydning og inddrage dem i ERI,
- at sikre sammenhæng mellem ERI og andre eksisterende strukturer på nationalt og regionalt plan, som f.eks. Den Europæiske Gruppe for Territorialt Samarbejde,
- ved hjælp af en passende rammebestemmelse at lette decentraliseringen af ERI'erne, med henblik på at alle medlemsstater, regioner og kommuner kan drage nytte heraf,
- at sikre reel og fuld inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i en effektiv styring af ERI;

^(?) Jf. CdR 308/2007 fin, punkt 19.

19. henleder opmærksomheden på regionernes og kommunernes betydning for udvikling af innovative miljøer for ERI'erne, i og med at de regionale politikker i stor udstrækning er afgørende for, om ERI'erne anses for regionale udviklingspoler og kan tiltrække videnskabsfolk. ERI'erne kan skabe store sociale og økonomiske fordele for de byer og regioner, som de er forbundet med,

20. går ind for, at Kommissionen træffer beslutninger om ERI'er. Regionsudvalget mener, at der er tale om en enklere og kortere procedure, frem for at hver enkelt beslutning om ERI skulle træffes af Rådet. For at sikre fuld gennemsigtighed og legitimitet i beslutningstagningen foreslår udvalget, at Kommissionens evalueringskriterier præciseres, og at der nedsættes en forvaltningskomité, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, herunder eventuelt regionerne, de lokale og regionale myndigheder eller deres sammenslutninger, og hvis synspunkt spiller en afgørende rolle for Kommissionens beslutninger vedrørende ERI'er. Endvidere bør medlemsstaterne etablere passende samordningsmekanismer, som sikrer, at den holdning, som den enkelte medlemsstat repræsenterer i forvaltningskomitéen, afspejler dens regioners eller kommuners synspunkter;

21. bifalder fjernelsen af administrative, retlige og skattemæssige hindringer for den foreslåede oprettelsesform for ERI, nemlig skattefritagelse og mere fleksible indkøbsprocedurer, hvilket efter Regionsudvalgets mening vil bidrage til at forenkler oprettelsen af de store forskningsinfrastrukturer og samtidig sikre en mere effektiv og resultatorienteret drift heraf.

Meddelelse fra Kommissionen om »Fælles programmering af forskningsindsatsen (ERI)« — KOM(2008) 468 endelig

Regionsudvalget

22. understreger regionernes og kommunernes betydning som drivfaktor bag fælles forskningsprogrammer, da de befinder sig tæt på og er fortrolige med de særlige lokale forhold, der gør sig gældende på det videnskabelige, teknologiske og erhvervs-mæssige område, og dermed også med behovet for samarbejde på strategiske områder. Mange europæiske regioner deltager allerede i og leder med succes koordinerings- og samarbejdsinstrumenter på forskningsområdet, f.eks. ERA-NET. Regionsudvalget understreger, at det ikke kun er medlemsstaterne, men i særlig grad også de regionale myndigheder, der er drivkraften bag samarbejdsaftaler inden for rammerne af det fælles program;

23. henviser til det nødvendige i at fastlægge koordineringsmekanismer, der kan bidrage til en effektiv gennemførelse af aftalerne mellem de forskellige lokale og regionale myndigheder, og lade disse mekanismer indgå i forslaget;

24. erkender, at der er et reelt behov for at nå frem til et program med disse karakteristika, men mener ikke, at gennemførelsen af programmet bør føre til en yderligere belastning af medlemsstaterne og regionerne, hvorfor programmet bør støttes af Kommissionen, ikke kun gennem dens formidlende rolle ved etablering af aftaler, men også gennem finansielle forpligtelser, herunder tilrådighedsstillelse af finansielle midler, hvilket er en nødvendig forudsætning for at sætte skub i programmet og sikre tilfredsstillende resultater. Regionsudvalget foreslår, at Kommissionen opretter sin egen fond, der skal understøtte dette initiativ.

25. foreslår, at EU og medlemsstaterne inden lanceringen af nye programmer bør udforske samtlige muligheder for at opnå synergier mellem de tværnationale politikker og eksisterende samarbejdsinstrumenter og gennem passende mekanismer sikre, at de koordineringsprogrammer, der allerede er oprettet, herunder bl.a. ERA-NET, den åbne koordinationsmetode og de europæiske teknologiplatforme, udnyttes fuldt ud;

26. anerkender det vigtige i at iværksætte initiativer, som bygger på samordning og samarbejde mellem de aktører, der repræsenterer den europæiske forskning, udvikling og innovation med henblik på at opfylde Lissabon-strategiens mål om at gøre EU til den mest konkurrencedygtige og dynamiske økonomi i verden. Udvalget påpeger imidlertid, at en sådan samordning skal tage udgangspunkt i »bottom-up«-princippet og samtidig være i overensstemmelse med princippet om variabel geometri og subsidiaritetsprincippet. I den forbindelse bør regionernes frivillige deltagelse ses som et skridt i retning af at øge den variable geometri;

27. er enig med Kommissionen i nødvendigheden af i fællesskab at tage de udfordringer op, som går ud over de nationale grænser. I den forbindelse er det de regionale og lokale myndigheder, som har bedst kendskab til de problemer og svagheder, der skal tages op. Det er netop ved at sammenføre ressourcer, personer og viden, at mulighederne for at løse komplekse videnskabelige og tekniske problemer forbedres;

28. opfordrer til, at prioriteringen af temaer under det fælles program fastlægges ved fælles overenskomst, under hensyntagen til det store antal regioner med relevante kompetencer og efter at have hørt forskermiljøet og samtlige interessenter inden for de enkelte områder;

29. håber, at dette program i kraft af sin udformning og inspiration til forandring, indleder en pragmatisk, fleksibel og omfattende udvikling præget af regionale forskningsprioriteter.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

*Ændringsforslag 1***Forslag til Rådets forordning om EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI), indledende betragtning (6)**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(...) Sådanne forskningsinfrastrukturer kan være samlet på ét sted (»etsteds«-forskningsinfrastrukturer) eller være fordelte (et organiseret net af distribuerede ressourcer).	(...) Sådanne forskningsinfrastrukturer kan være samlet på ét sted (»etsteds«-forskningsinfrastrukturer) eller være fordelte (et organiseret net af distribuerede ressourcer). <u>Regionsudvalget understreger, hvor vigtigt det er at maksimere den regionale og lokale virkning gennem decentraliserede forskningsinfrastrukturer samt nødvendigheden af, at ERI'erne er opmærksomme på den potentielle støtte, som etableringen af et virtuelt netværk af infrastrukturer i Europa kan udgøre for dem.</u>

Begrundelse

Oprettelsen af decentraliserede infrastrukturer ville være en gevinst ikke blot for regioner og lokale enheder, men ville også bidrage til at opfylde det udtalte behov i Europa for udvikling af nye infrastrukturer, hvilket ville blive styrket gennem dannelse af et virtuelt netværk, som forbinder alle disse anlæg med hinanden.

*Ændringsforslag 2***Forslag til Rådets forordning om EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI), artikel 3 c)**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
det europæiske forskersamfund, som består af forskere fra medlemsstaterne og fra lande, der er associeret EF-programmer for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, skal have faktisk adgang til dem	det europæiske forskersamfund, som består af forskere fra medlemsstaterne, <u>regionerne og kommunerne</u> og fra lande, der er associeret EF-programmer for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, skal have faktisk adgang til dem

Begrundelse

Regioner og kommuner spiller en afgørende rolle i det fælles europæiske forskningsrum (ERA), og derfor bør de deltage aktivt i alle de initiativer, der bliver taget på området. Dette gælder særligt de tiltag, som har forbindelse til oprettelsen af solide forskningsinstitutioner i innovative miljøer og samarbejdsaktiviteter på forskningsområdet.

*Ændringsforslag 3***Forslag til Rådets forordning om EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI), artikel 4, stk. 1, c)**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
en teknisk og videnskabelig beskrivelse af den forskningsinfrastruktur, der skal etableres og drives af ERI'en, herunder især kravene i artikel 3;	en teknisk og videnskabelig beskrivelse af den forskningsinfrastruktur, der skal etableres og drives af ERI'en, <u>samt en oversigt over de socioøkonomiske virkninger, som denne vil producere på regionalt niveau</u> , herunder især kravene i artikel 3;

Begrundelse

Det er nødvendigt at fremdrage de fordele og ulemper, som etableringen af en forskningsinfrastruktur vil resultere i på lokalt og regionalt niveau, ikke kun på det videnskabelige og teknologiske plan, men også for hele samfundet.

*Ændringsforslag 4***Forslag til Rådets forordning om EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI), artikel 6**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(...)	(...)
2. ERI'er skal i alle medlemsstater have den videstgående rets- og handleevne, der tildeles retlige enheder efter lovgivningen i de pågældende medlemsstater. De kan især erhverve, besidde og afstå løsøre, fast ejendom og intellektuel ejendomsret, indgå aftaler og være parter i retssager.	2. ERI'er skal i alle medlemsstater <u>eller regioner</u> have den videstgående rets- og handleevne, der tildeles retlige enheder efter lovgivningen i de pågældende <u>medlemsstater områder</u> . De kan især erhverve, besidde og afstå løsøre, fast ejendom og intellektuel ejendomsret, indgå aftaler og være parter i retssager.
(...)	(...)
4. Medlemsstaterne skal træffe alle fornødne foranstaltninger til under overholdelse af statsstøttere reglerne at indrømme ERI'er størst muligt fritagelse for skatter ud over dem, der er omfattet af direktiverne omhandlet i stk. 3.	4. Medlemsstaterne <u>og regionerne</u> skal træffe alle fornødne foranstaltninger til under overholdelse af statsstøttere reglerne at indrømme ERI'er størst muligt fritagelse for skatter ud over dem, der er omfattet af direktiverne omhandlet i stk. 3.

Begrundelse

Jævnfør begrundelsen for ændringsforslag 2.

*Ændringsforslag 5***Forslag til Rådets forordning om EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI), artikel 7, stk. 1**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
ERI'er skal have et vedtægtsmæssigt hjemsted på en ERI-deltagers territorium, som enten kan være en medlemsstat eller et land, der er associeret et EF-program for forskning, teknologisk udvikling og demonstration.	ERI'er skal have et vedtægtsmæssigt hjemsted på en ERI-deltagers territorium, som enten kan være en medlemsstat, <u>en region</u> eller et land, der er associeret et EF-program for forskning, teknologisk udvikling og demonstration.

Begrundelse

Jævnfør begrundelsen for ændringsforslag 2.

*Ændringsforslag 6***Forslag til Rådets forordning om EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI), artikel 8**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Følgende enheder kan deltage i ERI'er: (a) medlemsstater (b) tredjelande (c) mellemstatslige organisationer.	1. Følgende enheder kan deltage i ERI'er: (a) medlemsstater (b) <u>Regionale eller lokale myndigheder</u> (c) tredjelande (d) mellemstatslige organisationer.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. ERI'er skal altid have tre medlemsstater som deltagere. Yderligere medlemsstater kan når som helst opnå status som deltagere på rimelige betingelser, jf. vedtægten.	2. ERI'er skal altid have tre medlemsstater som deltagere eller tre regioner eller lokale enheder, som hører ind under forskellige medlemslande. Yderligere medlemsstater eller regioner kan når som helst opnå status som deltagere på rimelige betingelser, jf. vedtægten.
3. Medlemsstaterne skal tilsammen besidde flertallet af stemmerettigheder i deltagerforsamlingen, jf. artikel 12, stk. 1, litra a).	3. Medlemsstaterne eller de regionale eller lokale myndigheder skal tilsammen besidde flertallet af stemmerettigheder i deltagerforsamlingen, jf. artikel 12, stk. 1, litra a).
4. En medlemsstat eller et tredjeland kan repræsenteres af én eller flere offentlige enheder, herunder regioner, eller private enheder, der har fået overdraget offentlige serviceopgaver, for så vidt angår udøvelse af specifikke rettigheder og fritagelse for specifikke forpligtelser som deltager i den pågældende ERI. (...)	4. En medlemsstat, regionale eller lokale myndigheder eller et tredjeland kan repræsenteres af én eller flere offentlige enheder, herunder regioner eller lokale enheder, eller private enheder, der har fået overdraget offentlige serviceopgaver, for så vidt angår udøvelse af specifikke rettigheder og fritagelse for specifikke forpligtelser som deltager i den pågældende ERI. (...)

Begrundelse

Jævnfør begrundelsen for ændringsforslag 2.

Ændringsforslag 7

Forslag til Rådets forordning om EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI), artikel 9

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
I vedtægten skal være fastsat mindst følgende: (...)	I vedtægten skal være fastsat mindst følgende: (...)
h) grundlæggende principper for: i) ... viii)	h) grundlæggende principper for: i) ... viii)
	ix) <u>kommunikationspolitikken i forhold til de lokale og regionale offentlige myndigheder samt interesse- og borgergrupper fra det område, hvor ERI-infrastrukturen etableres;</u>

Begrundelse

Det er nødvendigt at fremhæve ERI's betydning som aktør, der bidrager til udbredelsen og optimeringen af resultaterne af de aktiviteter, der pågår i forskningsmiljøet.

Ændringsforslag 8

Forslag til Rådets forordning om EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI), artikel 18, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
ERI'er og de relevante medlemsstater skal underrette Kommissionen om eventuelle omstændigheder, der kan bevirke, at der opstår alvorlig fare for, at en ERI ikke kan udføre sine opgaver.	ERI'er, regionerne eller de lokale enheder og de relevante medlemsstater skal underrette Kommissionen om eventuelle omstændigheder, der kan bevirke, at der opstår alvorlig fare for, at en ERI ikke kan udføre sine opgaver.

Begrundelse

Jævnfør begrundelsen for ændringsforslag 2.

Ændringsforslag 9

Forslag til Rådets forordning om EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI), artikel 19

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaterne træffer de fornødne bestemmelser til at sikre, at forordningen anvendes effektivt.	Medlemsstaterne <u>og de regionale eller lokale myndigheder</u> træffer de fornødne bestemmelser til at sikre, at forordningen anvendes effektivt.

Begrundelse

Jævnfør begrundelsen for ændringsforslag 2.

Ændringsforslag 10

Forslag til Rådets forordning om EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI), artikel 21

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg.	1. Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg <u>en forvaltningskomité, der består af repræsentanter for alle medlemsstaterne og/eller eventuelt for regionerne.</u>
2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.	2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 4 og 7 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Begrundelse

Ændringen fra et rådgivende udvalg til en forvaltningskomité og en forvaltningsprocedure vil sikre, at hvis Kommissionens afgørelse på en ansøgning om etablering af en ERI ikke er i overensstemmelse med komitéens mening, skal Kommissionen meddele dette til Rådet. Rådet kan ændre beslutningen ved kvalificeret flertal. Forvaltningskomitéen bør have deltagelse af repræsentanter for alle medlemsstaterne og/eller eventuelt for regionerne.

Bruxelles, den 26. november 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets perspektivudtalelse om »Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse«

(2009/C 76/03)

REGIONSUDVALGET

- fastslår endnu engang, at det er vigtigt med en europæisk strategi til fremme af økonomisk vækst og beskæftigelse, der bygger på innovation, forskning og konkurrencedygtighed, især på baggrund af den aktuelle krise på finansmarkederne og dens forudsigelige konsekvenser for realøkonomien. Strategiens element af bæredygtighed bør tillige styrkes ved såvel at værne om principperne om samhørighed og solidaritet som ved at beskytte miljøet;
- bemærker, at det på trods af, at strategien for vækst og beskæftigelse, der blev relanceret af Det Europæiske Råd på forårsmødet i 2005, lægger op til europæisk partnerskab, ikke i det nødvendige omfang er lykkedes at inddrage de institutionelle aktører, der spiller en afgørende rolle for strategiens gennemførelse; og understreger, at Det Europæiske Råd på forårsmødet anerkendte »den rolle, som det lokale og det regionale niveau spiller med hensyn til at skabe vækst og beskæftigelse«, idet »øget ejerskab til dagsordenen for vækst og beskæftigelse på alle forvaltningsniveauer vil føre til en mere sammenhængende og effektiv politisk beslutningstagning«;
- bemærker, at denne brist, når det gælder ovennævnte ejerskab af vækst- og beskæftigelsesstrategien, skyldes, at Lissabonstrategiens målsætninger ikke er blevet omsat til integrerede politikker på alle myndighedsniveauer, hvilket har resulteret i, at de produktive, økonomiske, menneskelige og samfundsmæssige ressourcer, der er afsat til opnåelse af målene om økonomisk vækst og bedre beskæftigelse, ikke altid er blevet anvendt bedst muligt;

Ordfører: Flavio DELBONO (IT/ALDE), medlem af regionalrådet i og vicepræsident for regionen Emilia Romagna

REGIONSUDVALGET

1. **gør opmærksom på** det stadig større misforhold mellem den økonomiske vækst i Europa og på verdensplan, som især skyldes de ændrede betingelser, der er en følge af markedernes globalisering.

2. **fastslår endnu engang**, at det er vigtigt med en europæisk strategi til fremme af økonomisk vækst og beskæftigelse, der bygger på innovation, forskning og konkurrencedygtighed, især på baggrund af den aktuelle krise på finansmarkederne og dens forudsigelige konsekvenser for realøkonomien. Strategiens element af bæredygtighed bør tillige styrkes ved såvel at værne om principperne om samhørighed og solidaritet som ved at beskytte miljøet;

3. **bemærker**, at det på trods af, at strategien for vækst og beskæftigelse, der blev relanceret af Det Europæiske Råd på forårsmødet i 2005, lægger op til europæisk partnerskab, ikke i det nødvendige omfang er lykkedes at inddrage de institutionelle aktører, der spiller en afgørende rolle for strategiens gennemførelse; og understreger, at Det Europæiske Råd på forårsmødet anerkendte »den rolle, som det lokale og det regionale niveau spiller med hensyn til at skabe vækst og beskæftigelse«, idet »øget ejerskab til dagsordenen for vækst og beskæftigelse på alle forvaltningsniveauer vil føre til en mere sammenhængende og effektiv politisk beslutningstagning«;

4. **påpeger** navnlig, at arbejdet i forbindelse med platformen til overvågning af strategien har afsløret et »Lissabonparadoks«, idet de lokale og regionale myndigheder spiller en betydelig rolle for vækst- og beskæftigelsesstrategien (uddannelse, innovation, forskning på lokalt/regionalt niveau), men i mange tilfælde opfatter de ikke dette som en del af Lissabonstrategien (ingen stordriftsfordele/manglende handlefrihed), ligesom et flertal af dem heller ikke anser Lissabonstrategien for at være til nogen egentlig nytte for dem;

5. **erkender**, at en effektiv gennemførelse af Lissabonstrategien kun er mulig, hvis det lokale og regionale område har stor kapacitet til at skabe, tiltrække og udnytte menneskelige ressourcer, fleksible og tværgående kompetencer, veluddannede forskere og teknikere på højt niveau; hvis det er kendetegnet ved adfærdsmønstre, værdier, tillidsfulde relationer og organisatoriske evner, som fremmer interaktion og godt samspil mellem aktører og virksomheder, markedsfunktion og livskvalitet; hvis det er understøttet med materielle og immaterielle infrastrukturer i et tilstrækkeligt og rimeligt omfang; hvis det har en troværdig og effektiv forvaltning;

6. **bemærker**, at denne brist, når det gælder ovennævnte ejerskab af vækst- og beskæftigelsesstrategien, skyldes, at Lissabonstrategiens målsætninger ikke er blevet omsat til integrerede politikker på alle myndighedsniveauer, hvilket har resulteret i, at de produktive, økonomiske, menneskelige og

samfundsmæssige ressourcer, der er afsat til opnåelse af målene om økonomisk vækst og bedre beskæftigelse, ikke altid er blevet anvendt bedst muligt;

7. **gentager** de af Regionsudvalget anførte synspunkter i en række nyere udtalelser om Lissabonstrategien vedrørende:

- Samordning af programmerne under strukturfondene og andre relevante europæiske programmer som rammeprogrammet for innovation og konkurrenceevne (CIP), det syvende forskningsrammeprogram og programmerne om livslang læring med det formål at skabe størst mulig europæisk merværdi og i så stor udstrækning som muligt inddrage de regionale og lokale myndigheder (resolution af 7. februar 2008 til Det Europæiske Råds forårsmøde 2008).
- Nye former for samarbejde mellem offentlige myndigheder, universiteter, forskningscentre og virksomheder (udtalelse af 18.-19. juni 2008 »Klynger og klyngepolitik«).
- Bedre adgang for SMV'er til finansiering og deltagelse i EU-programmer (udtalelse af 13.-14. februar 2007 »Finansiering af SMV'ers vækst«).
- Integreret gennemførelse af politiske foranstaltninger vedrørende aktiv inddragelse på lokalt, regionalt, nationalt og EU-niveau (udtalelse af 18.-19. juni 2008 »Aktiv inddragelse«).
- Bedre og styrkede uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer i Europa som nøglefaktorer for EU's konkurrencedygtighed på længere sigt (udtalelse af 9.-10. april 2008 »Ungefulde deltagelse i samfundslivet«).
- De lokale og regionale myndigheders rolle ved gennemførelsen af flexicurity-politikker (udtalelse af 6.-7. februar 2008 »Flexicurity«).
- Betydningen af socialydelser af almen interesse og deres bidrag til opnåelse af Lissabonmålene (udtalelse af 6. december 2006 »Meddelelse fra Kommissionen — Iværksættelse af Fællesskabets Lissabon-program — Socialydelser af almen interesse i Den Europæiske Union«).
- Et mere integreret indre marked som katalysator for social og økonomisk vækst i EU (udtalelse af 23. marts 2007 »Det indre markedes fremtid og status over det europæiske samfund«).
- Reform af budgettet, EU i forandring (Regionsudvalgets initiativudtalelse af 10. april 2008, CdR 16/2008 fin).
- Nye perspektiver på oprettelsen og konsolideringen af det europæiske forskningsrum (CdR 83/2007 fin).
- Støtte til forskning og innovation i EU's regioner (CdR 263/2008);

8. **fremhæver** derfor behovet for
- bedre samordning af vækst- og beskæftigelsespolitikkerne på forskellige myndighedsniveauer;
 - en integreret vækst- og beskæftigelsespolitik på alle niveauer (integreret i alle de politiske foranstaltninger);
 - aftaler om styring på flere niveauer: skriftlige aftaler, regelmæssig høring og samordning af de politiske dagsordener mellem de forskellige myndighedsniveauer.

HENSTILLINGER TIL STYRINGCYKLUSSEN FOR 2008-2010

Regionsudvalget noterer sig det løbende partnerskab mellem Kommissionen og medlemsstaternes regeringer om gennemførelse af Lissabonstrategien og:

9. **er af den opfattelse**, at strategien kun vil blive en succes, hvis de forskellige regeringsniveauer omsætter de i retningslinjerne fra forårsrådsmødet fastlagte beslutninger til praksis gennem samordning af deres dagsordener for de relevante politikområder, således at arbejdet bliver bedre integreret, og politikudformningen mere effektiv. I den forbindelse bør aftaler om styring på flere niveauer fremmes;

10. **opfordrer** de lokale og regionale myndigheder i EU og sammenslutninger og netværk heraf (f.eks. Lissabonregionsnetværket) til at yde en aktiv indsats på områder, der ligger ud over deres formelle kompetenceområder, med det formål inden for rammerne af Lissabonstrategien at iværksætte konkrete politikker og tiltag, der kan vejlede og understøtte de økonomiske og sociale aktører, således at målene om vækst og beskæftigelse opnås;

11. **opfordrer** de nationale regeringer i EU-27 til på mere effektiv vis at inddrage de regionale og lokale myndigheder i gennemførelsen af Lissabonstrategien helt fra starten og i dens sidste fase. Dette kan ske ved at:

- gøre de nationale Lissabonkoordinatorer ansvarlige for at tilrettelægge en række landerevisioner («country audits») på nationalt plan i samarbejde med de regionale og lokale myndigheder og sammenslutninger heraf med det formål at gøre status, udveksle god praksis og vurdere behovet for yderligere politiske foranstaltninger. Desuden skal der med styringen henblik på styringen fastlægges indsatsområder og instrumenter, der kan øge de lokale og regionale myndigheders inddragelse i gennemførelsen af Lissabonstrategien. Resultaterne af disse revisioner bør indgå i de nationale reformprogrammer, der skal fremsendes til Kommissionen;
- betragte de nationale fremskridtsrapporter, som alle medlemslande skal fremsende til Kommissionen inden midten af oktober, som en mulighed for at vurdere de lokale og regionale myndigheders inddragelse i gennemførelsen af Lissabonstrategien. I den sammenhæng har analyserne af de nationale rapporter, som Regionsudvalget hvert år foretager, indtil videre vist, at inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder kun har været sporadisk. Der skal derfor

henvises til dette forhold i den årlige rapport til Kommissionen;

12. **anmoder** Kommissionen om at foretage en mere udtømmende statusoversigt i den årlige rapport, der offentliggøres i december 2008, i form af en struktureret analyse for hvert land, der viser, hvilken rolle de lokale og regionale myndigheder spiller med hensyn til strategiens styring og deres deltagelse heri;

13. **tilskynder til**, at forårsrådsmødet i 2009 i videst mulig omfang fremmer integrerede instrumenter til politikudformning og forvaltning på flere niveauer som faste bestanddele af politikudformningen i EU frem til 2010 og tiden derefter;

14. **gentager** sin forpligtelse til at bidrage til, at strategien bliver vellykket ved såvel at overvåge dens gennemførelse på lokalt og regionalt niveau som aktivt at støtte de nationale revisioner bl.a. via de nationale delegationer;

15. **anmoder** endvidere Kommissionen og institutioner på alle niveauer om at forstærke kommunikationsindsatsen dels over for de lokale og regionale myndigheder vedrørende de udviklede politikker og programmer bl.a. med det formål at finansiere tiltag og planer, der er forenelige med Lissabondagsordenens målsætninger, dels over for borgerne vedrørende den virkning, som vækst- og beskæftigelsesstrategien kan have for deres dagligdag, og på den måde skabe større bevidsthed om, hvilke resultater tiltag på europæisk niveau kan udmønte sig i.

PERSPEKTIVERNE EFTER 2010

16. De fortsatte forandringer på verdensplan og det forhold, at Lissabonstrategien endnu ikke er fuldt gennemført, nødvendiggør en bred debat om, hvordan tiltag på EU-niveau fremover kan bidrage til opfyldelsen af målene om større vækst og bedre beskæftigelse;

17. Regionsudvalget betragter en hurtig og koordineret indgriben fra Den Europæiske Unions side for at sikre og regulere finansmarkederne som en vigtig forudsætning for vækst og beskæftigelse.

Regionsudvalget

18. **håber på**, at man ved konkret at inddrage alle aktører, hvis deltagelse er afgørende for, om målene nås, kan skabe basis for brede overvejelser og en omfattende debat om:

- Strategiens prioriteter, der for øjeblikket er for omfattende og derfor undertiden for uklare med hensyn til mål: De mange mål nødvendiggør en klar prioritering. Hvor mange mål?
- De mest effektive metoder, tiltag og styring til opnåelse af disse mål under hensyntagen til de forskellige myndighedsniveaers aktuelle kompetencer, herunder også metoder anvendt under andre programmer (f.eks. strukturfonde, rammeprogrammer for forskning og udvikling). Hvordan opnås målene?

- Omkostningerne ved strategien og den bedst mulige anvendelse af de miljømæssige og økonomiske ressourcer, samtidig med at miljøet og klimaet beskyttes. Hvordan skal kompromiser håndteres?
- Behovet for at forene indsatsen til styrkelse af konkurrenceevnen med EU's grundlæggende mål om økonomisk, social og territorial samhørighed som det allervigtigste. Hvordan sikrer man konkurrenceevnen såvel som samhørigheden?

Regionsudvalgets eget bidrag

Regionsudvalget

19. **fremhæver** muligheden for at sætte konkurrenceevne baseret på forskning og innovation i centrum for den europæiske vækst- og beskæftigelsesstrategi. Dette vil være en af de faktorer, der kan sikre, at EU økonomisk og handelsmæssigt reelt bliver konkurrencedygtigt på internationalt plan og føre til en omdefinering af det indre arbejdsmarked for så vidt angår arbejdets kvantitet og kvalitet. Samtidig skal foranstaltninger til fremme af små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne og af en bedre lovgivning videreføres. Vækstens sociale og miljømæssige bæredygtighed bør tillige med den økonomiske bæredygtighed fortsat være det parameter, som metoderne til opnåelse af målene om konkurrenceevne fastlægges ud fra;

20. **foreslår**, at EU går bort fra udarbejdelsen af en vidtrækkende strategi, og i stedet fastlægger en struktureret række af koordinerede og integrerede politikker for at gøre indsatsen mere effektiv og målrettet;

21. **understreger**, at der er behov for en mere effektiv beslutningsproces på EU-niveau, når det gælder udarbejdelse, samordning og gennemførelse af de politikker og programmer, der udgør den nye dagsorden for konkurrenceevne. Samtidig skal medlemsstaternes kompetencer og subsidiaritetsprincippet bevares. I den forbindelse er det ønskeligt, at der i forbindelse med revisionen af EU's budget træffes vigtige beslutninger om politikker til fremme af konkurrenceevnen dels ved at se på de beløb, der afsættes hertil og dels ved at sikre en tæt samordning mellem de forskellige politikker. På de områder hvor tiltagene henhører under medlemsstaternes kompetence, bør EU og dets medlemsstater indføre effektive beslutnings- og koordineringsinstrumenter på forskellige forvaltningsniveauer for at sikre, at politikkerne bliver vellykkede.

Særlige bemærkninger i den forbindelse

Regionsudvalget

22. **gør opmærksom på**, at der er behov for en omhyggelig indsats rettet mod at øge og forbedre investeringerne i anvendt forskning. Alle myndighedsniveauer bør arbejde sammen om at tilskynde og støtte gruppen af SMV'er i deres bestræbelser på at finde frem til de investeringsformer, der på en gang gør det muligt for dem at fastholde deres konkurrencedygtighed i det indre marked og samtidig åbner internationale muligheder. Det er helt nødvendigt, at de offentlige investeringer i grundforskning ledsages af betydelige private investeringer i anvendt forskning i produkt- og procesinnovation;

23. **er bevidst om** betydningen af det indre marked, idet det er en afgørende forudsætning for en egentlig og effektiv strategi for konkurrenceevne, og **opfordrer til**, at der gøres en fornyet indsats for at iværksætte alle de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af det indre marked; og **henstiller** endvidere til, at der lægges større vægt på den lokale og regionale dimension med henblik på at sikre, at SMV'erne bliver mere konkurrencedygtige ved at udnytte de lokale forskelligheder som en konkurrencefordel;

24. ved gennemførelsen af strategien for reel og effektiv konkurrenceevne bør man være ganske særligt opmærksom på at få nedbragt antallet af arbejdsulykker.

25. **understreger** behovet for en europæisk energipolitik, der regulerer områder som produktion, forbrug og forsyning ved gradvist at mindske energiafhængigheden af tredjelands, idet en sådan politik er helt nødvendig for at fremme de europæiske virksomheders, og især SMV'ers konkurrenceevne og for at sikre, at borgerne kan opretholde en passende livskvalitet;

26. **fremhæver** nødvendigheden af aktivt og ad forskellige kanaler at fremme nye beskæftigelsesmuligheder for kvinder, dog på en sådan måde at de foranstaltninger, der skal vedtages, fastlægges af medlemsstaterne eller de lokale og regionale myndigheder i overensstemmelse med deres kompetencer. Det er dokumenteret, at nettolønnen er en vigtigere determinant for udbuddet af kvindelig arbejdskraft end for udbuddet af mandlig arbejdskraft, og at man ved at indføre forskellige former for lettelser i forbindelse med førstegangsansættelse af kvindelig arbejdskraft eventuelt kunne medvirke til at udrydde det efterslæb, som fortsat findes i mange lande, når det gælder opnåelse af Lissabonmålene;

27. **gør opmærksomhed på**, at det — ud over håndtering af det dalende befolkningstals følger i mange regioner — haster med at tage den udfordring op, som befolkningsaldringen i Europa udgør; dertil kræves en ny social familiepolitik samt en omhyggelig indvandringspolitik, der også tager højde for de menneskelige og samfundsmæssige behov. Der er brug for politikker, som kan tilskynde til indvandring ikke kun af højt kvalificerede, men også — om nødvendigt — af arbejdstagere uden kvalifikationer, der kan holde SMV'ernes produktion på det niveau, som den enkelte medlemsstat og/eller lokale eller regionale myndighed har brug for. Den sociale og økonomiske globalisering tillader ikke den type holdninger, som ofte har resulteret i illegal praksis på arbejdsmarkedet;

28. **minder om** betydningen af såvel videnskabelig og vidergående uddannelse, som grundskole-, gymnasie- og erhvervsuddannelse, der giver adgang til uddannelsesforløb på højt niveau, og som skaber forudsætninger og muligheder for at øge borgernes, også kvindernes, deltagelse i arbejdslivet og produktionen. Med dette mål for øje bør der gøres mere for at få nedbragt frafaldsprocenten i skolerne.

29. i lyset af ovenstående **understreger** Regionsudvalget, at udgangspunktet fortsat skal være EU's grundlæggende værdier;

30. **minder** derfor **om** betydningen af den europæiske sociale model og den europæiske social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden samt Bologna- og Københavnsprocessen på området almenuddannelse og erhvervsuddannelse. Selv om de nationale systemer er forskellige, bygger de på det samme grundlag og de samme principper, der baner vejen for en fælles forståelse af sociale fremskridt, og i den sammenhæng spiller lokalsamfund, arbejdsmarkedets parter, lokale grupper, lokale og regionale myndigheder samt civilsamfundsorganisationer en stadig større rolle;

31. **gør opmærksom på** forpligtelsen til at værne om miljøet gennem såvel lokale som internationale foranstaltninger, særligt i sammenhæng med Kyoto-protokollen om klimaforandringer. I den forbindelse understreges det, at Kommissionens pakke om bæredygtighed og især meddelelsen om en handlingsplan for en bæredygtig industripolitik som led i en integreret strategi, der ikke kun skal gøre EU's økonomi mere konkurrencedygtig, men også mere miljømæssigt bæredygtig, er af betydning for den lokale og regionale dimension;

32. **minder** endvidere **om**, at lokalkendskab er en af de vigtigste faktorer for at gennemføre Lissabonstrategiens mål på lokalt og regionalt plan, og at det derfor er helt afgørende, at der udarbejdes fælles statistisk information, og at der på lokalt og regionalt niveau udvikles kapacitet til at aflæse indikatorerne;

33. **foreslår**, at gennemførelsen af strategien efter 2010 sker på grundlag af en bedre styring, der kan sætte fornyet skub i den europæiske indsats for at skabe vækst og beskæftigelse og

overvinde de vanskeligheder, der er forbundet med de nuværende mekanismer (den åbne koordinationsmetode, fastlæggelse af benchmarkreferencer, strukturelle indikatorer og yderligere tekniske forbedringer);

34. på grundlag af:

- bedre evaluerede, differentierede, klart formulerede og definerede mål,
- en tidsplan, der er afstemt med den næste europæiske lovgivningsperiode (2009-2014),
- klarere og mere bæredygtig udnyttelse af EU's juridiske og finansielle instrumenter,
- stærkere incitament for medlemsstaterne til handling og større inddragelse af de nationale politiske ledere,
- en aktiv rolle for de lokale og regionale myndigheder i alle faser af politikcyklussen (indkredsning af behov, planlægning, gennemførelse, overvågning og evaluering), der muliggør integration og tilpasning af de lokale og regionale instanser, de forskellige politikker med lokal og regional virkning og målene for EU;

35. Regionsudvalget **vil bidrage** yderligere til debatten med henblik på de beslutninger, der skal tages, vedrørende EU's fremtidige politik for vækst og beskæftigelse efter 2010. Til det formål vil Regionsudvalget tillige se på mulighederne for at oprette en specialiseret arbejdsgruppe blandt sine medlemmer for at indgå i dialog med Fællesskabets institutioner.

Bruxelles, den 26. november 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets perspektivudtalelse om »Regionernes bidrag til opfyldelsen af EU's klimaændringsmål og energimål med særligt fokus på borgmesteraftalen«

(2009/C 76/04)

REGIONSUDVALGET

- minder EU-institutionerne om, at handling på lokalt plan er afgørende for at nå målet om at øge energieffektiviteten med 20 %. Regionernes og kommunernes vigtige rolle i denne proces er allerede fuldt ud anerkendt af Kommissionen og Europa-Parlamentet;
- gør opmærksom på, at transport, boligbyggeri og offentlige bygninger og offentlig belysningsinfrastruktur, som planlægges og leveres af lokale og regionale myndigheder, er to områder, hvor der kan opnås betydelige CO₂-reduktioner og energibesparelser;
- finder det nødvendigt, at byers handlingsplaner indgår i regionale og nationale planer. Regionsplaner kunne være det forbindelsesled mellem lokale og nationale initiativer, som sikrer, at lokale planer udvikles på en sammenhængende måde. Det er vigtigt, at handlingsplanerne fastsætter konkrete instrumenter med henblik på opfyldelsen af målene, og at der tildeles en passende finansiering;
- mener, at der bør pustes nyt liv i Borgmesteraftalen med det formål at gøre det klart, at alle subnationale myndigheder, herunder regioner, kan blive medlem;
- efterlyser en tilpasning af EU-støtten og -finansieringen, således at tiltag til fremme af bæredygtig energianvendelse prioriteres, f.eks. ved at den andel af regionalstøtte, der går til at forbedre boligernes energieffektivitet, øges fra 3 % til 5 %. Der bør være let adgang til EIB-lån for lokale myndigheder og regioner, som er villige til at investere i energieffektivitetsprogrammer, fremme anvendelsen af bæredygtige energikilder og reducere CO₂-emissioner.

Ordfører: Kay TWITCHEN (UK/PPE), medlem af Essex County Council

POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Hovedbudskaber

1. hilser det velkomment, at Europa-Kommissionen opfordrer til fremsættelse af kommentarer om regionernes rolle i forbindelse med Borgmesteraftalen;
2. understreger, at alle borgere har ret til at vide, hvad deres valgte repræsentanter gør for at sikre miljøets bæredygtighed i deres kommune for de kommende generationer;
3. påpeger, at Borgmesteraftalen er en oplagt anledning for borgmestrene til at engagere borgerne i en kollektiv, positiv indsats for bekæmpelse af klimaændringer, og at aftalen vil sætte EU i stand til at vise sandt lederskab på dette område;
4. minder EU-institutionerne om, at handling på lokalt plan er en hovedforudsætning for enkeltpersoners ændring af adfærd, hvilket er afgørende for at nå målet om at øge energieffektiviteten med 20 %; regionernes og kommunernes vigtige rolle i denne proces er allerede fuldt ud anerkendt af Kommissionen ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentet ⁽²⁾;
5. bemærker, at Borgmesteraftalen ved at fremme bæredygtig energi og energieffektivitet kan anspore byer og regioner til at indføre forandringer for at beskytte deres mest sårbare borgere, især borgere med lave indkomster, eller som modtager en fast ydelse, mod følgerne af høje energipriser og mod »energifat-tighed«. Arbejdet må dog udføres på en sådan måde, at tilskudsbaseret energianvendelse undgås, og at stærke incitamenter får lov til at virke, så energianvendelsen effektiviseres og eventuelt mindskes;
6. konstaterer, at regionale og lokale myndigheder allerede er begyndt at etablere aktiviteter og initiativer, som vil bidrage til hovedmålene og delmålene for EU's klimaændringspolitik; de udviser lederskab med deres modige og nødvendige beslutning om at øge energieffektiviteten til gavn for borgerne og miljøet; Borgmesteraftalen er et kraftfuldt middel blandt flere lignende nationale og internationale koncepter til at videreføre dette arbejde med fornyet incitament;
7. bifalder, at der for første gang er skabt mulighed for, at kommunernes allerede gennemførte foranstaltninger inden for energieffektivitet og energibesparelse kan godskrives i regnskabet, og opfordrer kommuner, der er pionerer på området, til at deltage aktivt i aftalen og til at fremlægge deres projekter;

⁽¹⁾ Andries Pielbags udtalte på Regionsudvalgets forum i april, at mange af de mest innovative ideer og projekter for bekæmpelse af den globale opvarmning kommer fra regioner og byer.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets betænkning om en handlingsplan for energieffektivitet: udnyttelse af potentialet (2007/2106(IN)) understreger lokale og regionale energiagenturers rolle i forbindelse med en effektiv gennemførelse af energibesparelsesforanstaltninger.

8. bifalder aftalens positive start og det store politiske engagement fra de europæiske kommuner, der har skrevet under på at nå endnu højere op end energibesparelser på 20 %. Hvis kun store byer skriver under, risikerer initiativet blot at blive en symbolsk gestus. Tiden er nu inde til at forpligte alle subnationale myndigheder, kommuner og regioner afhængig af den interne struktur i medlemsstaterne, til at intensivere tilslutningen til aftalen eller på anden måde påtage sig praktisk arbejde med tilsvarende formål. Mindre kommuner bør oplyses om muligheden for at gå sammen i regionale netværk;

9. opfordrer derfor det regionale og det lokale niveau til at blive uundværlige partnere i Borgmesteraftalen og ved gennemførelsen af EU's klimaændringsforpligtelser;

10. bifalder de lovrammeforbedringer, som energi- og klimaændringspakken indebærer, idet den skaber retlig sikkerhed og rammer for de foranstaltninger, der vil blive truffet i kraft af Borgmesteraftalen. Der er dog behov for flere foranstaltninger på EU-niveau for at få medlemsstaterne til at forpligte sig til en reduktion af energiforbruget på 20 %;

11. beklager, at det ikke er lykkedes at indføre et bindende mål for energieffektivitet i energi- og klimaændringspakken for 2008, hvilket netop var det, der manglede, for at nå den nødvendige CO₂-reduktion;

12. understreger, at uden en ramme, der fastlægger mål på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt niveau, vil Borgmesteraftalen ikke kunne nå op på den reduktion af emissionerne på mindst 20 %, som underskriverne af aftalen har forpligtet sig til. Det er vigtigt, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i forbindelse med udarbejdelsen af mål for klima og energi, at der indføres konkrete instrumenter med henblik på at opfylde målene og at der tildeles en passende finansiering.

De regionale myndigheders rolle

Regionsudvalget

13. gentager, hvad det har sagt i tidligere udtalelser på dette område ⁽³⁾. Regioner er ligesom byer nøgleaktører på energiområdet, da de har ansvar for mange aktiviteter i forbindelse med planlægning, autorisation, investering, offentlige indkøb, produktion og forbrug. Transport, boligbyggeri og offentlige bygninger og offentlig belysningsinfrastruktur, som planlægges og leveres af lokale og regionale myndigheder, er to områder, hvor der kan opnås betydelige CO₂-reduktioner og energibesparelser;

⁽³⁾ Regionsudvalgets udtalelse (CdR 110/2007 fin) om begrænsning af den globale opvarmning til 2 °C og inddragelse af luftfart i emissionshandlingsordningen, DEVE-IV-015.

14. understreger den effekt, som et overordnet mål for reduktion af forbruget af varer og naturressourcer som vand vil have på nedbringelsen af emissioner og energianvendelse. Regioner kan i mange tilfælde få større indflydelse på ændringer i adfærdsmønstre end lokale myndigheder, og da de opererer på tværs af både byområder og landområder, har de et godt udgangspunkt for at påvirke borgernes adfærd;

15. støtter derfor en markant indsats fra regionernes side, og håber, at de kompetente regionale myndigheder vil have held til at motivere et stort antal af de kommuner, der befinder sig på deres område, til at deltage;

16. finder det nødvendigt, at byers handlingsplaner indgår i regionale og nationale planer. Regionsplaner kunne være det forbindelsesled mellem lokale og nationale initiativer, som sikrer, at lokale planer udvikles på en sammenhængende måde. Det er vigtigt, at handlingsplanerne fastsætter konkrete, finansielle, tekniske, personale-, lovgivnings- og evalueringsmæssige instrumenter samt en tidsfrist med henblik på opfyldelsen af målene;

17. minder om, at der er dybe forskelle mellem regionerne, at nogle systemer, sektorer og regioner kan blive særlig hårdt ramt af klimaforandringerne, og at tilpasningskapaciteten, der er skævt fordelt mellem de forskellige sektorer og regioner, er tæt forbundet med den sociale og økonomiske udvikling; på denne baggrund har regioner og lokale myndigheder en relevant rolle at spille;

18. hilser Borgmesteraftalens element af benchmarking velkommen og fremhæver den lederrolle, som regionerne kan spille ved at indkredse lokale handlingsmuligheder, dele bedste praksis, finde frem til projektpartnere, tildele finansieringsmidler, måle fremskridt og formidle succes historier. Lokale initiativer bør indsættes i en regional og national ramme for at opnå den størst mulige effekt og give mulighed for indgåelse af partnerskaber. Derudover bør de frit kunne fastlægge egne ambitiøse og bæredygtige mål, som er mere vidtgående end målene efter de nationale rammer;

19. erkender, at en af de faktorer, der vil være bestemmende for, om Borgmesteraftalen bliver en succes eller fiasko, er størrelsen af de partnerskaber, der forpligter sig til at iværksætte initiativer. Initiativerne vil kun blive effektive, hvis de er tilstrækkeligt store til at have gennemslagskraft, men samtidig så små, at der på lokalt plan føles et medansvar for dem. I den forbindelse kan større byer opnå stordriftsfordele, mens regioner kan hjælpe mindre kommuner og særligt landkommuner, hvor energieffektivisering, fremme af bæredygtige energikilder og reduktion af CO₂-emissioner ofte er mere problematisk;

20. minder Kommissionen om den vigtige rolle, som regioner og byer spiller, idet de kan påvirke energimarkedene via deres position som storafbrugere af varme og elektricitet og leverandører af varme og elektricitet gennem bl.a. kombinerede kraftvarmesystemer og kommunale affaldsbehandlingssystemer som energiproduktion fra affald, anaerob fermentering og genvinding af fast brændsel, samt udvikle vedvarende energi og alternative energikilder med lave emissioner af drivhusgasser;

21. der bør derfor pustes nyt liv i Borgmesteraftalen med det formål at gøre det klart, at alle subnationale myndigheder, herunder regioner, kan blive medlem, således at den geografiske rækkevidde bliver så stor som mulig og bl.a. omfatter landdistrikter, hvor der er væsentlige problemer forbundet med opnåelsen af energieffektivitet, fremme af bæredygtige energikilder og reduktion af CO₂-emissioner. Aftalen bør koordineres med nationale koncepter, der er ligeværdige med Borgmesteraftalen.

Borgmesteraftalens udfordringer

Regionsudvalget

22. gentager sin opbakning til målsætningerne i Borgmesteraftalen og rækkevidden af de tilsigtede aktiviteter, herunder en reduktion af energiforbruget og -forbruget og tilvejebringelse af bæredygtig og sikker energiforsyning ved at fremme vedvarende energikilder og forbedre produkternes energieffektivitet;

23. insisterer på, at de emissionsbegrænsende foranstaltninger først og fremmest skal være bæredygtige på lang sigt, og at målene derfor skal være underlagt kvalitative kriterier, der sikrer bæredygtigheden;

24. påpeger, at hvis Borgmesteraftalen skal have virkning på lang sigt, skal den med bindende virkning inkorporeres i vedtægterne for de myndigheder, der tilslutter sig den, således at forpligtelserne og målene derunder er sikret mod fremtidige indgreb eller udvanding som følge af eventuelle fremtidige ændringer i det politiske lederskab, administrative ændringer eller grænseændringer;

25. gør opmærksom på, at regioner og byer, der træffer politiske beslutninger eller beslutninger om investering med det formål at forbedre deres energieffektivitet, fremme anvendelsen af bæredygtige energikilder og reducere CO₂-emissioner i det mellemlange eller lange løb, på kort sigt står over for problemer med belastede budgetter. De nationale mål for vurdering af resultaterne bør tage hensyn til dette;

26. eftersom borgmester og region ikke defineres ens i alle medlemsstater i EU, anbefales det, at man sikrer, at Borgmesteraftalens titel og aftalens implicite anvendelsesområde ikke gør det umuligt for eller hindrer andre organer i at tilslutte sig Borgmesteraftalen;

27. fremhæver, at de fremskridt, som byer og regioner i EU i de seneste år har gjort, når det gælder nedbringelse af CO₂-emissionerne og energiforbruget, er meget forskellige, og at nogle af pionererne på området allerede er nået længere end de umiddelbart opnåelige mål. Der bør tages hensyn til de store forskelle i energiintensiteten i forbrug og produktion og de dermed forbundne drivhusgasemissioner mellem medlemsstaterne og internt i de enkelte medlemsstater, med særlig fokus på forskellene mellem by- og landdistrikter.

Yderligere forslag til Borgmesteraftalen

Regionsudvalget

28. efterlyser hjælp til udarbejdelse af strategier for emissionsnedbringelse og klare retningslinjer for indberetning og måling af emissionsdata. Dette er afgørende for at kunne sammenligne og benchmarke;

29. foreslår, at eksempler på både fiaskoer og succeser inkluderes i benchmarkingen, således at man undgår at gentage fejl. Disse eksempler bør kunne kopieres direkte, hvorfor det er nødvendigt, at initiativerne, herunder deres budgetter, beskrives i detaljer. EU bør trække på erfaringerne fra USA's borgmesterkonference og det nordamerikanske og midtatlantiske (USA) regionale drivhusgasinitiativ;

30. foreslår, at eftersom mange byer og kommuner er medlemmer af regionale eller nationale netværk, som alle har udviklet metoder og regnskabssystemer, bør man overveje, hvordan disse metoder kan bruges under Borgmesteraftalen, samtidig med at der på mellemlang sigt gøres en indsats for at harmonisere indberetnings- og måleredskaberne. På den måde undgår man at genopfinde metoder, og der skabes muligvis et grundlag for bredere tilslutning til Borgmesteraftalen. Det tilsigtes, at størstedelen af de kommuner, som indgår i eksisterende netværk, tilslutter sig Borgmesteraftalen;

31. henstiller, at tidsfristerne under Borgmesteraftalen skal gøre det muligt for medlemsstaterne at udveksle informationer om referencepunkter for ekspertise og de eksisterende initiativer, der anses som bedste praksis, inden handlingsplanerne udarbejdes. Derved sikres det, at de af byer og regioner udarbejdede handlingsplaner kan afspejle denne gode praksis.

Udfordringer for EU's energieffektivitetsmål

Regionsudvalget

32. understreger, at de europæiske og nationale rammer har betydning for, om den lokale indsats bliver en succes, og fremhæver særligt, at Kommissionen har undladt at følge op på og opdatere handlingsplanen fra 2006 for energieffektivitet. Dette vil være nødvendigt for at anspore medlemsstaterne og deres regioner og byer til at yde en ekstra indsats for at opnå en effektivisering, der er bedre end EU's mål om 20 %;

33. gentager opfordringen til Kommissionen og medlemsstaterne fra rådsmødet i juni om at fremskynde gennemførelsen af handlingsplanen og overveje, om den skal revideres;

34. henstiller indtrængende, at der skal etableres en direkte sammenhæng mellem de nationale energihandlingsplaner og de tilsvarende regionale planer, idet sidstnævnte er helt uundværlige som bindeled mellem de nationale planer for bæredygtig energi og byernes og kommunernes planer. Det er vigtigt, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i forbindelse med udarbejdelsen af mål for klima og energi, at der indføres konkrete instrumenter med henblik på at opfylde målene og at der tildeles en passende finansiering;

35. efterlyser en tilpasning af EU-støtten og -finansieringen, således at tiltag til fremme af bæredygtig energianvendelse prioriteres, f.eks. ved at den andel af regionalstøtte, der går til at forbedre boligernes energieffektivitet, øges fra 3 % til 5 %. Der bør være let adgang til EIB-lån for lokale myndigheder og regioner, som er villige til at investere i energieffektivitetsprogrammer, fremme anvendelsen af bæredygtige energikilder og reducere CO₂-emissioner;

36. foreslår derfor, at man i forbindelse med midtvejsrevisionen af EU's støtteprogrammer ser på, hvordan hele rækken af programmer kan tilpasses, således at de understøtter energieffektivitet, fremmer bæredygtige energikilder og reducerer CO₂-emissioner samt sikrer, at programmer til forbedring af energieffektiviteten er tilgængelige for regioner og byer. Blandt de mulige ændringer kan udover en forhøjelse af regional-/samhørighedsstøtten til opnåelse af mere energieffektive boliger nævnes større investeringer i at bringe nye teknologier under f.eks. det syvende rammeprogram på markedet. Der kan også være brug for en gennemgang af statsstøttereglerne for at muliggøre tiltag med henblik på industri- og energiømlægning;

37. opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at udvikle og fremskynde vurderingen af foranstaltninger, som byer og regioner kan benytte sig af til at fremkalde adfærdsændringer, f.eks. ved at fremme og klassificere energieffektive produkter;

38. mener, at det ville være en hjælp for regionernes og byernes bestræbelser på at opfylde og overgå energieffektivitetsmålet på 20 % i 2020, hvis målet blev gjort bindende, og EU's handlingsplan for energieffektivitet blev opdateret for at tage højde for dette, så at medlemsstaterne forventes at ændre deres nationale handlingsplaner, således at de afspejler dette mål.

Bruxelles, den 26. november 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Rådets henstilling om unge volontørers mobilitet i Europa«

(2009/C 76/05)

REGIONSUDVALGET

- konstaterer, at der for øjeblikket er stor variation mellem medlemsstaterne med hensyn til, hvordan volontørtjeneste organiseres, og gør opmærksom på, at statistiske data og en grundig undersøgelse af volontørtjeneste i det store og hele mangler.
- anmoder Kommissionen om at støtte fremme af samarbejde mellem volontørorganisationer ved at udvikle dels en europæisk portal for unge volontører dels en database med en oversigt over bedste praksis, projekter, muligheder og data. I den forbindelse skal Kommissionen anvende og referere til lokale, regionale og nationale oplysninger på en måde, så informationen kommer tættere på de unge mennesker.
- støtter helhjertet et initiativ til at gøre 2011 til europæisk år for volontørtjeneste — et initiativ, som bl.a. Europa-Parlamentet står bag, og er parat til at yde et aktivt bidrag. I dette år skal opmærksomheden især rettes mod unge og integration
- anmoder Kommissionen, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder om at arbejde for, at unge allerede på et tidligt tidspunkt i uddannelsessystemet kommer i kontakt med volontøraktiviteter og ser disse som en almindelig del af samfundslivet. Volontøraktiviteter bør også kunne indarbejdes i læseplaner
- er overbevist om, at volontørtjeneste giver særligt værdifulde mobilitetsmuligheder for unge. Vanskeligt stillede unge, der ønsker at udøve volontørtjeneste, og som ellers ville have meget lidt eller slet ingen gavn af mobilitetsmuligheder, har behov for forskellige støtteforanstaltninger. Støtte til uddannelse af og mobilitet for både socialpædagoger med speciale i unge og ungdomsledere vil være ganske nyttig i denne forbindelse. Desuden skal der gøres brug af de muligheder, som de lokale og regionale myndigheder har for bedre at nå denne målgruppe.

Ordfører: Rinda den BESTEN (NL/PSE), medlem af byrådet i Utrecht

Basisdokument

Forslag til Rådets henstilling om unge volontørers mobilitet i Europa

KOM(2008) 424 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. konstaterer, at der for øjeblikket er stor variation mellem medlemsstaterne med hensyn til, hvordan volontørtjeneste organiseres, og gør opmærksom på, at statistiske data og en grundig undersøgelse af volontørtjeneste i det store og hele mangler. Da harmonisering af love og regler ikke er mulig — og ikke ønskværdig — foreslår Regionsudvalget, at arbejdet deles op i etaper og perspektiveres. Første fase skal bestå i en grundig undersøgelse af de forskellige systemer og love og regler vedrørende volontørtjeneste i de forskellige medlemsstater, af de potentielle unge volontørers ønsker og af de hindringer, som disse møder i forbindelse med grænseoverskridende volontørtjeneste, samt af fordelene ved volontørtjeneste såvel for de unge volontører selv som for hjem- og modtagerregionerne. Disse data kan bringe diskussionen videre og danne grundlag for en ny politik, som stemmer bedre overens med virkeligheden hvad angår unges volontørtjeneste i Europa;

2. hilser Kommissionens initiativ til at fremme unge volontørers mobilitet i Europa velkommen;

3. sætter pris på Kommissionens opfindsomhed, hvad angår metoder til at fremme unge menneskers volontørtjeneste i et andet europæisk land, men er samtidig bange for, at det ikke er løsningen at sikre det indbyrdes samspil mellem de nationale regler for volontøraktiviteter i betragtning af de forskelligartede former, som kendetegner organisationen af volontørtjeneste i de forskellige europæiske lande. Derfor slår udvalget til lyd for at fremme samarbejde mellem volontørorganisationer (hvad enten der er tale om civilsamsfundsorganisationer eller offentlige myndigheder) i eller fra forskellige europæiske lande og opfordrer medlemsstaterne til at støtte grænseoverskridende volontørprojekter;

4. anmoder Kommissionen om at støtte fremme af samarbejde mellem volontørorganisationer ved at udvikle dels en europæisk portal for unge volontører dels en database med en oversigt over bedste praksis, projekter, muligheder og data. I den forbindelse skal Kommissionen anvende og referere til lokale, regionale og nationale oplysninger på en måde, så informationen kommer tættere på de unge mennesker;

5. understreger de lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelse med volontørarbejde, navnlig for så vidt angår vanskeligt stillede unge. Volontørarbejde kan være en metode til

indslusning af vanskeligt stillede unge, og eftersom de lokale og regionale myndigheder i mange medlemsstater er direkte ansvarlige for ungdomspolitikken og har stor viden og erfaring på området, er det ofte på dette forvaltningsniveau, der findes innovative og kreative løsninger og dannes betydningsfulde partnerskaber. Herudover er det vigtigt, at de lokale og regionale myndigheder stimulerer de unge, da de befinder sig tæt på de organisationer, som modtager volontører, og kan opmuntre disse til at udveksle unge volontører;

6. anmoder medlemsstaterne om at tildele de lokale og regionale myndigheder en passende finansiering til gennemførelsen af EU's målsætninger for unges volontørtjeneste og opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af EU-fonde og -programmer (som f.eks. Den Europæiske Socialfond og programmet Aktive Unge) for at forbedre kvaliteten af internationale volontørprojekter ved at tilbyde støtte og vejledning til lokale, regionale og nationale volontørorganisationer. Denne støtte skal være en hjælp til organisationerne i forbindelse med opbygningen af internationale kontakter, udviklingen af specifikke kompetencer, som er nødvendige for at kunne vejlede unge fra andre lande og iværksætte internationale projekter;

7. råder de lokale og regionale myndigheder til at gøre en stor indsats for at udvikle en infrastruktur til støtte for volontørtjeneste, uden at dette dog griber ind i volontørtjenestens uafhængighed. Oprettelse af lokale og regionale volontørcentre kan f.eks. bidrage til at fremme volontørtjeneste, udbrede information, motivere unge mennesker til at deltage i grænseoverskridende volontørarbejde samt vurdere volontørtjenesters kvalitet og effektivitet;

8. finder det virkelig beklageligt, at der stadig eksisterer socialøkonomiske og administrative hindringer for unge volontørers mobilitet og foreslår, at der i forbindelse med en bredere undersøgelse af volontørtjeneste (som beskrevet i udtalelsens punkt 1) tages initiativ til at udarbejde et katalog over disse hindringer. På grund af mangel på data vedrørende volontørtjeneste anmoder udvalget også medlemsstaterne om at fremlægge resultaterne af en bredere undersøgelse inden 2011 med henblik på en revision af politikken på området;

9. støtter helhjertet et initiativ til at gøre 2011 til europæisk år for volontørtjeneste — et initiativ, som bl.a. Europa-Parlamentet står bag, og er parat til at yde et aktivt bidrag. I dette år skal opmærksomheden især rettes mod unge og integration;

10. ønsker eftertrykkeligt at påpege betydningen af at mindske sprogbarriererne i Europa ved at tilskynde volontører til at lære sprog;

11. pointerer, at volontørtjeneste skal defineres bredere end i forslaget. Volontørtjeneste kan udføres på fuld tid eller på deltid, over en kortere eller en længere periode, ulønnet eller med lommepenge og/eller dækning af udgifter, uden eller med eget bidrag alt afhængig af målgruppe og omstændigheder;

12. fremhæver, at det er vigtigt at anerkende tidligere erhvervede kompetencer, således at de kan indgå i det videre forløb (arbejde eller studier). Volontørtjeneste er i sidste instans en vigtig form for uformel læring og yder et bidrag til udviklingen og tilgængeligheden af uddannelse for de unge. Derfor er det vigtigt, at såvel skoler som civilsamfundsorganisationer og erhvervslivet (i højere grad) går ind og anerkender kompetencer, som er erhvervet gennem volontørtjeneste, og anvender de eksisterende instrumenter til dette formål, Europass og Youthpass;

13. anmoder Kommissionen medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder om at arbejde for, at unge allerede på et tidligt tidspunkt i uddannelsessystemet kommer i kontakt med volontøraktiviteter og ser disse som en almindelig del af samfundslivet. Volontøraktiviteter bør også kunne indarbejdes i læseplaner;

14. anser det for meget vigtigt, at man sørger for en god balance med hensyn til værdien af volontørtjeneste for henholdsvis de unge mennesker selv og for samfundet (i alle dets facetter). De unge menneskers interesser og udvikling skal altid have førsteprioritet, men samfundet opnår en vigtig fordel i form af et større engagement og en mere aktiv deltagelse i samfundet fra de unges side;

15. giver udtryk for sin påskønnelse af den europæiske volontørtjeneste for unge (EVU) og håber, at EVU udvikles yderligere i fremtiden, således at det størst mulige antal unge får lejlighed til at udøve grænseoverskridende volontørtjeneste.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

7. betragtning

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(7) Der findes mange forskellige typer volontørarbejde i Europa, som civilsamfundsorganisationerne eller offentlige myndigheder organiserer, og disse forskellige typer volontørarbejde bør bevares og videreudvikles, og det bør sikres, at der er et indbyrdes samspil mellem dem.	(7) Der findes mange forskellige typer volontørarbejde i Europa, som civilsamfundsorganisationerne eller offentlige myndigheder organiserer, og disse forskellige typer volontørarbejde bør bevares og videreudvikles, og det bør sikres, at der er et indbyrdes samspil mellem dem volontørorganisationerne bør tilskyndes til at <u>samarbejde</u> .

Begrundelse

»Indbyrdes samspil« kræver al for meget fortolkning og er vanskelig at anvende i visse landes volontørordninger. Det er ikke hensigten med Kommissionens forslag at harmonisere og centralisere volontørtjeneste. »Indbyrdes samspil« mellem volontøraktiviteter kan tolkes i den retning. Formålet er, at unge mennesker, hvis de ønsker det, skal kunne udføre volontørtjeneste i et andet land, og dette skal gøres lettere end hidtil ved at fremme samarbejde mellem volontørorganisationer.

Ændringsforslag 2

13. betragtning

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(13) Trods denne indsats er der stadig hindringer for unge volontørers tværnationale mobilitet i Europa, og hensigten med denne henstilling er derfor at danne en ramme for intensivering af medlemsstaternes samarbejde, uden at det berører de nationale ordningers mangfoldighed.	(13) Trods denne indsats er der stadig hindringer for unge volontørers tværnationale mobilitet i Europa, og hensigten med denne henstilling er derfor at danne en ramme for intensivering af medlemsstaternes samarbejde, uden at det berører de nationale ordningers <u>volontørtjenesters</u> mangfoldighed.

Begrundelse

Ikke alle europæiske lande har nationale volontørtjenesteordninger. Det betyder, at nogle lande bliver nødt til at indføre sådanne, hvilket vil være en krænkelse af nærhedsprincippet. Hvis man erstatter ordet »ordninger« med »volontørtjeneste« og taler om »muligheder«, kan teksten anvendes på alle EU-lande og bringes i overensstemmelse med nærhedsprincippet, uden at ret meget af betydningen går tabt.

Ændringsforslag 3

Artikel 14

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(14) Som led i denne henstilling bør tværnational volontørtjeneste defineres som en frivillig indsats, som den unge volontør yder i forbindelse med ulønnet arbejde, der udføres uden gevinst for øje til fordel for den brede offentlighed i et andet land end volontørens bopælsland. En sådan indsats har følgende kendetegn: åben for alle unge under 30 år, påtaget af egen frie vilje, tidsbestemt periode, klare målsætninger, strukturer og rammer, ulønnet, men med lommepenge og godtgørelse af udgifter.	(14) Som led i denne henstilling bør tværnational volontørtjeneste defineres som en frivillig indsats, som den unge volontør yder i forbindelse med ulønnet arbejde, der udføres uden gevinst for øje til fordel for den brede offentlighed i et andet land end volontørens bopælsland. En sådan indsats har følgende kendetegn: åben for alle unge under 30 år, påtaget af egen frie vilje, tidsbestemt periode, klare målsætninger, strukturer og rammer, og ulønnet, men med lommepenge og godtgørelse af udgifter.

Begrundelse

Unge kan i nogle tilfælde godt have råd til at bidrage til et volontørprojekt. Derudover kan et (stort eller lille) bidrag »forpligte« eller gøre det til en æressag for de unge rent faktisk at udføre volontørtjenesten i udlandet.

Ændringsforslag 4

15. betragtning

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(15) Der bør især rettes opmærksomhed mod vanskeligt stillede unge, da volontørtjeneste giver særligt værdifulde mobilitetsmuligheder for sådanne unge, som ellers ville have meget lidt eller slet ingen gavn af mobilitetsordninger. Støtte til uddannelse af og mobilitet for både socialpædagoger med speciale i unge og ungdomsledere vil være ganske nyttig i denne forbindelse.	(15) Der bør især rettes opmærksomhed mod vanskeligt stillede unge, da Volontørtjeneste giver særligt værdifulde mobilitetsmuligheder for <u>sådanne unge</u> . <u>Vanskeligt stillede unge, der ønsker at udøve volontørtjeneste, og som ellers ville have meget lidt eller slet ingen gavn af mobilitetsmuligheder.</u> Disse unge, har behov for forskellige støtteforanstaltninger. Støtte til uddannelse af og mobilitet for både socialpædagoger med speciale i unge og ungdomsledere vil være ganske nyttig i denne forbindelse. <u>Desuden skal der gøres brug af de muligheder, som de lokale og regionale myndigheder har for bedre at nå denne målgruppe.</u>

Begrundelse

I mange medlemsstater udformes ungdomspolitikken i vidt omfang af de lokale og regionale myndigheder. Hertil kommer, at de lokale og regionale myndigheder er de myndigheder, som er tættest på de unge borgere. De er således også par excellence det bedst egnede forvaltningsniveau, når de vanskeligt stillede unge skal nås.

Ændringsforslag 5

16. betragtning

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(16) Et bedre indbyrdes samspil mellem de nationale ordninger og mere informationsudveksling kan få alle unge europæere, uanset nationalitet, til i højere grad at påtage sig volontørtjeneste i tredjelande.	(16) Et bedre indbyrdes samspil samarbejde mellem de nationale ordninger volontørorganisationer i Europa og mere informationsudveksling kan få alle unge europæere, uanset nationalitet, til i højere grad at påtage sig volontørtjeneste i tredjelande.

Begrundelse

Se begrundelsen til ændringsforslag 1 og 2.

Ændringsforslag 6

17. betragtning

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(17) Målene for denne henstilling kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af henstillingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor vedtage foranstaltninger til at fremme unge volontørens mobilitet gennem det indbyrdes samspil mellem de nationale ordninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne henstilling ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål,	(17) Målene for denne henstilling kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af henstillingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor vedtage foranstaltninger til at fremme unge volontørens mobilitet gennem det indbyrdes samspil mellem de nationale ordninger et bedre samarbejde mellem volontørorganisationer i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne henstilling ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål,

Begrundelse

Se begrundelsen til ændringsforslag 1 og 2.

Ændringsforslag 7

Artikel A

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
A. at de fremmer unge volontørens mobilitet i hele Europa ved at forbedre det indbyrdes samspil mellem nationale ordninger for volontørtjeneste, uanset om de er oprettet af civilsamlundsorganisationer eller offentlige myndigheder, således at alle unge har mulighed for at udføre volontørtjeneste i Europa, hvis de har et ønske herom	A. at de fremmer unge volontørens mobilitet i hele Europa ved at forbedre det indbyrdes samspil mellem nationale ordninger for volontørtjeneste samarbejdet mellem <u>volontørorganisationer</u> , uanset om der er oprettet af tale om civilsamlundsorganisationer eller offentlige myndigheder, således at alle unge har mulighed for at udføre volontørtjeneste i Europa, hvis de har et ønske herom

Begrundelse

Se begrundelsen til ændringsforslag 1 og 2.

Ændringsforslag 8

Artikel B, litra 1)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1) forbedre kendskabet til ordningerne for volontørtjeneste på deres nationale område og overføre disse oplysninger til Europa-Kommissionen til videreformidling	1) forbedre kendskabet til ordningerne <u>mulighederne</u> for volontørtjeneste på deres nationale område og overføre disse oplysninger til Europa-Kommissionen til videreformidling, bl.a. via en EU-portal for unge volontører og en <u>database om volontørtjeneste</u>

Begrundelse

Se begrundelsen til ændringsforslag 2.

Ændringsforslag 9

Artikel B, litra 4)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4) udveksle oplysninger om mulighederne for volontørtjeneste med andre medlemsstater og så vidt muligt forenkle ansøgningsproceduren for at gøre det lettere for unge volontører fra én medlemsstat at få adgang til og ansøge hos nationale ordninger i andre medlemsstater	4) udveksle oplysninger om mulighederne for volontørtjeneste med andre medlemsstater og så vidt muligt forenkle ansøgningsproceduren for at gøre det lettere for unge volontører fra én medlemsstat at få adgang til og ansøge hos om nationale ordninger <u>om nationale ordninger</u> <u>volontøraktiviteter</u> i andre medlemsstater

Begrundelse

Se begrundelsen til ændringsforslag 2.

Ændringsforslag 10

Artikel B, litra 7)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
7) udarbejde grundlæggende kvalitetsstandarder til fremme af et rimeligt niveau for kvalitetssikring for at sikre og beskytte volontører, der rejser til udlandet, og opbygge tillid til og tilskynde til deltagelse i tværnationale ordninger, som bør vedrøre volontørernes og personalets uddannelsesniveau, forberedelse af aktiviteter, vejledning, ledsagelse og opfølgning	7) udarbejde grundlæggende kvalitetsstandarder til fremme af et rimeligt niveau for kvalitetssikring for at sikre og beskytte volontører, der rejser til udlandet, og opbygge tillid til og tilskynde <u>især socialt vanskeligt stillede og skoletrætte unge</u> til deltagelse i tværnationale ordninger <u>volontøraktiviteter</u> , som bør vedrøre volontørernes og personalets uddannelsesniveau, forberedelse af aktiviteter, vejledning, ledsagelse og opfølgning

Begrundelse

Se begrundelsen til ændringsforslag 2.

Volontørtjeneste kan være en metode til indslusning af vanskeligt stillede unge, som kan have særlig brug for et ekstra skub for at give sig i kast med grænseoverskridende volontørtjeneste.

Ændringsforslag 11

Artikel B(14)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
B (14) rette særlig opmærksomhed mod vanskeligt stillede unge og tilbyde dem målrettede tilgange for at forbedre deres adgang til volontørarbejde, navnlig til transeuropæiske former for volontørtjeneste, og tage disse unges specifikke behov for uddannelse og støtte i betragtning.	B (14) rette særlig opmærksomhed mod <u>socialt og geografisk</u> vanskeligt stillede <u>og skoletrætte unge</u> og tilbyde dem målrettede tilgange for at forbedre deres adgang til volontørarbejde, navnlig til transeuropæiske former for volontørtjeneste, og tage disse unges specifikke behov for uddannelse og støtte i betragtning.

Ændringsforslag 12

Artikel 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2) at tilskynde til og i tæt samarbejde med medlemsstaterne sikre systematisk udveksling af oplysninger og erfaringer om det indbyrdes samspil mellem nationale ordninger for volontørtjeneste, der forvaltes af civilsamfundsorganisationer eller offentlige myndigheder	2) at tilskynde til og i tæt samarbejde med medlemsstaterne sikre systematisk udveksling af oplysninger og erfaringer om det indbyrdes samspil mellem nationale ordninger for fremme af det europæiske samarbejde om volontørtjeneste, der forvaltes af civilsamfundsorganisationer eller offentlige myndigheder

Begrundelse

Se begrundelsen til ændringsforslag 1 og 2.

Ændringsforslag 13

Artikel 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4) at aflægge beretning til Rådet fire år efter vedtagelsen af denne henstilling for at fastslå, om de foreslåede foranstaltninger fungerer effektivt, og for at vurdere behovet for en yderligere indsats.	4) at aflægge beretning til Rådet fire år efter vedtagelsen af denne henstilling inden 2011 for at fastslå, om de foreslåede foranstaltninger fungerer effektivt, og for at vurdere behovet for en yderligere indsats.

Begrundelse

454 medlemmer af Europa-Parlamentet har underskrevet et forslag om at gøre 2011 til europæisk år for volontørtjeneste. Regionsudvalget støtter dette initiativ. I 2011 vil det desuden være ti år siden, man gennemførte det internationale år for volontører. Dette vil være en glimrende lejlighed for Kommissionen til at udsende en beretning om volontørtjeneste.

Bruxelles, den 26. november 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »EU som global udviklingspartner: Fremskyndet opfyldelse af millenniumudviklingsmålene«

(2009/C 76/06)

REGIONSUDVALGET

- ser positivt på Kommissionens voksende bevidsthed om, at de lokale myndigheder »i stadig højere grad ønsker at blive en aktiv aktør på udviklingsområdet«, men understreger, at de lokale og regionale myndigheder ikke er nye aktører på dette område. De har allerede været aktive i årtier og har både givet tilsagn om og vist interesse for at deltage som aktive aktører i forbindelse med udviklingssamarbejde og -finansiering samt reformen heraf;
- gentager behovet for at etablere en børs (en elektronisk internetportal) i form af et system på lokalt og regionalt niveau for de lokale og regionale myndigheder, som aktivt deltager i decentralt samarbejde. En sådan vil navnlig kunne lette udveksling af informationer imellem lokale og regionale myndigheder i EU, der er aktive inden for udviklingssamarbejde, og gøre det muligt at koble lokale og regionale myndigheders projekter i Europa sammen med projekter i udviklingslande. Det vil fremme udviklingen af decentrale samarbejdsprojekter og forbedre deres koordination, skabe synergier og forhindre overlappning; bifalder i den henseende samarbejdet med Generaldirektoratet for Udvikling;
- gør opmærksom på, at mange af EU's lokale og regionale myndigheder har udviklingsbaserede forbindelser med deres modparter i udviklingslandene og derved opbygget ekspertise, især inden for uddannelse, sundhed, kommunale tjenester (vand- og affaldsforvaltning), ikke-industrielt fiskeri og akvakultur, infrastruktur, transport, kommunikation, miljø, landdistriktudvikling, regional økonomisk udvikling og støtte til udvikling af lokale organer samt decentralisering af den politiske magt;
- bemærker, at der skal tages hensyn til inddragelsen af lokale og regionale myndigheder i modtagerlandene, når udviklingspolitikken skal gøres mere effektiv og sammenhængende.

Ordfører: Heini UTUNEN (FI/ALDE), medlem af byrådet i Jyväskylä

Basisdokument

»EU som global udviklingspartner: Fremskyndet opfyldelse af millenniumudviklingsmålene«

KOM(2008) 177 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

1. bifalder Kommissionens meddelelse, da der er et presserende behov for en udviklingspolitik til at bekæmpe fattigdom og årsagerne hertil overalt i verden og opnå lighed. Europa kan ikke afskære sig fra problemerne i resten af verden;

2. håber, at 2008 vil markere et vendepunkt i EU's udviklingsindsats, hvis mål er at gøre millenniumudviklingsmålene til en politisk prioritet;

3. er bekymret over, at omfanget af EU's udviklingsbistand for andet år i træk er mindsket, og at kun nogle få lande (f.eks. Nederlandene, Sverige og Danmark) opfylder de internationale forpligtelser, hvad angår omfanget af den ydede bistand;

4. beklager også, at EU ikke blot yder alt for lidt bistand, men at denne heller ikke er tilstrækkelig effektiv;

5. anser meddelelsen for meget vigtig for de lokale og regionale myndigheder og bifalder derfor Kommissionens erkendelse af, at EU skal anlægge en åben strategi, som inddrager de lokale myndigheder og civilsamfundet, både i Europa og i udviklingslandene;

6. ser positivt på Kommissionens voksende bevidsthed om, at de lokale myndigheder »i stadig højere grad ønsker at blive en aktiv aktør på udviklingsområdet«, men understreger, at de lokale og regionale myndigheder ikke er nye aktører på dette område. De har allerede været aktive i årtier og har både givet tilsagn om og vist interesse for at deltage som aktive aktører i forbindelse med udviklings samarbejde og -finansiering samt reformen heraf; påpeger, at nogle europæiske lande og regioner allerede opfylder målsætningen om at bidrage med 0,7 % af deres bruttonationalindkomst til udviklings samarbejde;

7. er tilfreds med det givtige samarbejde mellem Regionsudvalget og Kommissionen, som viser, at Regionsudvalgets og de lokale og regionale myndigheders rolle i udviklingspolitikken får øget anerkendelse. De lokale og regionale myndigheder bør anskues som vigtige partnere, der deltager i EU's udviklingspolitik;

8. henviser til princippet om, at god regeringsførelse er afgørende for, at udviklingspolitikken kan blive en succes, og at et nøgleaspekt af god regeringsførelse er en bevidsthed om, at de bedste afgørelser træffes så tæt på græsrodsniveau som muligt;

9. erkender vigtigheden af budgetmæssig og sektorspecifik bistand, især til de fattigste lande, men opfordrer til, at der skabes en mekanisme mellem centralregeringen og civilsamfundsorganisationer, hvorved der kan udvikles en ny kultur vedrørende brugen af bistand. Det kan være i form af en ordning på lokalt og regionalt myndighedsniveau, der kobler udviklingsbistand fra centralregeringen sammen med udviklingsbistand fra civilsamfundet;

10. noterer, at et kraftigere og mere effektivt partnerskab mellem de europæiske aktører vil sikre, at foranstaltningerne supplerer hinanden og er strategisk bæredygtige, især hvad angår bistandsforvaltning;

11. opfordrer Kommissionen til at prioritere medtagelsen af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) i Fællesskabets budget og sikre, at den koordineres med Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) inden for rammerne af en udvidet europæisk naboskabspolitik med det mål at forbedre koordineringen af EU's indsats inden for den samlede politik for udviklings samarbejde.

Særlige kommentarer

Regionsudvalget

12. bifalder Kommissionens erkendelse af, at EU for at opfylde millenniumudviklingsmålene er nødt til at vælge en tilgang, som fremmer deltagelse, og at Kommissionen indbyder de lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet til at deltage i udviklingspolitikken på både EU-niveau og i udviklingslandene;

13. opfordrer til, at de lokale og regionale myndigheder og civilsamfundsorganisationerne behandles som aktører i sig selv, da begge har en vigtig men særlig rolle og relevans i forbindelse med udviklingsbestræbelserne, og at de handler koordineret, komplementært, effektivt og resultatorienteret, gennemsigtigt og deltagelsesbaseret;

14. gentager behovet for at etablere en børs (en elektronisk internetportal) i form af et system på lokalt og regionalt niveau for de lokale og regionale myndigheder, som aktivt deltager i decentralt samarbejde. En sådan vil navnlig kunne lette udveksling af informationer imellem lokale og regionale myndigheder i EU, der er aktive inden for udviklingssamarbejde, og gøre det muligt at koble lokale og regionale myndighedsprojekter i Europa sammen med projekter i udviklingslande. Det vil fremme udviklingen af decentrale samarbejdsprojekter og forbedre deres koordination, skabe synergier og forhindre overlappning; bifalder i den henseende samarbejdet med Generaldirektoratet for Udvikling;

15. bifalder det initiativ, som Europæiske Kommuner og Regioners Råd (CEMR) har taget med henblik på at udvikle en internetportal for kommuner, som ønsker at finde europæiske venskabskommuner; glæder sig over, at venskabsbyportalen, der administreres af De Europæiske Kommuner og Regioners Råd (CEMR), er blevet udvidet, så der nu kan dannes venskabsbyforbindelser mellem kommuner i EU og kommuner i udviklingslandene. Udvalget bør bekræfte og støtte CEMR's hidtidige arbejde med portalen.

II. DET LOKALE OG REGIONALE PERSPEKTIV

Regionsudvalget

Europæiske aktører

16. understreger, at alle europæere, herunder de offentlige myndigheder, den private sektor og individuelle borgere, må få et medansvar for de globale udviklingsspørgsmål;

17. noterer, at selv om — afhængig af medlemsstaten — ikke alle lokale og regionale myndighedsniveauer nødvendigvis har beføjelser til udviklingssamarbejde, er der behov for et kollektivt ansvar for udviklingsspørgsmål på EU-niveau. Udviklingssamarbejde må på den ene eller anden måde indarbejdes i de lokale og regionale myndigheders aktiviteter, også selv om det ikke bliver direkte gennem finansielle bistandsprojekter med partnerne i udviklingslandene. Hvordan det kan gøres, kan man eventuelt fremlægge på et særligt »udvekslingsforum«;

18. anser det fra de lokale og regionale myndigheders perspektiv for positivt, at Kommissionen erkender behovet for at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udviklingssamarbejdet, og bifalder især Kommissionens meddelelse fra dette synspunkt;

19. gør opmærksom på, at mange af EU's lokale og regionale myndigheder har udviklingsbaserede forbindelser med deres modpartner i udviklingslandene og derved opbygget ekspertise, især inden for uddannelse, sundhed, kommunale tjenester (vand-

og affaldsforvaltning), ikke-industrielt fiskeri og akvakultur, infrastruktur, transport, kommunikation, miljø, landdistriktudvikling, regional økonomisk udvikling og støtte til udvikling af lokale organer samt decentralisering af den politiske magt;

20. mener, at disse projekter vil give legitimitet, ekspertise og erfaringer til de lokale og regionale myndigheder inden for områder, som er særligt vigtige for udviklingslandenes økonomiske og sociale fremskridt, og at det derfor er yderst vigtigt at tildele dem en vigtigere rolle og udnytte deres erfaringer med udviklingspolitikken;

21. konstaterer, at i mange af EU's medlemsstater har de lokale og regionale myndigheder ifølge loven ret til at deltage i den nationale udviklingspolitik på grundlag af decentralt samarbejde. De kan derfor betragtes som direkte aktører i EU's udviklingspolitik og eksterne anliggender;

22. påpeger fordelene ved decentralt samarbejde og gør opmærksom på behovet for at fremme det, eftersom mange lokale og regionale myndigheder direkte støtter og gennemfører udviklingspolitik. De spiller en supplerende rolle og skaber større sammenhæng i udviklingspolitikken;

23. understreger, at kommuner og regioner ønsker at styrke deres deltagelse på basis af partnerskab og ekspertise via tiltag inden for især de specifikke områder, der dækkes af de lokale og regionale myndigheder. De vil ligeledes samarbejde med arbejdsmarkedsaktørerne i udviklingssamarbejdet for at bevidstgøre borgerne om solidaritet med udviklingslandene;

24. mener, at de lokale og regionale myndigheder på grund af deres tætte kontakt til borgerne og i kraft af nærhedsprincippet muliggør et perspektiv på flere niveauer, som er et led i national, europæisk og international udviklingspolitik og er med til at sikre og forbedre bistandens effektivitet;

25. fremhæver den vigtige rolle, som de lokale og regionale myndigheder i den yderste periferi kan spille som privilegerede partnere i gennemførelsen af EU's samarbejdspolitik med nabo-tredjelande, idet disse regioner også kan fungere som pilotområder for gennemførelsen af projekter, der kræver en passende koordinering af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) og Den Europæiske Regionaludviklingsfond (EFRU).

Tredjelandssaktører

Regionsudvalget

26. bemærker, at der skal tages hensyn til inddragelsen af lokale og regionale myndigheder i modtagerlandene, når udviklingspolitikken skal gøres mere effektiv og sammenhængende;

27. understreger, at lokalt medansvar og decentralisering bør være vejledende principper i forbindelse med udviklingstiltag og udviklingspolitik;

28. ser gerne, at man fremmer en tilgang, som gør det muligt for de lokale og regionale myndigheder i Europa og udviklingslandene at forbedre støtten til udviklingsinteressenter og -aktører;

29. er enig i, at demokrati ikke blot betyder frit valg, men er bygget på et dagligt grundlag — som afspejler den økonomiske og sociale udvikling, hvor de lokale og regionale myndigheder spiller en nøglerolle;

30. bemærker, at de lokale og regionale myndigheders merværdi især er tydelig, hvad angår deres rolle, som ideelt er at etablere demokrati og god regeringsførelse og fremme den decentrale regeringsmodel;

31. understreger, at repræsentanterne for europæiske lokale og regionale myndigheder ikke blot arbejder sammen med deres modparter i syd, men også med resten af civilsamfundet;

32. gør opmærksom på de problemer, der opstår, når bistanden er afhængig af et ensidigt, topstyret system, hvilket er den mest almindelige fremgangsmåde, der også anvendes af

Kommissionen til at yde bistand. Reelt partnerskab og deltagelse af det lokale niveau og dets repræsentative organisationer (sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder) mangler, hvilket indebærer, at støtten ikke har nogen virkning på lokalt niveau. Samtidig bliver de offentlige myndigheder og institutionelle mekanismer ikke nødvendigvis berørt af virkningerne af den bistand, de generelt lokale ngo'er yder, hvilket yderligere hæmmer bistandens langsigtede virkning og effektivitet;

33. mener, at det topstyrede system ikke fører til en ordentlig inddragelse af de lokale og regionale myndigheder og deltagelse af de rette personer og heller ikke åbner op for forskellige tilgange og større bredde. Der er derfor brug for et bindeled til at forbinde de centrale myndigheder og græsrodsniveauet. I mange af de udviklingslande, der modtager bistand, kan de lokale myndigheder og støtten til dem frembringe konkrete løsninger, der selvfølgelig skal gennemføres individuelt;

34. er overbevist om, at udviklingsbistand til forskellige myndigheder i modtagerlandet i mange tilfælde vil medføre bedre, mere gennemsigtig og mere bæredygtig regeringsførelse. Det er navnlig vigtigt at sikre, at byrderne for donorlandene i forbindelse hermed holdes inden for rimelighedens grænser.

Bruxelles, den 26. november 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Mod en fælles indvandringspolitik«

(2009/C 76/07)

REGIONSUDVALGET

- tilbyder at samarbejde om og bidrage til udarbejdelsen af den fremtidige fælles indvandringspolitik;
- understreger, at de lokale og regionale myndigheder er de første, der berøres direkte af en fælles indvandringspolitik. For det første rammes de i særlig grad af de vanskeligheder, der opstår i forbindelse med ulovlig indvandring. For det andet har de som led i den lokale integrationsproces ansvaret for at stille en række tjenesteydelser til rådighed for indvandrerne. Derfor bør de lokale og regionale myndigheder inddrages bredt i udarbejdelsen af en europæisk ramme for lovlig indvandring, foranstaltningerne til bekæmpelse af ulovlig indvandring og i udviklingssamarbejdet med oprindelseslandene;
- fremhæver indvandrerens centrale plads i kraft af deres betydning for den socioøkonomiske udvikling i EU. Af hensyn til den europæiske økonomis internationale konkurrenceevne bør EU's tiltrækningskraft forbedres mærkbart, således at det lokale og regionale potentiale kan udnyttes bedre;
- gør opmærksom på, at det i kraft af medlemsstaternes beføjelser til selv at fastsætte, hvor mange tredjelandsstatsborgere der kan indrejse fra tredjelande for at søge arbejde som arbejdstagere eller selvstændige på deres område vil være muligt at tage højde for de enkelte arbejdsmarkeders behov;
- erkender, at beherskelse af modtagerlandets officielle sprog (et eller flere) har afgørende betydning for integrationen. En vellykket integration, også på lokalt og regionalt plan, fremmes af en tidlig indlæring af modtagerlandets officielle sprog;
- fremhæver, at der er en sammenhæng mellem lovlig og ulovlig indvandring, og at bekæmpelsen af ulovlig indvandring har stor betydning for udformningen af en politik for lovlig indvandring. På den ene side må ulovlig migration bekæmpes konsekvent ved hjælp af en helhedsorienteret tilgang med det formål at komme de i mange tilfælde organiserede kriminelle strukturer effektivt til livs. På den anden side må der på sigt udvikles muligheder for lovlig indvandring, når der er mangel på arbejdskraft, eller for en prioritering af udveksling og overførsel af viden samt videreuddannelse af migranter med tidsbegrænset ophold.

Ordfører: Werner JOSTMEIER (DE/PPE), Medlem af landdagen i Nordrhein-Westfalen

Basisdokumenter

Kommissionens meddelelse »Mod en fælles indvandringspolitik«

KOM(2007) 780 endelig

Kommissionens meddelelse: En fælles indvandringspolitik for Europa: Principper, aktioner og redskaber

KOM(2008) 359 endelig

POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

De lokale og regionale myndigheders rolle

1. støtter en fælles europæisk indvandringspolitik, der efter Det Europæiske Råd i Tammerfors i 1999 er blevet videreudviklet til en europæisk pagt om indvandring og asyl;

2. tilbyder at samarbejde om og bidrage til udarbejdelsen af den fremtidige fælles indvandringspolitik. I den forbindelse er de lokale og regionale myndigheder parate til at tage de nye udfordringer op og fremme udvekslingen af bedste praksis på området på lokalt og regionalt niveau;

3. udtrykker tilfredshed med det styrkede samarbejde med Kommissionen og mener, at samarbejdet bør videreføres;

4. glæder sig over, at Kommissionen har valgt at gøre brug af partnerskabsmetoden. Partnerskabssamarbejdet og solidariteten mellem medlemsstaterne og EU's institutioner bør også omfatte aktørerne på lokalt og regionalt niveau. De fremtidige udfordringer kræver koordinerede og velgennemtænkte foranstaltninger, der som led i en fælles indvandringspolitik nødvendiggør en effektiv indsats fra EU's og medlemsstaternes side;

5. understreger, at de lokale og regionale myndigheder er de første, der berøres direkte af en fælles indvandringspolitik. For det første rammes de i særlig grad af de vanskeligheder, der opstår i forbindelse med ulovlig indvandring. For det andet har de som led i den lokale integrationsproces ansvaret for at stille en række tjenesteydelser til rådighed for indvandrerne. Derfor bør de lokale og regionale myndigheder inddrages bredt i udarbejdelsen af en europæisk ramme for lovlig indvandring, foranstaltningerne til bekæmpelse af ulovlig indvandring og i udviklingssamarbejdet med oprindelseslandene;

6. mener i lighed med Kommissionen, at fordelingen af byrder og den politiske koordinering kræver mekanismer, der er baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne og EU. De lokale og regionale myndigheder peger i den forbindelse på bl.a. finansieringen af grænsekontrollen og grænseforvaltningen samt integrationspolitikken, der har indvirkning på de offentlige finanser på nationalt, regionalt og lokalt plan;

7. mener, at overholdelsen af menneskerettigheder, retsstatsprincippet og fremme af demokrati er centrale elementer i

indvandringspolitikken. EU garanterer overholdelsen af disse friheder og grundprincipper (som f.eks. menneskets værdighed, de grundlæggende friheder, ligestilling, solidaritet, borgerrettigheder og retfærdighed i retssystemet), som er forankret i chartret om grundlæggende rettigheder. I den sammenhæng er kvinders og børns rettigheder af særlig betydning. Traditioner og handlinger, der strider imod disse principper, kan ikke tolereres. De fælles europæiske værdier, der er udmøntet i chartret om grundlæggende rettigheder, står ikke til forhandling. Alle i EU må acceptere de grundlæggende europæiske rettigheder som bindende værdigrundlag;

8. gør opmærksom på, at indvandrere allerede i dag udgør en vigtig og fast bestanddel af samfundet i mange kommuner og regioner i EU. EU er et samfund med en særdeles rig og mangfoldig kulturarv, som bør bevares og videreudvikles. UNESCO betragter kultur som en sammensat helhed, der ikke alene omfatter kunst og litteratur, men også levevis, de grundlæggende menneskerettigheder, værdisystemer, traditioner og trosretninger. Indvandringen kan berige den kulturelle mangfoldighed. Med afholdelsen af det europæiske år for tværkulturel dialog ⁽¹⁾ har EU viet den kulturelle mangfoldighed særlig opmærksomhed.

Mod en fælles indvandringspolitik

Regionsudvalget

9. kræver med henvisning til Regionsudvalgets tidligere udtalelser, at de lokale og regionale aktører inddrages i de kommende skridt på vejen mod en fremtidig fælles indvandringspolitik ⁽²⁾.

Velstand og indvandring

Regionsudvalget

10. fremhæver indvandrerens centrale plads i kraft af deres betydning for den socioøkonomiske udvikling i EU. Af hensyn til den europæiske økonomis internationale konkurrenceevne bør EU's tiltrækningskraft forbedres mærkbart, således at det lokale og regionale potentiale kan udnyttes bedre;

11. mener, at der er et tvingende behov for klare og gennemsigtige regler, der overholdes, af hensyn til retssikkerheden og for at sikre, at tredjelandsstatsborgere får en rimelig behandling;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1983/2006/EF af 18. december 2006 om det europæiske år for interkulturel dialog (2008).

⁽²⁾ Eftersom Kommissionens meddelelse (KOM(2008) 359 endelig) kun behandler spørgsmål, der har relation til indvandring af statsborgere fra tredjelande, kommer denne udtalelse ikke ind på EU-statsborgeres bevægelser inden for EU eller mellem regionerne.

12. mener, at integrationsorienterede incitamentsordninger med attraktive opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere og deres familier er en vigtig måde at tiltrække den nødvendige arbejdskraft til den europæiske økonomi på. Der bør i forbindelse med udarbejdelsen af hensigtsmæssige modeller for en arbejdsmarkedsbaseret styring af indvandringen også tages hensyn til spørgsmålet om familiesammenføring ifølge direktiv 2003/86/EF;

13. gør opmærksom på, at en fælles indvandringspolitik gennem en forenkling af de administrative procedurer for modtagelse af indvandrere kan resultere i en betydelig reduktion af den administrative byrde for såvel medlemsstaterne som de regionale og lokale myndigheder;

14. Kommissionen bør analysere, hvilke krav, de regionale og lokale myndigheder vil blive pålagt som følge af de foranstaltninger, Kommissionen foreslår vedtaget på EU-niveau eller nationalt niveau. Det er også vigtigt, at de opgaver, som de lokale og regionale myndigheder pålægges, finansieres på nationalt niveau eller via EU-midler;

15. gør opmærksom på, at arbejdsmarkedene i medlemsstaterne har forskellige behov. En eventuel indførelse af fælles standarder, procedureregler og opholdstilladelser som f.eks. det planlagte »blå EU-kort« bør derfor ske under hensyntagen til de nationale, regionale og lokale arbejdsmarkeders forskellige krav, medlemsstaternes forvaltningsautonomi og nærhedsprincippet. I kraft af medlemsstaternes beføjelser til selv at fastsætte, hvor mange tredjelandstatsborgere der kan indrejse fra tredjelande for at søge arbejde som arbejdstagere eller selvstændige på deres område, vil det være muligt at tage højde for de enkelte arbejdsmarkeders behov;

16. bifalder i den forbindelse Kommissionens forslag om en aktiv inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i bestræbelserne på at opnå en bedre balance mellem de udbudte kvalifikationer og behovene inden for de enkelte områder af økonomien, hvorved det bliver muligt at tage højde for netop de lokale og regionale særpræg.

Integration som nøgle til en vellykket indvandring

Regionsudvalget

17. fremhæver betydningen af, at de lokale og regionale myndigheder spiller en aktiv rolle i integrationen af indvandrerne. Der bør tages hensyn til kommunernes og regionernes specifikke behov ved udformningen af den fremtidige indvandringspolitik og de foranstaltninger, der er led heri, som f.eks. etableringen af den Europæiske Integrationsfond. Subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne skal overholdes;

18. forbinder udøvelsen af de grundlæggende rettigheder med ansvar og pligter over for medmennesker, samfundet og de fremtidige generationer. Overholdelsen af de fælles europæiske værdier indebærer en forpligtelse til at vise respekt og tolerance, hvilket er en forudsætning for fredelig og demokratisk sameksistens. Den interkulturelle dialog på lokalt og regionalt niveau kan yde et vigtigt bidrag hertil;

19. mener, at integration kræver et aktivt samarbejde fra alle dele af civilsamfundet og en positiv indstilling fra indvandrernes og værtssamfundets side. Oprindelseslandene kan bidrage til integrationen af deres statsborgere i de europæiske modtagerlande;

20. erkender, at beherskelse af modtagerlandets officielle sprog (et eller flere) har afgørende betydning for integrationen. En vellykket integration, også på lokalt og regionalt plan, fremmes af en tidlig indlæring af modtagerlandets officielle sprog. Indvandreres og især indvandrerbørns indlæring af modtagerlandets officielle sprog (et eller flere) bør støttes kraftigt, og samtidig hermed bør børnenes ret til at lære deres modersmål respekteres og støttes;

21. mener, det har høj prioritet at tilvejebringe en række grundlæggende og let forståelige oplysninger om den by, kommune eller region, hvortil indvandrerens ankommer, og om den levevis, der hersker her;

22. understreger endvidere, hvor vigtigt det er at have et grundlæggende kendskab til værtssamfundets historie og styreform. For at integrationen skal lykkes, er det altafgørende at give indvandrerne mulighed for at tilegne sig denne grundlæggende viden;

23. støtter tilrettelæggelsen af modtagelsesprogrammer og aktiviteter for statsborgere fra tredjelande, som er kommet til landet for nylig, således at de opnår en grundlæggende viden om sprog, historie, styreform, socioøkonomiske forhold, kulturlivet og værtssamfundets grundlæggende værdier;

24. støtter endvidere finansiering af nyskabende integrationsprogrammer eller -modeller, som omfatter sprogundervisning og kommunikationskurser samt information om kulturelle, politiske og sociale aspekter ved værtssamfundet;

25. mener, at uddannelse spiller en nøglerolle i integrations-sammenhæng. De lokale og regionale myndigheder varetager i den forbindelse vigtige opgaver på uddannelsesområdet for at sikre lige muligheder for alle. Kommissionens *Grøn bog om migration og mobilitet: udfordringer og muligheder for uddannelsessystemerne i EU* ⁽³⁾ fremhæver uddannelsens centrale betydning for integrationen. Kommissionen bør i sin evaluering af høringsvarene navnlig tage højde for, at visse opgaver varetages af de lokale og regionale myndigheder;

26. påpeger, at arbejdslivet spiller en afgørende rolle for integrationen af indvandrere. Arbejdsløshed er ofte en hindring for en vellykket integration, navnlig når der er tale om unge. Indvandring af tredjelandstatsborgere bør ske i overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov i de forskellige medlemsstater. En aktiv deltagelse på arbejdsmarkedet er en væsentlig forudsætning for integration, så meget desto mere som den sociale sikring er afhængig heraf. Hvis denne forudsætning ikke er opfyldt, vil en socialt betinget indvandring især belaste de regionale og kommunale myndigheder, hvilket ikke kan forsvares over for medlemsstaternes borgere.

⁽³⁾ KOM(2008) 423 endelig.

Solidaritet og indvandring

Regionsudvalget

27. fremhæver, at der er en sammenhæng mellem lovlig og ulovlig indvandring, og at bekæmpelsen af ulovlig indvandring har stor betydning for udformningen af en politik for lovlig indvandring. På den ene side må ulovlig migration bekæmpes konsekvent ved hjælp af en helhedsorienteret tilgang med det formål at komme de i mange tilfælde organiserede kriminelle strukturer effektivt til livs. Derfor er det vigtigt, at aftaler med tredjelandslande omfatter bestemmelser om bekæmpelse af ulovlig indvandring, herunder navnlig om tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. På den anden side må der på sigt udvikles muligheder for enten lovlig indvandring af højt kvalificerede personer på områder, hvor der er mangel på arbejdskraft, eller for en prioritering af udveksling og overførsel af viden samt videreuddannelse af migranter med tidsbegrænset ophold, hvilket også vil gavne udviklingen i oprindelseslandene på et senere tidspunkt.

Effektiv og logisk anvendelse af de forhåndenværende midler

Regionsudvalget

28. kræver grundig information om EU's relevante fonde og støtteprogrammer, så alle aktører på lokalt og regionalt niveau kan få fuldt udbytte af dem;

29. mener, at EU's fremtidige indvandringspolitik kan nødvendiggøre en udbygning af FRONTEX-agenturets kapacitet ved tildeling af de nødvendige økonomiske og personalemæssige ressourcer inden for grænsekontrol og imødegåelse af sikkerhedstrusler, således at agenturet kan løse sine opgaver effektivt;

30. gør udtrykkeligt opmærksom på, at der inden for rammerne af EU's fremtidige indvandringspolitik må tages hensyn til behovet for at udbygge de regionale og lokale myndigheders kapacitet til at forvalte migrationsstrømme, navnlig ved at afsætte tilstrækkelige finansielle midler hertil og ved at sikre adgang til EU's fonde og programmer. Hvis det ikke lykkes at udforme en holdbar og velfungerende indvandringspolitik, der accepteres af de berørte parter, vil dette resultere i høje socioøkonomiske omkostninger, der vil bringe velstanden, den sociale stabilitet og den økonomiske udvikling i fare;

31. kræver, at integrationspolitikken, herunder navnlig indsatsen for at løfte opgaverne på uddannelsesområdet på lokalt og regionalt niveau, støttes økonomisk. Grønbogen om migration og mobilitet vil bl.a. behandle EU-programmernes og EU-fondenes bidrag til integrationspolitikken. De integrations-specifikke opgaver på lokalt og regionalt niveau inden for uddannelsesområdet bør støttes via den Europæiske Integrationsfond.

Partnerskab med tredjelandslande

Regionsudvalget

32. gør opmærksom på, at EU's fremtidige indvandringspolitik bør tage højde for betydningen af at fremme dialog og samarbejde med oprindelses- og transitlandene. Til det formål bør der gøres brug af instrumenterne i EU's naboskabspolitik og Middelhavsunionen, og der bør etableres et effektivt udviklings-samarbejde. De regionale og lokale myndigheder spiller en vigtig rolle for styrkelsen af dette samarbejde. Dette gælder navnlig de decentrale myndigheder, der kan fungere som platforme for samarbejdet med tilgrænsende tredjelandslande;

33. understreger, at migrationens globale dimension har vidtrækkende følger for såvel oprindelseslandene som EU. Derfor er det vigtigt at tage særligt hensyn til samspillet mellem migration og udvikling. Det skal i den forbindelse bemærkes, at negative økonomiske følger for udviklingslandene som følge af udvandringen af højt kvalificeret arbejdskraft (»hjerneflugt«) bør undgås. Cirkulær migration ville skabe mulighed for, at de højtuddannede efter deres hjemvenden kunne anvende eller videreformidle erhvervede færdigheder.

Sikkerhed og indvandring

Regionsudvalget

34. har den holdning, at udfordringerne i forbindelse med den illegale indvandring gør det nødvendigt at prioritere praktisk gennemførlige og koordinerede foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel og organiseret kriminalitet i udformningen af EU's fremtidige fælles indvandringspolitik, så menneskelige tragedier kan undgås.

Optrapning af kampen mod ulovlig indvandring og multolerance over for menneskehandel

Regionsudvalget

35. støtter helhjertet EU's foranstaltninger til forebyggelse af den ulovlige indvandring, der ofte fører til udnyttelse af især kvinder og børn. På dette område er der behov for en konsekvent indgriben. Netværk og grupper, der er indblandet i eller står bag menneskehandel, skal bekæmpes i samarbejde med oprindelses- og transitlandene. De lokale og regionale myndigheder bør inddrages i samarbejdsforanstaltningerne på passende vis.

Vejen frem

Regionsudvalget

36. ser muligheder og perspektiver i en vellykket indvandringspolitik, der kan bidrage til økonomisk succes og kulturel mangfoldighed. De lokale og regionale myndigheder støtter en sådan politik, der bidrager til at styrke EU's økonomiske og samfundsmæssige potentiale. Samtidig skal det endnu en gang pointeres, at EU kan høste fordele af en lovlig indvandring, hvis bekæmpelsen af den ulovlige indvandring er helhedsorienteret og vellykket.

Bruxelles, den 26. november 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Femte situationsrapport om økonomisk og social samhørighed«

(2009/C 76/08)

REGIONSUDVALGET

- finder, at samhørighedspolitikken fortsat bør tage sigte på økonomisk og social balance, hvis de grundlæggende hensyn til integration og solidaritet skal fastholdes. Man bør modstå fristelsen til at overbebyrde samhørighedspolitikken med for mange selvmodsigende mål;
- finder, at samhørigheds- og vækstmålene kan og bør være indbyrdes forenelige, da der er tale om to tæt forbundne mål, og understreger, at man bør undersøge, hvordan væksten kan forbedre samhørigheden, og ikke hvordan samhørigheden kan fremme væksten;
- tvivler på, at det vil være hensigtsmæssigt at kæde vækststrategiens konkurrenceevnemål sammen med samhørighedspolitikens instrumenter, og opfordrer til, at man i forbindelse med overvejelserne om strukturfondenes fremtidige struktur undersøger, hvilken effekt det vil have på den økonomiske og sociale samhørighed, hvis der øremærkes ressourcer under Lissabonstrategien;
- finder det nødvendigt at undersøge mulighederne for at udvikle mere præcise og fuldstændige udviklings- og velfærdsindikatorer, som på lokalt og regionalt niveau afspejler de betydelige forskelle i indkomstniveau, i det offentlige serviceudbud, i kvaliteten af sundhedsydelserne samt i undervisningstilbuddene på det kulturelle og erhvervsfaglige område;
- understreger, at der skal være tilstrækkelige ressourcer til rådighed, hvis samhørighedspolitikken skal spille en meningsfuld rolle med henblik på at sikre større økonomisk og social balance; det nuværende finansieringsniveau er efter udvalgets opfattelse et absolut minimum i så henseende.

Ordfører: Marta VINCENZI (PSE/IT), borgmester i Genova

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet

Femte situationsrapport om økonomisk og social samhørighed

Vækst i regionerne, vækst i Europa

KOM(2008) 371 endelig

POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Status for debatten

1. mener, at det ud over en økonomisk og social dimension bliver stadig mere nødvendigt også at føje en territorial dimension til samhørighedspolitikken, for trods fremskridt og forbedringer er der fortsat udviklingsspænd mellem regioner, ligesom strukturproblemerne inden for de enkelte regioner er voksende. Understreger vigtigheden af, at ligheds- og proportionalitetsprincipperne bliver overholdt samtidig med, at hensynet til den territoriale dimension tilgodeses;

2. er enig i, at mange aktiviteter, som finansieres af EU, har den fornødne merværdi. Tildeling af støtte til et projekt betyder, at man lettere kan tiltrække offentlig eller privat finansiering og sikre en hurtigere innovationsudvikling både på styrings- og gennemførelsesniveau;

3. beklager, at Kommissionen fortsat overser den løftestangs-effekt, som strukturfondene skaber, og minder om, at det i sin perspektivudtalelse om emnet foreslog at fastlægge en ramme for vurdering af de forskellige dimensioner af den europæiske samhørighedspolitikens merværdi;

4. bifalder begrebet »overgangsregioner«, der både omfatter de nuværende optrappings- og nedtrappingsregioner, men også de regioner, hvis støtte bortfalder efter udløbet af støtteperioden 2007-2013, og støtter idéen om at udvikle specifikke løsninger for disse områder;

5. bifalder den høring, der blev afholdt forud for offentliggørelsen af Kommissionens grønbog om territorial samhørighed. Høringen er et vidnesbyrd om, at de berørte parter fremdeles anerkender og støtter betydningen af samhørighedspolitikken i opbygningen af Den Europæiske Union;

6. bemærker, at muligheden for at fastsætte nye kriterier for støttetildeling er blevet fremført i debatten. Ud over BNP og BNI er der udtrykt ønske om, at man også skal tage højde for den demografiske struktur, bosættelsesmønstret (data vedrørende befolkningstæthed, befolkningsaldring og ældrebyrden), arbejdsmarkedet, serviceudbuddet, geografiske forhold, by- og landmæssige aspekter, naturlige og kulturelle værdier samt miljø- og klimamæssige faktorer. Alle disse faktorer kan hævdes at have indflydelse på den økonomiske og sociale udvikling. De fælles-europæiske indikatorer til klassificering af støtteområder har samtidig bevist deres værd, men der bør anvendes et bredere

sæt kriterier på basis af en bredere »kurv« af oplysninger til den indholdsmæssige bedømmelse af samhørighedspolitikens gennemslagskraft;

7. håber, at man ved den grundige vurdering af udviklings-skævhederne og fremskridt på samhørighedsområdet ikke kun tager højde for BNP og BNI, men også for arbejdsmarkedssituationen (ledighed, mobilitet, uddannelse), serviceudbuddet (tilgængelighed, effektivitet, distribution) og den fysiske planlægning (arealanvendelse, kontinuitet, polycentrisme), den demografiske struktur og bosættelsesmønstret (data vedrørende befolkningstæthed, befolkningsaldring og ældrebyrden), befolkningens uddannelsesniveau, investeringer i forskning og innovation (oplysninger om midler afsat til F & U i forhold til BNP), såvel som de særlige geografiske kendetegn for visse regioner som f.eks. regionerne i den yderste periferi, øer eller bjergrige regioner;

8. finder, at de udfordringer, der er forbundet med klimaændringerne og energiforsyningsproblemerne, stadig på forskellig vis og i forskellig grad har indflydelse på en række aspekter af den økonomiske og sociale udvikling og på samhørighedspolitikens effekt og potentiale;

9. understreger, at regionerne i den yderste periferi og ø-områderne er særligt sårbare over for de nye udfordringer på klima- og energiområdet, men at de samtidig giver EU mulighed for at undersøge problemerne under naturlige betingelser og finde frem til løsninger til gavn for hele EU;

10. gør opmærksom på, at regionale statistikker er et grundlæggende instrument, når det drejer sig om at forbedre kriterierne for støttetildeling eller ændre udviklingsindikatorerne, men at det i mange medlemsstater kan være svært at bearbejde og anvende allerede disponible statistiske data, ligesom det i mange tilfælde kan være svært at indsamle eller måle data, der endnu ikke er disponible.

Mål og prioriteringer

Regionsudvalget

11. gør opmærksom på, at målet fortsat er at fremme den europæiske samhørighed ved at mindske udviklingsskævhederne. Støtten bør derfor først og fremmest gå til økonomisk svagere regioner, men for at opnå succes og blive et anliggende for alle bør samhørighedspolitikken omfatte samtlige europæiske områder;

12. finder, at den vigtigste udfordring består i at fremskynde konvergensen i regioner med udviklings efterslæb. I de nye medlemsstater er det især vigtigt, at regionerne integreres, hvilket Kommissionen da også regelmæssigt og med rette har påpeget i sine rapporter om samhørighedspolitikken;

13. finder, at det er nødvendigt at kortlægge infrastruktur-mangler og prioritere afhjælpningen af disse;

14. understreger, at samhørighedspolitikken har til formål at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og derfor også bidrager til EU's sektorpolitikker eller nationale politikker;

15. finder, at der stadig kun er gjort få fremskridt med hensyn til integrationen af sektor- og samhørighedspolitikkerne, og at en styrkelse af den integrerede tilgang vil være ensbetydende med, at der skal fastsættes horisontale mål for først og fremmest at sikre en harmonisk udvikling på landbrugs-, miljø-, energi- og transportområdet;

16. ser i lyset af den aktuelle økonomiske situation et endnu større behov for netværk samt et samarbejde i netværks- og klyngeprojekter, som ikke afhænger af områdeopdelinger;

17. finder, at samhørigheds- og vækstmålene kan og bør være indbyrdes forenelige, da der er tale om to tæt forbundne mål, og understreger, at man bør undersøge, hvordan væksten kan forbedre samhørigheden, og ikke hvordan samhørigheden kan fremme væksten;

18. tvivler på, at det vil være hensigtsmæssigt at kæde vækststrategiens konkurrencemål sammen med samhørighedspolitikken instrumenter, og opfordrer til, at man i forbindelse med overvejelserne om strukturfondenes fremtidige struktur undersøger, hvilken effekt det vil have på den økonomiske og sociale samhørighed, hvis der øremærkes ressourcer under Lissabonstrategien;

19. understreger, at alle berørte parter er af den opfattelse, at en rationalisering af procedurerne vil lette forvaltningen af fondene, men advarer samtidig om, at reformerne ikke må føre til, at den merværdi, der opnås ved at inddrage de lokale og regionale myndigheder på forskellige niveauer i fællesskabsforvaltningen, går tabt;

20. finder, at det retlige og administrative miljø har væsentlig indflydelse på, om samhørighedspolitikken bliver en succes, og understreger, at en styrkelse af institutionerne — selvom det måske ikke er umiddelbart indlysende — vil være et af de skridt, der er til størst gavn for gennemførelsen af tiltagene og dermed for samhørighedspolitikken funktionsmåde;

21. minder om, at man af hensyn til den økonomiske og sociale samhørighed bør tage højde for den tiltagende konkurrence på effektiv produktion og administration mellem regionerne hvis man skal tiltrække udenlandske investeringer og gøre sig gældende i den globale økonomi;

22. bifalder udviklingen af nye og innovative finansierings-tekniske instrumenter på samhørighedspolitikken område (f.eks. revolverende фонде) og gør samtidig opmærksom på, at princippet om samfinansiering er et pålideligt og effektivt instrument til sikring af samhørighedspolitikken merværdi;

23. understreger, at samhørighedspolitikken i meget høj grad kan medvirke til at synliggøre det europæiske projekt, og påpeger, at Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder bør finde stadig mere effektive måder, hvorpå man kan informere EU's borgere om samhørighedspolitikken fordele og resultater.

De næste skridt

Regionsudvalget

24. understreger, at de principper, der ligger til grund for den nuværende samhørighedspolitik, dvs. koncentration, program-planlægning, samfinansiering, additionalitet og partnerskab, har vist deres værd, og finder, at de også fremover bør stå i centrum for EU's tiltag;

25. gør opmærksom på, at den europæiske samhørighedspolitik fortsat bør bygge på et stærkt partnerskab mellem alle myndighedsniveauer og i stadig højere grad inddrage de lokale og regionale myndigheder i alle faser, lige fra fastlæggelsen af projekterne til evalueringen af programmerne;

26. understreger, hvor vigtig en rolle det territoriale samarbejde spiller for alle aspekter af samhørighedspolitikken, hvad angår merværdi og lokal synlighed, og gør opmærksom på, at de muligheder, der er opstået med det nye instrument EGTS, bør udnyttes fuldt ud;

27. slår til lyd for en styrkelse af den bymæssige dimension af samhørighedspolitikken og minder om, at byområder ofte er drivkraften bag den økonomiske vækst, men at de samtidig står over for alvorlige problemer som f.eks. økonomiske og sociale uligheder, kulturel isolation;

28. gør opmærksom på, at det er nødvendigt med en bedre koordination, når det gælder om at tackle problemerne i landdistrikter og byområder, eftersom forholdet mellem land og by er et vigtigt element i en integreret regional udviklingspolitik;

29. anbefaler, at man reintegrerer instrumenterne til landdistriktsudvikling i den overordnede samhørighedspolitik, eftersom strukturfondene allerede finansierer mange tiltag med parallelle mål, og denne tilgang kan være den bedste løsning, når det gælder om at undgå overlapninger i projekter og foranstaltninger;

30. foreslår, at forvaltningsmyndighederne og de statistiske kontorer samarbejder om at udvikle nye regionalstatistiske instrumenter for at kunne vurdere virkningerne af samhørighedspolitikken på passende og målrettet vis, definere udviklingsindikatorerne bedre og fastlægge kriterierne for støttetildeling på passende vis;

31. finder det nødvendigt at undersøge mulighederne for at udvikle mere præcise og fuldstændige udviklings- og velfærdindikatorer, som på lokalt og regionalt niveau afspejler de betydelige forskelle i indkomstniveau, i det offentlige serviceudbud, i kvaliteten af sundhedsydelserne samt i undervisningstilbuddene på det kulturelle og erhvervsfaglige område;

32. understreger, at muligheden for at anvende integrerede finansieringsformer som f.eks. revolverende fonde med risikokapital, lån på gunstige vilkår eller garanterede lån kan skabe en positiv multiplikatoreffekt uden at vende op og ned på samhørighedspolitikens subsidiesystem;

33. finder, at man bør tilskynde offentlige myndigheder, herunder lokale og regionale myndigheder, til i højere grad end tidligere at investere i levering af eller støtte til serviceydelser af almen interesse med henblik på at udligne de eksisterende uligheder med hensyn til netydelser og transport;

34. minder om, at EU's medlemsstater står over for den demografiske udfordring, der ligger i den gradvise aldring af dens befolkning, og understreger, at denne udvikling bl.a. indebærer en stigende efterspørgsel efter først og fremmest offentlig service, og sundhedsydelser og sociale ydelser, der skal sikre alle den samme effektivitet og kvalitet;

35. finder, at en forenkling af samhørighedspolitikken bør tage udgangspunkt i nærheds- og proportionalitetsprincipperne, og at rapporteringskravene og kontrolprocedurerne bør afpasses efter tiltagens omfang og projekternes geografiske beliggenhed af hensyn til en begrænsning af omkostningerne og decentralisering af forvaltningen.

Konklusioner

Regionsudvalget

36. finder, at EU bør anerkende og styrke samhørighedspolitikken territoriale dimension med henblik på at muliggøre en økonomisk og social samhørighed, der ikke kun er afbalanceret og bæredygtig mellem de enkelte regioner, men som også har en polycentrisk og harmoniskabende effekt i de enkelte regioner;

37. understreger, at samhørighed fortsat er en stor udfordring, eftersom der stadig er store forskelle med hensyn til

økonomisk og social udvikling både mellem og i de forskellige regioner, og disse forskelle er tilmed blevet større med den seneste udvidelse af EU;

38. finder, at samhørighedspolitikken fortsat bør tage sigte på økonomisk og social balance, hvis de grundlæggende hensyn til integration og solidaritet skal fastholdes. Man bør modstå fristelsen til at overbebyrde samhørighedspolitikken med for mange selvmodsigende mål;

39. understreger, at der skal være tilstrækkelige ressourcer til rådighed, hvis samhørighedspolitikken skal spille en meningsfuld rolle med henblik på at sikre større økonomisk og social balance; det nuværende finansieringsniveau er efter udvalgets opfattelse et absolut minimum i så henseende. Der bør endvidere tages højde for det pres, der med den verdensomspændende finanskriser er opstået for at begrænse udgifterne, en situation der øger behovet for at gennemføre samhørighedspolitikkerne med større ildhu;

40. bemærker, at samhørighed fortsat bør have en europæisk dimension, og afviser ethvert forsøg på at føre EU's indsats tilbage til medlemsstaterne. Merværdien af denne indsats består ligeledes i, at der er tale om en omfattende fælles politik med klare strategiske mål, som er i stand til at løfte europæiske og globale udfordringer under skyldig hensyntagen til lokale og regionale krav;

41. fremhæver samhørighedspolitikken løftestangseffekt, eftersom investeringerne har en langvarig strukturel effekt på den lokale og regionale økonomi, skaber innovative tilgange til udvikling og beskæftigelse og har stor indflydelse på kapacitetsopbygningen i forvaltninger og virksomheder;

42. slår til lyd for nye finansieringsinstrumenter, der på en enklere og mere effektiv måde kan fremme investeringerne, især i de regioner, hvor der er behov for strukturændringer og innovation, især med henblik på at støtte SMV'ers rolle og udvikling;

43. minder om, at det er nødvendigt i overensstemmelse med nærhedsprincippet at inddrage de lokale og regionale myndigheder i samtlige faser, lige fra planlægningen til evalueringen, eftersom de er det myndighedsniveau, der befinder sig tættest på slutmodtagerne, og samtidig er hovedansvarlige for gennemførelse af samhørighedspolitikken på lokalt plan.

Bruxelles, den 27. november 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Det vestlige Balkan: En forbedring af det europæiske perspektiv«

(2009/C 76/09)

REGIONSUDVALGET

- anser, at EU's løfte om EU-medlemskab til hele det vestlige Balkan er bindende, forudsat at de enkelte lande opfylder vilkårene for tilslutning til EU;
- opfordrer landene på Vestbalkan til snarest muligt at opfylde EU's krav til en liberalisering af deres visumpolitik. De visumkrav, som for indeværende gælder for borgerne i landene på Vestbalkan, gør det svært at udvikle sociale kontakter med partnere i EU's medlemsstater og er også en hindring for gennemførelsen af uddannelses- og udviklingsprojekter; tilskynder EU-medlemsstaterne til at forsætte liberaliseringen af visumkravene for Vestbalkanlandene;
- understreger vigtigheden af den decentralisering og spredning af statsmagten, der er startet i landene på det vestlige Balkan. Udvalget påpeger, at den etniske faktor ikke må være den eneste eller den dominerende faktor i disse processer og anser det for vigtigt, at man i etnisk meget heterogene lande styrker de centrale institutioners position, da de er afgørende for, at staten kan fungere, men at man samtidig erkender de lokale og regionale institutioners og myndigheders ret til at træffe autonome beslutninger;
- understreger betydningen af, at arbejdet med at styrke retsvæsenets uafhængighed fortsætter med uformindsket styrke. Kampen mod korruption og arbejdet med at styrke borgernes tillid til retsvæsenet bør fortsætte;
- støtter tanken om et snævert samarbejde mellem de lokale og regionale myndigheder og institutioner og partnere i EU's medlemsstater og mener, at man bør skabe egnede institutionelle og finansielle mekanismer for, at de lokale og regionale myndigheder, lige som de nationale sammenslutninger af lokale myndigheder, i højere grad kan deltage i grænseoverskridende og regionale projekter, herunder også initiativer inden for rammerne af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS).

Ordfører: František KNAPIK (SK/PPE), Borgmester i Košice

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet — Det vestlige Balkan: en forbedring af det europæiske perspektiv

KOM(2008) 127 endelig.

POLITISKE ANBEFALINGER

A. Generelle anbefalinger

Fremskridt mod medlemskab

REGIONSUDVALGET

1. anser, at EU's løfte om EU-medlemskab til hele det vestlige Balkan er bindende, forudsat at de enkelte lande opfylder vilkårene for tilslutning til EU;

2. stiller sig positivt til de fremskridt som landene på Vestbalkan har gjort i deres bestræbelser på at nærme sig EU. Udvalget mener, at underskrivelsen af stabiliserings- og associeringsaftenen mellem EU og Serbien og mellem EU og Bosnien-Hercegovina er en forudsætning for, at hele regionen kan få en fremtid inden for EU. Et andet bevis på fremskridtene i EU-integrationsprocessen er Montenegros og Albanien's reelle udsigter til i nær fremtid (og senere også de andre lande i regionen) at få status som kandidatlande samt fremskridtene i tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien;

3. anbefaler Europa-Kommissionen at gøre mere for at udnytte de nye medlemsstaters erfaringer med både tiltrædelses- og omstillingsprocessen. De nye medlemsstaters synspunkter bør være en merværdi i forbindelse med udformningen af EU's strategier, især hvad angår ambitionerne om EU-medlemskab i landene på det vestlige Balkan;

4. opfordrer landene på Vestbalkan til snarest muligt at opfylde EU's krav til en liberalisering af deres visumpolitik. De visumkrav, som for indeværende gælder for borgerne i landene på Vestbalkan, gør det svært at udvikle sociale kontakter med partnere i EU's medlemsstater og er også en hindring for gennemførelsen af uddannelses- og udviklingsprojekter; tilskynder EU-medlemsstaterne til at forsætte liberaliseringen af visumkravene for Vestbalkanlandene;

5. understreger vigtigheden af den decentralisering og spredning af statsmagten, der er startet i landene på det vestlige Balkan. Udvalget påpeger, at den etniske faktor ikke må være den eneste eller den dominerende faktor i disse processer og anser det for vigtigt, at man i etnisk meget heterogene lande styrker de centrale institutioners position, da de er afgørende for, at staten kan fungere, men at man samtidig erkender de

lokale og regionale institutioners og myndigheders ret til at træffe autonome beslutninger;

6. minder om, at anerkendelse og beskyttelse af mindretal er et af de Københavnerkriterier, hvis opfyldelse er en forudsætning for tiltrædelse til EU; er overbevist om, at det er et centralt element i minoritetsrettigheder at lette fredelig sameksistens mellem befolkninger, hvis race, sprog eller religion adskiller sig fra majoritetsbefolkningens, så mindretallenes særlige behov opfyldes;

7. opfordrer landene til at udvikle foranstaltningerne til styrkelse af kvinders deltagelse i det politiske, sociale og økonomiske liv og til fremme af ligestillingen mellem kvinder og mænd. Udvalget bemærker, at diskrimination af kvinder og vold i hjemmet stadig forekommer og opfordrer derfor landene til at øge deres bestræbelser på at styrke kvinders rettigheder;

8. foreslår, at man styrker de nationale institutioners og de lokale myndigheders administrative formåen, for at de finansielle midler, som tildeles landene på Vestbalkan gennem instrumentet til førtiltrædelsesstøtte (IPA), kan anvendes så effektivt som muligt;

9. understreger betydningen af, at arbejdet med at styrke retsvæsenets uafhængighed fortsætter med uformindsket styrke. Kampen mod korruption og arbejdet med at styrke borgernes tillid til retsvæsenet bør fortsætte;

10. beklager den udbredte korruption, der hindrer opbygningen af en åben offentlig forvaltning og hæmmer den effektive anvendelse og forvaltning af EU-midler og EU-programmer;

11. stiller sig positivt over for bestræbelserne på at skabe en regional skole for offentlig forvaltning (ReSPA) med alle de beføjelser, som en institution for uddannelse af tjenestemænd bør have, og som kan være med til at styrke den offentlige sektors formåen i landene på Vestbalkan. Udvalget anbefaler, at de skoler for offentlig forvaltning, der allerede findes i de enkelte lande, inddrages mest muligt i samarbejdet med denne institution. Det støtter også andre instrumenter, som Europa-Kommissionen har til at styrke forvaltningskapaciteten, opbygning af institutioner og gennemførelsen af EU-lovgivning, frem for alt gennem Twinning-instrumentet, instrumentet for teknisk bistand og informationsudveksling (TAIEX) og instrumentet for støtte til forbedret offentlig ledelse og forvaltning (SIGMA).

Regionalt samarbejde og øget grænseoverskridende samarbejde

Regionsudvalget

12. ser med tilfredshed på den vellykkede overgang fra stabilitetspagten for Sydøsteuropa til det regionale samarbejdsråd og mener, at regionalt samarbejde er en af forudsætningerne for, at landene på Vestbalkan kan gøre fremskridt på vejen mod EU-medlemskab. Udviklingen af det grænseoverskridende arbejde skal i denne sammenhæng tillægges særlig opmærksomhed, eftersom det i mange tilfælde netop er de grænsenære regioner, som ramtes hårdest af de væbnede konflikter i 1990'erne. Derfor opfordrer udvalget til, at den grænseoverskridende infrastruktur mellem landene i regionen udvikles;

13. mener, at en styrkelse af det grænseoverskridende samarbejde mellem de vestbalkanske landes havområder og grænseområder og de områder i EU-landene, som de vender mod eller grænser op til, er vejen frem, hvis man vil overvinde de splittelser, de fordomme og den mistro, der bunder i gamle eller nye stridigheder eller konflikter mellem landene på Vestbalkan og deres nabolande, som nu er medlemmer af EU;

14. stiller sig positivt til de fremskridt, der er gjort i forbindelse med skabelsen af en frihandelsområde på Vestbalkan, nemlig den centraleuropæiske frihandelsaftale (CEFTA). Udvalget anbefaler, at de deltagende lande fremskynder arbejdet med at skabe et fungerende frihandelsområde for hele regionen, da netop et sådant område vil hjælpe de enkelte lande med at forberede sig på tilslutningen til EU's fælles marked;

15. støtter tanken om et snævert samarbejde mellem de lokale og regionale myndigheder og institutioner og partnere i EU's medlemsstater og mener, at man bør skabe egnede institutionelle og finansielle mekanismer for, at de lokale og regionale myndigheder, lige som de nationale sammenslutninger af lokale myndigheder, i højere grad kan deltage i grænseoverskridende og regionale projekter, herunder også initiativer inden for rammerne af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS);

16. erkender, at civilsamfundsorganisationer spiller en væsentlig rolle, når EU-integration skal fremmes og støtter udviklingen af civilsamfundsnetværk i regionen samt udarbejdelsen af fælles projekter.

Udvikling af lokalt selvstyre

Regionsudvalget

17. anser at et velfungerende lokalt selvstyre er et centralt element i de enkelte landes interne konsolidering og tilnærmelsen til EU; anbefaler, at regeringerne øger kommunikationen med de lokale og regionale myndigheder for at fremme ideen om europæisk integration;

18. stiller sig positivt til den særlige mekanisme for støtte til lokale og regionale myndigheder på Vestbalkan, som udgør en del af det nye instrument for førtiltrædelsesstøtte (IPA), som Europa-Kommissionen offentliggjorde på en konference i

Bruxelles i april 2008; anbefaler, at Europa-Kommissionen i størst mulig udstrækning forenkler støtteproceduren, gør den hurtigere og mere effektiv; mener, at al slags støtte skal være målrettet, men den skal også gives til en så bred kreds af modtagere som muligt;

19. erkender, at der er en regional ubalance mellem storbyregioner og regioner, der ligger længere fra bycentre, når man ser på de lokale og regionale myndigheders arbejde for at fremme en harmonisk og afbalanceret regionaludvikling og udbrede ideen om europæisk integration. Man bør støtte de decentrale myndigheder, så de kan arbejde mere effektivt i landområder, specielt etnisk blandede områder, hvor vægten bør være på gennemførelsen af multietniske projekter;

20. er vel vidende om, at de lokale og regionale myndigheder i de vestlige Balkanlande spiller en afgørende rolle, når det gælder om at finde den rette institutionelle løsning på spørgsmålet om nationale mindretals rettigheder; forventer derfor, at regeringerne i disse lande rådfører sig med de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med drøftelse og vedtagelse af nye standarder og lovrammer for nationale mindretals rettigheder, hvilket bør ske under hensyntagen til Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal;

21. fremhæver de lokale og regionale myndigheders betydning, når det gælder om at overvinde fordomme og uoverensstemmelser mellem etniske grupper i regionen og i denne sammenhæng deres rolle i kommunikationen mellem de enkelte landes lokale, regionale og nationale niveauer.

B. Konkrete anbefalinger for de enkelte lande*Kroatien*

Regionsudvalget

22. ser med tilfredshed på de fremskridt, der er gjort i tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien, hvilket er et signal til de andre lande på Vestbalkan vedrørende deres egne udsigter til EU-medlemskab, når de opfylder de nødvendige betingelser, og finder endvidere, at den nuværende usikkerhed om Lissabontraktatens ikrafttrædelse som følge af folkeafstemningen i Irland ikke berører de løbende optagelsesforhandlinger med Kroatien;

23. stiller sig positivt til de fremskridt, som er gjort inden for regionalpolitikken og det grænseoverskridende arbejde og sætter pris på, at Kroatien gør mere for at løse de eksisterende uoverensstemmelser med nabolandene;

24. påpeger, at Kroatien skal gøre yderligere fremskridt, når det gælder om at reformere retsvæsenet, bekæmpe korruption, fremme nationale mindretals rettigheder, flygtninges ret til at vende hjem og omstrukturering af skibsbygningssektoren, hvis der skal gøres afgørende fremskridt i tiltrædelsesprocessen;

25. påpeger, at Kroatien skal fremskynde reformen af den offentlige forvaltning og øge den administrative kapacitet på lokalt og regionalt plan.

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

Regionsudvalget

26. finder, at yderligere fremskridt i retning af bedre relationer med EU er mulige for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, forudsat at landet opfylder de forudsætninger og kriterier, som blev formuleret af Det Europæiske Råd i juni 2008;

27. påskønner Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens bidrag til stabiliteten på Vestbalkan og tager hensyn til dens regerings beslutning om at anerkende Kosovos uafhængighed;

28. stiller sig positivt til nedsættelsen af det blandede rådgivende udvalg EU-Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og støtter udbygningen af den politiske dialog med de decentrale myndigheder i EU og deres samtalepartnere i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien;

29. bemærker, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien langt om længe er kommet over sin politiske krise. Udvalget anbefaler, at der omgående træffes foranstaltninger til at forbedre og styrke de statslige myndigheder for at imødegå årsagerne til den problematiske afvikling af valget i juli 2008 og for at sikre, at fremtidige valg handlinger vil leve op til internationale fastsatte standarder. Det understreger behovet for at intensivere den politiske dialog mellem de politiske partier for at skabe et stabilt politisk klima baseret på konsensus om gennemførelsen af de reformer, som er en forudsætning for EU-medlemskab;

30. foreslår, at man forsætter decentraliseringsprocessen, men at man sikrer, at etnisk tilhørsforhold ikke er det vigtigste kriterium ved opbygningen af de lokale og regionale myndigheder. Man bør værne om den politiske stabilitet i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på nationalt, regionalt og lokalt plan ved at understrege behovet for dialog i stedet for andre løsninger;

31. støtter den konstruktive rolle som udvalget for forbindelser mellem forskellige befolkningsgrupper spiller på både nationalt og lokalt plan som mægler mellem forskellige etniske grupper og parlamentet. Udvalget mener også, at man bør værne om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens multietniske karakter og frem for alt en samvittighedsfuld overholdelse af mindretallets rettigheder;

32. ser positivt på genoptagelsen af forhandlingerne bistået af FN's særlige udsending, Matthew Nimetz og opfordrer Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien til at øge sine bestræbelser på at medvirke til at finde en løsning på landets navn i henhold FN's Sikkerhedsråds resolutioner 817/93 og 845/93; understreger betydningen af gode naboskabsrelationer, hvis Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien skal opnå yderligere fremskridt på vejen mod EU-medlemskab;

33. anbefaler, at man forsætter reformen af den offentlige forvaltning, herunder den lokale skattereform, som skal give de lokale myndigheder større autonomi i finansielle spørgsmål.

Albanien

Regionsudvalget

34. bifalder gennemførelsen af foranstaltninger for at reformere statsforvaltningen og øge de lokale myndigheders beføjelser;

35. understreger behovet for at øge den økonomiske vækst og de økonomiske resultater. Økonomiske velstand og bæredygtig økonomisk vækst er forudsætninger for positive fremskridt mod EU-medlemskab;

36. fremhæver vigtigheden af politisk enighed om integrations spørgsmål i Europa;

37. opfordrer de politiske partier på lokalt plan til at opgive ukonstruktive standpunkter, således at man kan træffe beslutninger ved konsensus og tage fat på løsningen af lokale problemer og tilgodese lokalsamfundenes behov;

38. mener, at man bør indføre effektive mekanismer, som kan udrydde korrupsion på såvel nationalt som lokalt plan; mener også, at man skal øge de relevante institutioners engagement i kampen mod organiseret kriminalitet;

39. bifalder, at de lokale myndigheders beføjelser øges i spørgsmålet om lokale skatter og udgifter;

40. mener, at de lokale myndigheder bør have øgede decentrale beføjelser;

41. opfordrer Albanien til at gennemføre samtlige bestemmelser i Europarådets rammeaftale om beskyttelse af nationale mindretal, især for så vidt angår brugen af mindretalssprog.

Bosnien-Hercegovina

Regionsudvalget

42. stiller sig positivt til underskrivelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem Bosnien-Hercegovina og EU og støtter, at Den Høje Repræsentants kontor (OHR) lukkes, og at EU's særlige repræsentant styrkes, så snart de nødvendige betingelser og målsætninger er nået;

43. værdsætter, at spørgsmålet om Kosovos endelige status ikke har haft nogen større konsekvenser i Bosnien-Hercegovina, og at den overordnede politiske og sikkerhedsmæssige situation er forblevet rolig;

44. bifalder, at det bosniske parlament har vedtaget politireformen i betragtning af dens betydning på vejen mod EU-medlemskab. Regionsudvalget er klar over, at politireformen i den vedtagne form er resultatet af en konsensus, som er opnået efter langvarige og indviklede forhandlinger mellem alle berørte parter. Det understreger dog behovet for yderligere konstitutionelle forandringer, således at de nationale institutioner kommer til at fungere bedre, og den etniske faktor ophører med at være det vigtigste princip i forvaltningen af det bosnisk-hercegovinske samfund. Det understreger ligeledes vigtigheden af et snævrere samarbejde med Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien (ICTY);

45. er tilfreds med afholdelsen af demokratiske lokalvalg i oktober 2008 og værdsætter, at de blev gennemført uden problemer; erkender vigtigheden af, at lokalstyrepræsentanterne vælges ved demokratiske valg og er bevidst om deres rolle i demokratiseringen af det bosniske og hercegovinske samfund og deres tilnærmelse til EU;

46. støtter tanken om, at direktoratet for europæisk integration under Bosnien-Hercegovinas ministerråd samt andre institutioner og organer, der arbejder med den europæiske integrationsproces, får udbygget sin forvaltningskapacitet. Bosnien-Hercegovinas fremskridt i retning af EU-medlemskab vil kræve en yderligere indsats for at gennemføre EU-relaterede reformer.

47. er bevidst om, at en bred offentlig debat om EU-tiltrædelse bør støttes af et antal målrettede projekter, hvor man involverer nationale, regionale og lokale embedsmænd, repræsentanter for akademiske kredse og den ikke-statslige sektor. De nye medlemsstaters erfaringer på dette område bør tjene som inspiration, især når det drejer sig om at etablere et sådant nationalkonvent om EU, som viste sig meget effektivt i Slovakiet, og som også blev indledt i Serbien i 2006.

Montenegro

Regionsudvalget

48. bifalder, at man har afholdt demokratiske og åbne præsidentvalg, især da det var de første præsidentvalg, siden Montenegro erklærede sig selvstændig i 2006;

49. ser positivt på Montenegros aktive bidrag til stabiliseringen af regionen specielt landets konstruktive tilgang til at etablere gode bilaterale forbindelser med nabolandene og tager hensyn til regeringens beslutning om at anerkende Kosovos uafhængighed;

50. bifalder, at Europa-Kommissionen vil oprette en delegation i hovedstaden Podgorica og er overbevist om, at den vil yde et stort bidrag til at lette og udbygge kommunikationen mellem Europa-Kommissionen og Montenegro og hjælpe landet i dets bestræbelser på at blive medlem af EU;

51. opfordrer til, at reformen af retsvæsenet fremskyndes, og at den offentlige forvaltning styrkes i sin position og støtter yderligere fremskridt i de administrative og retslige reformer. Med henblik på gennemførelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen bør man udbygge kapaciteten på det administrative, politiske og retslige område;

52. opfordrer de kompetente myndigheder til at gøre mere for at udrydde korruption i de nationale og kommunale institutioner og bekæmpe den organiserede kriminalitet, specielt smugling af narkotika og andre varer.

Serbien

Regionsudvalget

53. påskønner underskrivelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem Serbien og EU og opfordrer den serbiske regering til konsekvent at opfylde sine forpligtelser i forbindelse med dens gennemførelse;

54. bifalder anholdelsen af Radovan Karadžić på Serbiens territorium og værdsætter den nye serbiske regerings bestræbelser på dette område; understreger betydningen af et fortsat samarbejde mellem den serbiske regering og Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien (ICTY);

55. opfordrer EU til at tage afgørende skridt til at forbedre forbindelserne med Serbien ved at lade den midlertidige aftale træde i kraft og indlede proceduren for medlemsstaternes ratificering af stabilitets- og associeringsaftalen og finder det realistisk, at Serbien får status af kandidatland i løbet af 2009;

56. bifalder, at præsidentvalgene i januar og februar 2008 og de fremskyndede parlaments- og kommunalvalg i maj gennemførtes på demokratisk vis og påskønner også, at regeringskrisen kunne løses på demokratisk vis;

57. fremhæver behovet for en effektiv skattemæssig decentralisering og støtter loven om kommunal ejendom i den version, der blev fremlagt af Serbiens stående konference for byer og kommuner;

58. bifalder, at det serbiske parlament har ratificeret Det Europæiske Charter for Lokalt Selvstyre, og at dette trådte i kraft den 1. januar 2008;

59. anbefaler, at man udarbejder en decentraliseringsstrategi for at opnå gennemsigtighed og forudsigelighed i decentraliseringsprocessen i Serbien; understreger behovet for at styrke de lokale institutioner og foreslår, at man er særlig opmærksom på, at nationale minoriteters og etniske gruppers rettigheder respekteres fuldt ud;

60. opfordrer Beograd til at acceptere Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo (EULEX).

Kosovo (under FN's Sikkerhedsråds resolution 1244/99)

Regionsudvalget

61. støtter EULEX's fortsatte mission i Kosovo og stiller sig positivt til EU's forpligtelse til at overtage en stor del af ansvaret for Kosovos fremtidige udvikling; bifalder aftalen om overførsel af beføjelser fra De Forenede Nationers mission i Kosovo (UNMIK) til EULEX;

62. påskønner resultatet af donorkonferencen for Kosovo, som Kommissionen afholdt den 11. juli 2008 i Bruxelles samt EU's engagement i Kosovo og stabiliteten på Vestbalkan;

63. støtter Kosovos deltagelse i regionale initiativer især dem med tilknytning til Vestbalkans udsigter til EU-medlemskab og påpeger, at integreringen af Vestbalkan i EU først vil lykkes, når alle aktører i regionen er involveret i processen;

64. konstaterer, at man i den nye forfatning forankrer de forskellige etniske gruppers rettigheder.

65. stiller sig positivt til, at man har oprettet et rådgivende udvalg for forskellige befolkningsgrupper under præsidentens ledelse og indført et system med to majoriteter, hvor beslutninger i spørgsmål, som vedrører forskellige befolkningsgruppers grundlæggende interesser, skal godkendes ikke bare af et flertal af lovgivere, men også af et flertal af repræsentanter for de forskellige befolkningsgrupper. Udvalget anbefaler også, at tidspunktet for dets ikrafttræden fastlægges i samråd med repræsentanter for det internationale samfund;

66. håber ikke, at landets uafhængighed og fastlæggelsen af nye grænser medfører hindringer for det økonomiske samkvem og personers bevægelighed mellem landene på Vestbalkan;

67. støtter tanken om det internationale samfunds fortsatte tilstedeværelse i Kosovo over en længere periode; opfordrer verdenssamfundet til at yde betydelig støtte til gennemførelsen af den nye forfatning i betragtning af den offentlige forvaltnings utilstrækkelige ressourcer i Kosovo;

68. beklager, at forvaltningskapaciteten fortsat er for ringe til at kunne sikre effektivt arbejdende og åbne offentlige tjenesteydelser og fornuftig forvaltning af EU-midler og -programmer;

69. tilskynder nationale minoritetsgrupper til at tage del i samfundsstyringen i Kosovo inden for rammerne af den nye forfatning og konstaterer med beklagelse, at repræsentanterne for den serbiske befolkningsgruppe ikke vil deltage i arbejdet med at skabe offentlige institutioner og deltage i den demokratiske proces med henblik på at vælge repræsentanter til institutionerne i Kosovo;

70. opfordrer myndighederne i Kosovo til at respektere de forskellige etniske mindretal og opfylde de internationale krav i denne henseende.

Bruxelles, den 27. november 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Merværdien af at involvere de lokale og regionale myndigheder i udvidelsesprocessen«

(2009/C 76/10)

REGIONSUDVALGET

- anbefaler, at gruppen af potentielle kandidatlande, såfremt de lever op til de krav, Kommissionen stiller, også opnår berettigelse til de tre resterende instrumenter, således at det er muligt at opnå de samme vilkår som kandidatlandene;
- anbefaler, at denne udtalelse danner afsæt for en mere omfattende og grundig evaluering af hidtidige erfaringer, da en evaluering vil kunne klarlægge og dokumentere det omfattende og væsentlige arbejde, de lokale og regionale myndigheder har udført under tidligere udvidelser. I den forbindelse opfordres til, at Regionsudvalget ved hjælp af Forskningspuljen udarbejder en grundig analyse af den lokale og regionale involvering under IPA i 2007-2009;
- henstiller til, at Regionsudvalget i begyndelsen af 2009 tager initiativ til en rundbordsdiskussion, hvor repræsentanter fra Kommissionen, Parlamentet, de lokale og regionale myndigheder fra kandidatlande og potentielle kandidatlande og andre relevante aktører inviteres til at diskutere dette emne indgående, hvilket vil udgøre startskuddet til evalueringsprocessen;
- opfordrer til, at der på baggrund af evalueringen udarbejdes en politisk referenceramme mellem Regionsudvalget og Kommissionen for involvering af lokale og regionale myndigheder i udvidelsesprocesser. Dette skal vedtages i udvalget, idet etableringen af en politisk referenceramme er et enestående redskab til at revurdere nuværende strukturer og samarbejdsformer med henblik på at skabe yderligere udvikling i forhold til det grænseoverskridende samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder i medlemslande, kandidatlande og potentielle kandidatlande.

Ordfører: Helene LUND (DK/PSE): Medlem af byrådet i Furesø Kommune

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER

REGIONSUDVALGET

Principielt

1. glæder sig over den femte udvidelsesproces, hvor de lokale og regionale myndigheder i Bulgarien og Rumænien har spillet en væsentlig rolle i at skabe en udvikling hen imod bæredygtigt demokrati på lokalt og regionalt plan;

2. understreger, at det er vigtigt at tage ved lære af de erfaringer, der er gjort under tidligere udvidelser i forbindelse med grænseoverskridende samarbejde, så indsatsen kan optimeres og forbedres i forhold til nuværende optagelsesforhandlinger med kandidatlandene og potentielle kandidatlande;

3. anbefaler derfor, at der sættes yderligere fokus på samarbejdet mellem lokale og regionale myndigheder i medlemslandene, kandidatlandene og de potentielle kandidatlande;

4. hilser instrumentet for førtiltrædelsesstøtte (IPA), der udspringer af Kommissionens meddelelse KOM(2004) 627 endelig og Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006, velkommen og henviser til sin udtalelse »Et instrument til førtiltrædelsesbistand« (CdR 498/2004 fin). Regionsudvalget støtter opbygningen af IPA, der er opdelt i fem komponenter for hhv. a) overgangsstøtte og institutionel kapacitet, b) grænseoverskridende samarbejde, c) regional udvikling, d) menneskelige ressourcer og e) udvikling af landdistrikter;

5. konstaterer, at IPA, der løber i perioden 2007-2013, er et vigtigt redskab i arbejdet med at skabe holdbare politiske og administrative strukturer i kandidatlandene og de potentielle kandidatlande, da IPA siden den 1. januar 2007 har fungeret som det samlede instrument for de forskellige komponenter af førtiltrædelsesstøtte, der tidligere var gældende for Tyrkiet og Vestbalkan: Phare, Ispa, Sapard, Cards og det finansielle instrument for Tyrkiet;

6. hilser den treårige vejledende finansielle ramme under IPA for tildelingen af ressourcer til hvert modtagerland velkommen, da dette afspejler en fleksibel tilgang, og påpeger, at det ikke er muligt at finde én løsning, der passer til alle, hvorfor der er brug for fleksible instrumenter, som er i stand til at imødekomme de udfordringer og problemer, der findes i det enkelte land;

7. noterer sig samtidigt, at modtagerlandene er opdelt i to grupper, hvoraf gruppen af kandidatlande, der består af Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Kroatien og Tyrkiet, udgør den ene gruppe, og gruppen af potentielle kandidatlande bestående af Albanien, Bosnien og Hercegovina, Montenegro, Serbien og Kosova udgør den anden gruppe, og noterer sig i

forlængelse af ovenstående opdeling, at gruppen af kandidatlande har mulighed for at søge støtte under alle fem komponenter, mens gruppen af potentielle kandidatlande kun har mulighed for at søge støtte under de to første komponenter for overgangsstøtte og institutionel kapacitet samt grænseoverskridende samarbejde;

8. anbefaler, at gruppen af potentielle kandidatlande, såfremt de lever op til de krav, Kommissionen stiller, også opnår berettigelse til de tre resterende instrumenter, således at det er muligt at opnå de samme vilkår som kandidatlandene;

9. understreger, at det er afgørende, at der stilles skrappe krav om efterfølgende dokumentation af de resultater, der er opnået under IPA;

10. påpeger, at en stor del af lovgivningen ofte implementeres lokalt og regionalt (på miljøområdet implementeres op til 70 pct. af lovgivningen fra Unionen lokalt og regionalt), hvorfor det er vigtigt, at de lokale og regionale myndigheder får en reel støttemulighed under IPA, så de har mulighed for at fortsætte deres positive og vigtige arbejde og fortsat bidrage konstruktivt i forhold til udviklingen af solide administrative strukturer og bæredygtigt demokrati på lokalt og regionalt plan i kandidatlandene og i de potentielle kandidatlande.

Betydningen af lokale og regionale aktørers bidrag i forbindelse med udvidelser

Regionsudvalget

11. understreger, at hvis kandidatlandene og de potentielle kandidatlande skal kunne leve op til de krav, der stilles i *aquis communautaire*, Københavner-kriterierne og Madrid-konklusionen fra december 1995, er det essentielt, at de udvikler holdbare decentrale politiske og administrative strukturer;

12. gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder ofte er den primære indgang til systemet for borgerne, og at det derfor er vigtigt, at de kan levere de services, borgerne efterspørger. Erfaringer viser, at det er vigtigt at sætte ind i forhold til udviklingen af stærke decentrale politiske og administrative strukturer, da disse ofte er svage i kandidatlandene og de potentielle kandidatlande. Dette er et område, hvor de lokale og regionale myndigheder i Unionen har stor erfaring, da det er udfordringer, som lokale og regionale myndigheder i alle medlemslande står over for. Regionsudvalget understreger samtidig vigtigheden af, at borgerne ikke oplever varige forringelser i serviceniveauet i optagelsesprocessen, da dette kan medføre et negativt syn på medlemskabet i EU;

13. understreger i forlængelse heraf, at det ydermere er vigtigt at fokusere på udviklingen af stærke decentrale strukturer, da en stor del af *aquis communautaire* implementeres på lokalt og regionalt plan, og peger på, at det derfor er vigtigt, at det lokale og regionale niveau udgør en ligeværdig medspiller i forhold til det centrale niveau, da en veludbygget administrativ kapacitet på lokalt og regionalt niveau, der er i stand til levere de services, der kræves, og håndtere de udfordringer, der opstår, er med til at aflaste det centrale niveau;

14. henleder opmærksomheden på, at for at sikre en succesfuld politisk og administrativ forankring af politiske og administrative strukturer på lokalt og regionalt niveau, er det vigtigt i samarbejde med civilsamfundet at udvikle et lokalt demokrati, som borgerne har tillid til og føler, at de har indflydelse på. Kommunale og regionale myndigheder har mange års erfaring med samarbejde på tværs af grænser f.eks. venskabsbysamarbejde, der også medtager den kulturelle og identitetsmæssige dimension i forhold til udvikling af demokrati og administration. Dette har en positiv merværdi for Fællesskabet;

15. påpeger endvidere, at det lokale og regionale niveau besidder en ekspertise i forhold til interkulturelt samarbejde, da det oftest er disse niveauer, der er i direkte kontakt med borgerne med forskellige kulturelle baggrunde. Dette har givet de lokale og regionale myndigheder erfaring i arbejdet med forskellige kulturer på nært hold, hvilket er en ressource, der kan overføres på det interkulturelle arbejde mellem medlemslande, kandidatlande og potentielle kandidatlande i forbindelse med udvidelsesprocesser.

Behovet for en sammenhængende tilgang i det grænseoverskridende samarbejde

Regionsudvalget

16. mener, at det er vigtigt at udvikle en sammenhængende tilgang til det grænseoverskridende samarbejde i forbindelse med førtiltrædelsesprocesserne;

17. fremhæver, at én af Regionsudvalgets vigtigste prioriteter på det eksterne område er at forklare borgerne om udvidelserne (CdR 322/2006 fin), og understreger, at Regionsudvalgets indsats vil være bedre og lettere at kommunikere ud, hvis Regionsudvalget har et systematisk kendskab til de praktiske, konstruktive og holdbare resultater, der er opnået af lokale og regionale myndigheder i udvidelsesprocessen;

18. takker alle lokale og regionale myndigheder i de medlemslande, kandidatlande og potentielle kandidatlande, der har medvirket i den undersøgelse, der danner grundlag for denne udtalelse. De har ydet et fremragende bidrag i forbindelse med udarbejdelsen af udtalelsen ved at bidrage med deres

erfaringer i forbindelse med samarbejdet mellem lokale og regionale myndigheder i medlemslande og kandidatlande samt potentielle kandidatlande. Især de kroatiske byer og regioner har leveret et omfattende bidrag, hvilket understreger deres store engagement. De indkomne svar fra alle de lande, der har medvirket, udgør et stærkt praktisk afsæt i arbejdet med at evaluere den hidtidige indsats og danner en basis for udarbejdelsen af et sæt politiske retningslinjer for det fremtidige arbejde.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

Politiske retningslinjer ⁽¹⁾

Regionsudvalget

19. anbefaler, at denne udtalelse danner afsæt for en mere omfattende og grundig evaluering af hidtidige erfaringer, da en evaluering vil kunne klarlægge og dokumentere det omfattende og væsentlige arbejde, de lokale og regionale myndigheder har udført under tidligere udvidelser. I den forbindelse opfordres til, at Regionsudvalget ved hjælp af Forskningspuljen udarbejder en grundig analyse af den lokale og regionale involvering under IPA i 2007-2009. Forskningen bør foregå i et samarbejde mellem universiteter og organisationer på tværs af medlems- og ansøgerlande. Endvidere henstilles til, at der oprettes en følgegruppe, sammensat af repræsentanter for de politiske grupper samt repræsentanter fra Kommissionen og de lokale og regionale myndigheder fra kandidatlande og de potentielle kandidatlande, der vil følge forskningsarbejdet og rapporterer tilbage til udvalget og arbejdsgrupperne med henblik på at skabe et bredt ejerskab af evalueringsprojektet;

20. henstiller til, at Regionsudvalget i begyndelsen af 2009 tager initiativ til en rundbordsdiskussion, hvor repræsentanter fra Kommissionen, Parlamentet, de lokale og regionale myndigheder fra kandidatlande og potentielle kandidatlande og andre relevante aktører inviteres til at diskutere dette emne indgående, hvilket vil udgøre startskuddet til evalueringsprocessen;

21. henstiller til, at Regionsudvalgets sekretariat og de tre arbejdsgrupper for Vestbalkan, Tyrkiet og Kroatien, der til en vis grad allerede har behandlet relevante udvidelsesaspekter, samt det fælles rådgivende udvalg om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien inddrages i evalueringsarbejdet, da de vil kunne bidrage med betydelig viden om de udfordringer, kandidatlande og potentielle kandidatlande står over for;

22. opfordrer til, at der på baggrund af evalueringen udarbejdes en politisk referenceramme mellem Regionsudvalget og Kommissionen for involvering af lokale og regionale myndigheder i udvidelsesprocesser. Dette skal vedtages i udvalget, idet etableringen af en politisk referenceramme er et enestående redskab til at revurdere nuværende strukturer og samarbejdsformer med henblik på at skabe yderligere udvikling i forhold til

⁽¹⁾ De politiske og praktiske retningslinjer er udarbejdet med udgangspunkt i undersøgelsen blandt medlemslande, kandidatlande og potentielle kandidatlande. Materialet fremgår af bilag.

det grænseoverskridende samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder i medlemslande, kandidatlande og potentielle kandidatlande. Den politiske referenceramme skal fungere som et fælles referencedokument mellem Kommissionen og Regionsudvalget i forbindelse med videreudviklingen af IPA ved at fastsætte et sæt anbefalinger for udvidelsessamarbejdet, så IPA i højere grad kan imødekomme de behov, de lokale og regionale myndigheder har;

23. henstiller til, at de lokale og regionale myndigheder skal involveres i udvidelsesprocessen som en ligeværdig medspiller, grundet deres store ekspertise og viden om, hvordan kandidatlande og potentielle kandidatlande kan hjælpes gennem lokalt og regionalt samarbejde. Dette skal ses som en samlet ressource, som resten af EU og EU-institutionerne også kan få glæde af. Derfor opfordres Kommissionen samt kandidatlandene og de potentielle kandidatlande i samarbejde med lokale og regionale myndigheder til at udvikle de nødvendige juridiske og finansielle rammer for inddragelsen, hvilket den politiske referenceramme for involvering af lokale og regionale myndigheder vil være første skridt på vejen til.

III. PROJEKTRELATEREDE ANBEFALINGER

Projektrelaterede retningslinjer

Regionsudvalget

24. påpeger, at mindre grænseoverskridende projekter udført af lokale og regionale myndigheder har en afgørende merværdi, da erfaringer fra flere medlemslande viser, at den åbenhed, gennemsigtighed og direkte kontakt mellem parterne, som mindre projekter indgyder til, skaber gensidig tillid og konkrete resultater på praktiske problemstillinger;

25. understreger i forlængelse heraf, at erfaringer fra bl.a. Rumænien viser, at de midler, der kan søges til decentraliserede projekter gennem førtiltrædelsesinstrumenterne, er af største vigtighed for den administrative kapacitetsopbygning på lokalt og regional niveau i kandidatlande og potentielle kandidatlande;

26. anbefaler, at alle komponenter under IPA skal tilpasses, så de tilgodeser de lokale og regionale myndigheder, samt NGO'er, der yder en vigtig indsats i forbindelse med udvidelsesprocesser. Erfaringer fra flere medlemslande, herunder England og Danmark viser, at lokale og regionale myndigheder har svært ved at leve op til den nedre støttegrænse, der er for grænseoverskridende projekter under IPA;

27. påpeger i forlængelse heraf, at det er vigtigt, at IPA i højere grad sigter mod også at opbygge den administrative kapacitet lokalt og regionalt, og ikke kun koncentrerer sig om opbygningen af centraladministrationen. Hvis den administrative kapacitet hos lokale og regionale myndigheder ikke er til stede,

vil det være vanskeligt at implementere *aquis communautaire* på en bæredygtig måde;

28. gør i forlængelse heraf opmærksom på, at erfaringer har vist, at en grundlæggende hindring for effektiv udnyttelse af projektmidler er kandidatlandenes og de potentielle kandidatlandes manglende evne til at absorbere støttemidler. Dette drejer sig om hele processen fra ansøgningsprocedurer til implementering og afrapportering, hvilket i høj grad skyldes mangel på erfaring. I den forbindelse peges der på, at de sproglige barrierer og manglende teknisk viden om ansøgningsprocedurer og projektmanagement udgør store udfordringer for initieringen og gennemførelsen af projekter. Dette understreger yderligere vigtigheden af, at der under IPA bør være reelle støttemuligheder for lokale og regionale myndigheder til at opbygge deres administrative kapacitet;

29. foreslår, at en fasetankegang, hvor der netop er mulighed for at begynde med mindre projekter og derefter som erfaringen og den administrative kapacitet øges påbegynde større projekter, bør tænkes ind i tilrettelæggelsen af IPA.

30. anbefaler, at der under IPA oprettes en særlig budgetlinje for små projekter, som det er set under tidligere programmer som Phare Baltic Project Facility og Tacis Small Project Facility, og påpeger, at der i perioden 1998-2001 blev gennemført 259 projekter under disse programmer i et samarbejde mellem Estland, Letland, Litauen, Polen, Rusland, Hviderusland, Ukraine og Moldova og medlemslandene, og at evalueringer af bl.a. Tacis-programmerne i 2000 foretaget af den Europæiske Revisionsret anbefalede at øge finansieringen af Tacis Small Project Facility grundet den store succes;

31. påpeger samtidig, at bl.a. erfaringer fra Tyrkiet har vist, at netop mindre projekter, der ofte indeholder konkrete initiativer, har afgørende positiv merværdi i forhold til hele Unionen, da dette samtidig er en måde at udbrede den gode fortælling og kendskab til EU lokalt og regionalt og øge kendskabet til EU på en konkret måde;

32. peger på, at erfaringer under tidligere støtteprogrammer viser, at det er vigtigt, at støttemuligheden under IPA er så ubureaukratisk som muligt og ikke opdeles i for mange faser med særskilte bevillinger, og påpeger derfor, at der er brug for fleksible projektrammer, så det er muligt at flytte midler fra søjle til søjle inden for budgettet, da dette er en måde, hvorpå ny information kan indarbejdes og dermed være med til at forbedre og udvikle projekterne undervejs. Gør i forlængelse heraf opmærksom på, at tunge bureaukratiske procedurer hæmmer især de mindre projekter, og påpeger, at erfaringer fra Serbien viser, at f.eks. forsinkelse i overførsel af projektmidler til de projektansvarlige myndigheder kan have utilsigtede konsekvenser;

33. påpeger, at de nationale sammenslutninger kan være med til at lette processen omkring projekthåndtering ved at påtage sig en aktiv rolle f.eks. ved at fungere som kontaktpunkt og vidensspreader, da nationale sammenslutninger ofte ligger inde med relevant viden og kan være med til at udbrede best practices i forhold til projekthåndtering;

34. gør opmærksom på de vellykkede samarbejder, der har været mellem medlemslande og Tyrkiet, Kroatien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien under EU's Kulturprogram og mellem medlemslande og Tyrkiet under EU's program for Livslang Læring, samt de positive samarbejds erfaringer under EU's 7. rammeprogram for forskning med deltagelse af Tyrkiet, Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Serbien og peger på, at denne tankegang og mulighed for udveksling bør medtænkes i forhold IPA, så det i højere grad vil være muligt at udveksle f.eks. sektoreksperter mellem medlemslandene, kandidatlandene og de potentielle kandidatlande på lokalt og regionalt niveau;

35. peger på, at det er af stor betydning, at der er fokus på den sektorspecifikke faglighed. Danske og polske erfaringer viser, at deltagelsen af lokale og regionale eksperter, der beskæftiger sig med de konkrete problemstillinger til dagligt muliggør en faglig dialog, hvilket er positivt for samspillet og læringsprocessen. I forlængelse heraf understreger engelske erfaringer, at udveksling af eksperter skal ses som en positiv tovejsproces, hvor der sker læring på begge sider, idet nationale sektoreksperter fra medlemslandene også får udbytte af samarbejdet, og italienske og kroatisk erfaringer viser, at sådanne projekter, hvor udbyttet på begge sider opleves positivt, kan medføre flere projekter og samarbejder;

36. gør opmærksom på, at programmer for livslang læring og uddannelse er af allerstørste vigtighed, så læringen ikke stopper med det enkelte projekt, men at der sikres en fortsat udvikling og dynamik og peger på, at erfaringer fra bl.a. Rumænien viser, at samarbejde inden for dette område er væsentligt for at sikre en effektiv og levedygtig offentlig sektor;

37. mener, at der bør sikres en budgetlinje til tolkning, og henviser til erfaringer fra bl.a. Estland, og Kroatien, der viser, at planlægning og udførelse af projekter på tværs af grænser besværliggøres, hvis der ikke er mulighed for professionel tolkning, da dette betyder, at partnerne dermed afskæres fra den kommunikation, der er væsentlig for et projekts succes og den gensidige forståelse;

38. henleder opmærksomheden på, at der bør sættes yderligere fokus på projekternes datamateriale, da data i nogle tilfælde har vist sig at være svært tilgængelige og af svingende kvalitet, hvilket kan få uheldig indvirkning på projekternes kvalitet;

39. mener, at en stærk administrativ kapacitet på alle myndighedsniveauer er afgørende for udviklingen af institutionelle reformer, og peger på, at institutionelle reformer risikerer at blive undermineret, hvis der er svagheder i den administrative struktur, f.eks. viser kroatisk og bosnisk erfaringer, at forsinket implementering af national lovgivning spiller negativt ind på gennemførelse af projekter på lokalt og regionalt niveau;

40. påpeger i forlængelse heraf, at der bør være fokus på de udfordringer, det kan give, når EU-regler og national lovgivning skal spille sammen. F.eks. viser serbiske erfaringer, at manglende overensstemmelse mellem udbudsregler kan medføre misforståelser og forsinkelse af projekters implementering;

41. påpeger, at en holdbar balance mellem støtte til de forskellige områder er vigtig. Erfaringer fra tidligere udvidelser viser, at der har været stor variation i udviklingen af forskellige sektorområder. Mens der er sket fremgang i de *aquis*-baserede sektorer, der har været anerkendt som klare politiske prioriteter, er der sket meget lidt i andre sektorer. Dette har medført et snævert fokus på få sektorer, hvilket har taget midler og fokus fra andre vigtige områder i den offentlige sektor. En række initiativer på disse områder har derfor fundet sted på en forhastet måde og under stort tids- og ressourcepres, hvilket har været med til at svække muligheden for realiseringen af effektive udfald;

42. understreger i forlængelse af ovenstående erfaringer, at EU-projekterne bør initieres allerede tidligt i processen, så udførelsen og dermed resultatet ikke svækkes unødigt som følge af tidspres;

43. mener, at tilgangen til de politiske kriterier bør bredes ud, således at der tages højde for den nødvendige balance og samspil mellem politiske kriterier fastlagt af EU og andre nationale områder. Tidligere erfaringer under programmet PHARE har vist, at en del af støtten møntet på opfyldelse af de politiske kriterier har været ineffektiv, fordi sigtet har været for smalt. Støtten har ikke i tilstrækkelig grad bygget på det behov, der er for at adressere samspillet mellem nøgleområder som reformer af den offentlige sektor, udvikling af civilsamfundet, god governance og bekæmpelse af korruption. Derudover har støtten ikke medtaget den vigtige pointe, at mange aspekter af de politiske kriterier ikke kan udføres, uden at dette spiller ind på de økonomiske kriterier. Det er derfor vigtigt, at det lokale og regionale niveau inddrages i fastlæggelsen af prioriteterne under IPA, så støtten tager udgangspunkt i de behov, der reelt er, og påpeger i forlængelse heraf, at det kan være problematisk, hvis der ikke er sammenhæng mellem de nationale udviklingsstrategier og eksterne donorers strategier, hvilket erfaringer fra Kroatien understreger;

44. mener, at det lokale og regionale niveau bør inddrages tidligere i processen, da der er behov for koordinering mellem det lokale, regionale og centrale niveau. Erfaringer viser, at manglende koordination fører til, at en række aktiviteter igangsættes på centralt niveau, men ikke efterfølgende tænkes ind i den lokale og regionale opgaveløsning. Dette medfører, at igangsatte aktiviteter og projekters potentiale ikke udnyttes fuldt ud;

45. anbefaler derfor, at der sker en øget koordination mellem det centrale niveau og de lokale og regionale myndigheder og henviser bl.a. til de kroatiske regioner Sisak-Moslavina, Slavonia, Osjecko-Baranjska, Lika-Senj samt byerne Varazdin og Karlovac, der udtrykker et ønske om øget involvering i forberedelsen af de operationelle programmer under IPA. Dette vil også være

med til at sikre overensstemmelse mellem de behov, der er, og de aktiviteter, der igangsættes;

46. henstiller derfor til, at der i de operative programmer under IPA tilskyndes til, at lokale og regionale folkevalgte myndigheder inddrages i højere grad, som det er set sket i Kroatien under IPA's komponent II i forbindelse med det grænseoverskridende samarbejde. Regionsudvalget påpeger, at det er de lokale og regionale myndigheder, der har erfaring og føling med de lokale og regionale behov, og som derfor er i stand til at identificere problemerne og bidrage til deres løsning. Derfor anbefales det, at denne metode udbredes til andre ansøgerlande samt udvides til også at omfatte de andre programprioriteter.

Bruxelles, den 27. november 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Øget energieffektivitet ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi«

(2009/C 76/11)

REGIONSUDVALGET

- påpeger, at Regionsudvalget i sine seneste udtalelser har gjort kontrollen med klimaændringerne til en af de lokale og regionale myndigheders vigtigste politiske udfordringer i de kommende år;
- er enig med Kommissionen i, at vi for at nå de ambitiøse mål for 2020 må sikre, at der er tilstrækkeligt med IKT-støttede løsninger til rådighed, og at de udnyttes fuldt ud;
- understreger, at IKT spiller en vigtig rolle for gennemførelsen af EU's strategi for bæredygtig udvikling. IKT har en positiv indvirkning på den bæredygtige udvikling gennem nye teknologier og kommercielle innovationer samt fremmer strukturelle ændringer af, hvordan naturressourcerne udnyttes, ved at bruge mere intelligente og rene processer;
- fremhæver, at IKT med dens enorme potentiale for at øge energieffektiviteten styrker Europas konkurrenceevne og forbedrer de lokale og regionale myndigheders forretningsmuligheder;
- påpeger, at kommuner og regioner har adskillige instrumenter til deres rådighed, så IKT's muligheder kan udnyttes fuldt ud i forbindelse med styringen af klimaændringerne, herunder f.eks. ansvar og beføjelser vedrørende planlægning af arealanvendelse, energiforsyning, anlægs- og byggevirksomhed og transport;
- foreslår følgende: i forbindelse med et EU-arrangement om meddelelsens emne kan der arrangeres en udstilling og en konkurrence for de lokale og regionale myndigheder om de bedste energieffektivitetsprojekter, der bruger IKT, og Regionsudvalget er indstillet på at deltage i både udstillingen og selve arrangementets program, og Kommissionen bør sammen med Regionsudvalget og andre aktører udarbejde en praktisk vejledning i, hvordan de lokale og regionale myndigheder kan udnytte IKT i deres klimaforandringsplaner.

Ordfører: Risto KOIVISTO (FI/PSE), Formand for Birkalands forbund

Basisdokument:

»Øget energieffektivitet ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi«

KOM(2008) 241 endelig

POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGETS HENSTILLINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

1. påpeger, at Regionsudvalget i sine seneste udtalelser har gjort kontrollen med klimaændringerne til en af de lokale og regionale myndigheders vigtigste politiske udfordringer i de kommende år;

2. støtter Det Europæiske Råds mål om inden udgangen af 2020 at nedbringe emissionerne med 20 % i forhold til niveauet i 1990, at dække 20 % af EU's samlede energiforbrug med vedvarende energi og at spare 20 % på EU's energiforbrug i forhold til prognoserne;

3. er enig med Kommissionen i, at vi for at nå de ambitiøse mål for 2020 må sikre, at der er tilstrækkeligt med IKT-støttede løsninger til rådighed, og at de udnyttes fuldt ud;

4. gentager sit tidligere standpunkt, at energieffektivitet skal prioriteres højest i alle EU's politikvalg på energiområdet. Derfor er Regionsudvalget også tilfreds med, at Kommissionen i sin meddelelse ønsker at bruge IKT til at effektivisere produktion, distribution og handel med energi;

5. efter især at have fremhævet IKT's sociale og økonomiske aspekter i sine udtalelser om Kommissionens nylige i2010-initiativer noterer Regionsudvalget med tilfredshed, at Kommissionen nu også tager højde for informationssamfundets miljøaspekter;

6. understreger, at IKT spiller en vigtig rolle for gennemførelsen af EU's strategi for bæredygtig udvikling. IKT har en positiv indvirkning på den bæredygtige udvikling gennem nye teknologier og kommercielle innovationer samt fremmer strukturelle ændringer af, hvordan naturressourcerne udnyttes, ved at bruge mere intelligente og rene processer;

7. fremhæver, at IKT med dens enorme potentiale for at øge energieffektiviteten styrker Europas konkurrenceevne og forbedrer de lokale og regionale myndigheders forretningsmuligheder.

De lokale og regionale myndigheders holdning

Regionsudvalget

8. er forvisset om, at Kommissionen har truffet det rette valg ved at prioritere inddragelse af og samarbejde med byer om validering og afprøvning af idéer og finder, at dette er foreneligt med udvalgets tidligere kommentarer til i2010-strategien;

9. er af den opfattelse, at netop de lokale og regionale myndigheder på grund af deres konkrete behov kan udtænke de mest originale og innovative initiativer til støtte for EU's i2010-strategi;

10. påpeger, at kommuner og regioner har adskillige instrumenter til deres rådighed, så IKT's muligheder kan udnyttes fuldt ud i forbindelse med styringen af klimaændringerne, herunder f.eks. ansvar og beføjelser vedrørende planlægning af arealanvendelse, energiforsyning, anlægs- og byggevirksomhed og transport;

11. konstaterer, at de lokale og regionale myndigheder allerede på nuværende tidspunkt i vidt omfang udnytter IKT i mange af deres aktiviteter med henblik på at nedbringe energiforbrug og emissioner, f.eks.:

— offentlig belysning. Brugere kan f.eks. med tekstbeskeder eller via internettet tænde belysning på motionssteder i et bestemt tidsrum, og gadebelysningen kan justeres automatisk, når behovene ændres;

— regulering af opvarmning, klimaanlæg og belysning i bygninger. Teknologi spiller en særlig rolle i bygninger, hvor der anvendes meget energi, f.eks. i svømmehaller;

— fjernovervågning af ejendomme og andre offentlige rum. Samtidig indsamles viden om bygningers energiforbrug og ændringer heraf;

— mere miljøvenlig trafikstyring, f.eks. trafiklys, der reagerer på ændringer i trafikstrømme, samt indsamling af information om trafiktrængsel;

— styrkelse af kollektivtrafikkens konkurrenceevne. Allerede i dag tilbyder mange kommuner løbende opdatering af tidsplaner baseret på positionsbestemmelse samt billetsalg via internettet;

- udvikling af nærlogistik. IT kan bruges til at kombinere kommunens transportopgaver og forskellige mobile tjenester og derved generelt nedbringe udledninger og optimere strækninger på en mere miljøvenlig måde;
- større bevidsthed af forbrugerne. Via fjernlæsning af forbrugsmålere kan forbrugerne få information i realtid, som interaktivt forbedrer energieffektiviteten og nedbringer udledninger;
- energiproduktion og -distribution, hvor IKT allerede nu styrer processerne;

12. støtter Kommissionens forslag om at tildele IKT-virksomheder en førende rolle i denne fase af strukturlægningen, så det økologiske fodaftryk mindskes;

13. fremhæver også de store muligheder, IKT indebærer for de lokale og regionale myndigheder, når det gælder om at øge produktiviteten, forbedre tjenesteydelser og samtidig nedbringe energiforbrug og emissioner. Udnyttelse af sådanne muligheder forudsætter dog ofte en bredere strukturel modernisering af den administrative praksis, f.eks.:

- øget fjernarbejde via mere fleksibelt arbejde,
- overgang fra papirdokumenter til elektronisk sagsbehandling, samtidig med at både interne og eksterne arbejdsprocesser fornyes,
- udbud af tjenester på tværs af sektor- og organisationsgrænser via servicecentre tæt på borgerne, hvor der tilbydes mere tilbundsående ekspertise og f.eks. tolketjenester via videokonference;

14. anfører, at de europæiske lokale og regionale myndigheder og deres netværker gerne vil deltage i de hørings- og partnerskabsprocedurer vedrørende IKT til at forbedre energieffektiviteten, som foreslås af Kommissionen, samt udbrede eksempler på god praksis;

15. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at udarbejde hensigtsmæssige finansieringsmodeller, der også tager højde for de lokale og regionale myndigheders behov, og gøre energieffektivitet generelt og IKT-løsninger specifikt til et samlet indsatsområde for alle finansieringskilder.

Andre bemærkninger

Regionsudvalget

16. finder, at transportområdet — trods flere igangværende initiativer — burde have været nævnt i meddelelsen som et af flere områder, der skal fokuseres på i den indledende fase, da der er enorme besparelser at hente og mange muligheder for

IKT-applikationer og fordi det er vigtigt fra de lokale og regionale myndigheders synsvinkel;

17. er enig med Kommissionen i, at det er vigtigt at støtte udviklingen af mere energibesparende computere og opfordrer samtidig Kommissionen til også at investere i udvikling af metoder til at forbedre udnyttelsen af især den varmeenergi, der produceres i store IT-rum;

18. bemærker, at Kommissionen foruden energieffektivitet også fremhæver den store indvirkning, som fremstilling, transport og destruktion af IT-produkter har på sektorens økologiske fodaftryk, og anser det for vigtigt at søge at påvirke denne indflydelse, såvel gennem frivillige aftaler som gennem lovgivning, hvor dette måtte være relevant;

19. foreslår, at der udstikkes fælles retningslinjer for forskning i IKT-baseret udvikling af energieffektivitet, så spredte europæiske, nationale og regionale ressourcer kan kombineres med henblik på bedre opfyldelse af fælles mål;

20. understreger vigtigheden af kundebaseret forskning, og finder, at det kun kan lykkes, hvis der er et tæt samarbejde mellem den videnskabelige forskning, IKT og andre virksomheder, energiproducenter, lokale og regionale myndigheder og forbrugerorganisationer;

21. i betragtning af de lokale og regionale myndigheders store betydning for energieffektivitet bør de tildeles en central rolle i EU's forskningsrammeprogram samt i tilsvarende nationale projekter og navnlig i de storstilede pilotprogrammer, der foreslås i meddelelsen med henblik på at mindske IKT's økologiske fodaftryk;

22. er bekymret over, at der trods sagens alvor ikke lægges tilstrækkelig vægt på at udmønte innovationerne i praktiske produkter og tjenester på massemarkedet, og konstaterer, at de lokale og regionale myndigheder udover at være de første til at udnytte innovationerne også kan tilbyde virksomhederne positive økonomiske udviklingsrammer;

23. anser det for et stort problem for markedets vækstmuligheder, at der mangler fælles standarder, især på teknologiområder, der er tæt forbundet med de lokale og regionale myndigheder, herunder f.eks. systemer til intelligent styring af bygninger, kontrol med belysning og trafiksystemer. Manglen på standarder forhindrer interoperabiliteten mellem teknologier, begrænser konkurrencen på markedet og vanskeliggør offentlige indkøb;

24. gør opmærksom på, at der mangler fælles målingsmetoder på de indsatsområder, Kommissionen foreslår, så de lokale og regionale myndigheder kan vurdere nytten af forskellige alternativer;

25. konstaterer, at den decentrale energiproduktion i kommuner og regioner er hensigtsmæssig, hvad angår eldistribution og sikkerhed, og giver mulighed for at kombinere forskellige energiproduktionsmetoder. Derfor støtter Regionsudvalget varmt op om Kommissionens plan om at øge udvekslingen af information og god praksis om nye IKT-baserede forretningsmodeller for decentral produktion og satse på relevant forskning og udvikling;

26. fastslår, at fremme af grøn IKT ved offentlige indkøb ikke nævnes i meddelelsen, og opfordrer til, at der udvikles procedurer, så de lokale og regionale myndigheder lettere kan prioritere energieffektivitet og udvikling af relevant IKT i forbindelse med offentlige indkøb og især i de prækommercielle indkøbsprocedurer;

27. reagerer positivt på Kommissionens forventning i meddelelsen om et tæt samarbejde med Regionsudvalget og foreslår følgende:

- I forbindelse med et EU-arrangement om meddelelsens emne kan der arrangeres en udstilling og en konkurrence for de lokale og regionale myndigheder om de bedste energieffektivitetsprojekter, der bruger IKT, og Regionsudvalget er indstillet på at deltage i både udstillingen og selve arrangementets program
- Kommissionen bør sammen med Regionsudvalget og andre aktører udarbejde en praktisk vejledning i, hvordan de lokale og regionale myndigheder kan udnytte IKT i deres klimaforandringsplaner;

28. foreslår, at Kommissionen i sin næste meddelelse om IKT og miljø, der er berammet til foråret 2009,

- udvider perspektivet fra energieffektivitet til bæredygtig udvikling,
- indarbejder en konkret handlingsplan med specifikke mål, foranstaltninger og tidsfrister,
- som nye områder i hvert fald lader transportområdet og behovet for ændret praksis i den offentlige forvaltning indgå,
- tager højde for de lokale og regionale myndigheders situation og behov.

Regionsudvalgets hovedsynspunkter

29. Som Regionsudvalget allerede har konstateret tidligere, skal energieffektivitet og øget brug af vedvarende energi udgøre

et centralt element i EU's energipolitik. Investeringer i IKT, der kan øge energieffektiviteten, gør det muligt for kommuner og regioner at styre klimaændringerne, sprede energiproduktionen og mindske energiforbruget samt tilbyde lokale virksomheder nye forretningsmuligheder.

30. Regionsudvalget anser det for særdeles vigtigt, at Kommissionen planlægger at udnytte byers erfaringer med validering og afprøvning af idéer samt ønsker at indgå i et samarbejde med dem og eksisterende regionale og kommunale netværker. På grund af deres mange forskellige funktioner (eksempelvis som lovgiver, forbruger, tjenesteudbyder, bruger og leverandør af energi, initiativtager, ekspert og forbillede) er der mange grunde til, at kommuner og regioner bør give deres fulde støtte til en storstilet udnyttelse af IKT med henblik på at øge energieffektiviteten. Regionsudvalget vil søge at bruge alle forhåndenværende midler til at øge bevidstheden hos netværkene af byer og lokale og regionale myndigheder om disse muligheder og vil tilskynde dem til at deltage i partnerskabsprocesser.

31. Regionsudvalget håber, at Kommissionen vil gøre mere for at fastlægge standarder for sektoren, så de lokale og regionale myndigheder kan få adgang til produkter med større interoperabilitet. Standardisering og kvalitetskriterier fremmer også konkurrencen på markedet og gør det lettere at foretage offentlige indkøb med en positiv indvirkning på energieffektiviteten.

32. Lokale og regionale myndigheder kan som led i deres fælles ansvar for miljøet med støtte fra EU og medlemsstaterne gå forrest i udviklingen og være et godt eksempel ved at bruge IKT til at forbedre energieffektiviteten. Deres banebrydende rolle går bl.a. ud på at etablere et nyt partnerskab med IKT-virksomheder og energiproducenter, gennemføre energibesparende intelligent belysning i offentlige bygninger og områder samt gennemføre energieffektivitet i forvaltning og tjenesteydelser.

33. Regionsudvalget foreslår, at Kommissionen i sin næste meddelelse om dette emne offentliggør EU's handlingsplan om brug af IKT til fremme af bæredygtig udvikling. Udvalget anser det også for nødvendigt, at transportområdet inddrages i helhedsanalysen, og at handlingsplanen indeholder en omfattende e-strategi til nedbringelse af CO₂-emissioner, kvantitative sektormål for disse emissioner, EU's og medlemsstaternes foranstaltninger med henblik på at indfri disse mål, samt at der defineres kriterier for overvågning af udviklingen.

Bruxelles, den 27. november 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Forbedrede kompetencer i det 21. århundrede: En dagsorden for europæisk samarbejde om skoler«

(2009/C 76/12)

REGIONSUDVALGET

- understreger, at eventuelle overnationale foranstaltningers vigtigste målsætning bør være at skabe europæisk merværdi. Derfor tilslutter udvalget sig Kommissionens krav om, at EU's meget forskellige skolesystemer, der bygger på fælles værdier og omfatter en lang række innovative og fremragende eksempler på god praksis, bør udnyttes bedre;
- minder om, at der også fortsat bør tages hensyn til de enkelte medlemsstaters fordeling af beføjelserne gennem decentralisering. I mange medlemsstater er det de lokale og regionale myndigheder, der har ansvar for skoleområdet. Derfor er det vigtigt både at opnå et velfungerende politisk og administrativt samarbejde mellem samtlige niveauer og at udarbejde fælles politikker. Forbedringer på skoleområdet opnås bedst ved, at de lokale og regionale myndigheder deltager aktivt og påtager sig et ansvar for udviklingen af uddannelsessystemet i deres områder;
- mener, at det i denne sammenhæng ikke må glemmes, at kundskaber ikke kun erhverves i skolen, men også i førskoleinstitutioner og i dagligdagen uden for skolen, f.eks. i familien, i samværet med jævnaldrende i fritiden, i virtuelle omgivelser eller gennem medierne. De ansvarlige aktører på skoleområdet og inden for ungdomspolitikken bør have en helhedsorienteret tilgang til de unge, som er i deres varetægt, hvorfor de så vidt muligt i deres overvejelser bør inddrage de læringsprocesser, der finder sted uden for skolens rammer og i den ikke-formelle uddannelse.
- konstaterer, at de lokale og regionale myndigheder i det omfang, det har været dem muligt, igennem mange år løbende har udvidet og udbygget tilbuddene på førskoleområdet. Mange projekter, navnlig i grænseregionerne, er imidlertid kun blevet igangsat takket være støtte fra europæiske programmer. Udvalget mener, at der bør være større kontinuitet i EU's støtteindsats på området, idet man herved både undgår, at gode projekter må opgives efter få år pga. pengemangel, og at indhøstede erfaringer går tabt. EU bør afsætte finansiell støtte til at fortsætte disse projekter;
- håber i betragtning heraf, at det nye program *Comenius Regio* vil give de lokale og regionale myndigheder større muligheder for at beslutte, hvordan de vil prioritere deres projektstøtte;
- tilbyder sin støtte til det af Kommissionen foreslåede samarbejde. Udvalget gentager sin understregning af, at samarbejdet primært bør bestå i en direkte erfaringsudveksling mellem de kompetente myndigheder på uddannelsesområdet i medlemsstaterne.

Ordfører: Helma KUHN-THEIS (DE/PPE), medlem af landdagen i Saarland

Basisdokument

Forbedrede kompetencer i det 21. århundrede: En dagsorden for europæisk samarbejde om skoler

KOM(2008) 425 endelig

POLITISKE ANBEFALINGER

Regionsudvalget

1. glæder sig over Kommissionens meddelelse om »Forbedrede kompetencer i det 21. århundrede«. Meddelelsen peger på en række væsentlige udfordringer, som skolesystemerne i EU står over for. Regionsudvalget er i vid udstrækning enig med Kommissionen i dens analyse af problemerne og konklusionerne herpå. Navnlig bakker udvalget helhjertet op om Kommissionens opfattelse, hvorefter investeringer i unge — især på uddannelsesområdet — har høj prioritet;

2. ville i den forbindelse have betragtet det som en stor hjælp, hvis Kommissionen havde forsøgt at vurdere de økonomiske konsekvenser af en implementering af forslagene for de lokale og regionale myndigheder;

3. mener nemlig, at en løsning af de af Kommissionen konstaterede problemer mange steder allerede står centralt ikke blot i medlemsstaternes, men også i de lokale og regionale myndigheders indsats. Derfor beklager Regionsudvalget, at Kommissionen i sin meddelelse ikke kommer ind på det bidrag i form af finansielle ressourcer og ekspertise, som de lokale og regionale myndigheder allerede yder til løsning af de påpegede problemstillinger i kraft både af deres brede vifte af beføjelser på uddannelsesområdet og af deres indgående kendskab til de lokale og regionale forhold;

4. mener imidlertid, at der er behov for yderligere initiativer dels på baggrund af uddannelsesområdets nøglerolle for den økonomiske vækst og velfærd i EU, dels af skoleuddannelsens store betydning for livslang læring. Udvalget er derfor principielt tilhænger af forslaget om en styrkelse af det europæiske samarbejde vedrørende skoler;

5. understreger samtidig, at eventuelle overnationale foranstaltningers vigtigste målsætning bør være at skabe europæisk merværdi. Derfor tilslutter udvalget sig Kommissionens krav om, at EU's meget forskellige skolesystemer, der bygger på fælles værdier og omfatter en lang række innovative og fremragende eksempler på god praksis, bør udnyttes bedre. Dette gælder navnlig i forhold til Kommissionens ønske om at støtte de myndigheder, der har ansvaret for uddannelsessystemernes organisation og indhold, ved at fremme udvekslingen af bedste praksis;

6. minder om, at der også fortsat bør tages hensyn til de enkelte medlemsstats fordeling af beføjelserne gennem decentralisering. I mange medlemsstater er det de lokale og regionale myndigheder, der har ansvar for skoleområdet. Derfor er det vigtigt både at opnå et velfungerende politisk og administrativt samarbejde mellem samtlige niveauer og at udarbejde fælles

politikker. Forbedringer på skoleområdet opnås bedst ved, at de lokale og regionale myndigheder deltager aktivt og påtager sig et ansvar for udviklingen af uddannelsessystemet i deres områder;

7. mener, at det er et legitimt og i praktisk henseende fornuftigt valg, at meddelelsen er begrænset til kun at omfatte struktureringen af det europæiske samarbejde vedrørende skoler. I denne sammenhæng må man imidlertid ikke glemme, at kundskaber ikke kun erhverves i skolen, men også i førskoleinstitutioner og i dagligdagen uden for skolen, f.eks. i familien, i samværet med jævnaldrende i fritiden, i virtuelle omgivelser eller gennem medierne. De ansvarlige aktører på skoleområdet og inden for ungdomspolitikken bør have en helhedsorienteret tilgang til de unge, som er i deres varetægt, hvorfor de så vidt muligt i deres overvejelser bør inddrage de læringsprocesser, der finder sted uden for skolens rammer og i den ikke-formelle uddannelse.

Fokus på kompetencer (kapitel 2)

Regionsudvalget

8. Regionsudvalget fremhæver Kommissionens iagttagelse, hvorefter de lærende i høj grad har indflydelse på deres kompetenceerhvervelse, »idet de gør sig kritiske tanker om deres læringsmål, styrer deres læring ved selvdisciplin, arbejder selvstændigt og i fællesskab, søger oplysninger og støtte om nødvendigt og anvender alle mulighederne i informations- og kommunikationsteknologierne« (jf. meddelelsens punkt 2.3). Netop i et samfund, hvor evnen til livslang læring i stigende grad er vigtig, er det »at lære at lære« og evnen til selvstændig læring helt uundværlige færdigheder, der bør fremmes som sådanne;

9. mener derfor, at det er vigtigt, at skolerne udvikler et konsekvent læringsbegreb, således at eleverne er klar over, hvordan undervisningen er tilrettelagt, og hvad der forventes af dem. Børn og unges læringsproces bør være præget af positive forventninger, modtagelighed, stimulering og orientering;

10. deler Kommissionens opfattelse, hvorefter reformerne af læseplanerne bør tage udgangspunkt i en holistisk og kompetencebaseret tilgang, hvor »lærere, de lærende og andre aktører inddrages fuldt ud« (jf. meddelelsens punkt 2.5). I den forbindelse er det navnlig vigtigt at inddrage de personer, der har forældremyndigheden. Man bør stille høje forventninger til skolesystemet, men samtidig være opmærksom på, at skolen i høj grad er afhængig af de samfundsmæssige rammebetingelser. Dette illustreres af to forhold: Skolens indsats giver flere resultater, hvis barnet allerede i familien eller i førskoleinstitutionerne

har fået indpodet en positiv holdning til det at lære, og ved afslutningen af den unges uddannelse har de signaler, der udgår fra erhvervslivet og arbejdsmarkedet, ligeledes særdeles stor betydning for de unges læringsmotivation. Skolen kan i øvrigt selv fremme en ny medborgerskabskultur ved:

- at etablere lokale uddannelsesnetværk, der i overensstemmelse med nærhedsprincippet anerkender det bidrag til uddannelse og undervisning, som ydes af de formelle og uformelle uddannelsesinstitutioner;
- at inddrage lokalsamfundets kulturelle, traditionelle, videnskabelige og erhvervsmæssige værdier;
- sammen med familien at tilrettelægge et uddannelses- og undervisningsforløb, der tager hensyn til parternes roller og forskelle og samtidig fastlægger gensidige forpligtelser.

11. anser i lighed med Kommissionen fremme af læsefærdigheden for at være én af skolens centrale opgaver. Mange af de af Kommissionen nævnte politikker — navnlig på skoleområdet — omfatter typisk opgaver, der påhviler de lokale og regionale myndigheder, såsom fremme af familiens læsefærdigheder og forbedringer i infrastrukturen for læsefærdigheder. Også hvad angår udviklingen af en positiv holdning til matematik, informationsteknologi, naturvidenskab og teknik spiller udstyret og apparaturet på skoler, i mediateker og fritidsinstitutioner, der som oftest er finansieret af de lokale og regionale myndigheder, en vigtig rolle;

12. fremhæver, at det ud over erhvervslivet af læse- og skrivefærdigheder er vigtigt at udvikle IT-færdigheder (*eLiteracy*) i skolen. På den måde forberedes børn og unge bedst muligt på et selvstændigt liv, og i kraft af anvendelsen af moderne informationsteknologi tilføres der merværdi til såvel deres egen som hele samfundets udvikling;

13. deler Kommissionens opfattelse af betydningen både af individualiserede læringstiltag og formålet med evalueringer af elevpræstationer. Evaluering bør være formativ og fremadrettet, og formålet med den bør være en mere effektiv og individuel tilrettelæggelse af den fremtidige læring. Ofte er evalueringer imidlertid summariske, dvs. afsluttende, og anvendes blot til indplacering af elever. På dette område mener udvalget, at der stadig er behov for betydelige forbedringer af uddannelsen og videreuddannelsen af lærerne, og i den forbindelse kan også europæiske programmer bidrage til udbredelse af ny viden, især hvis man herigennem når ud til nye lærere og lærere under videreuddannelse;

14. anser formuleringen i tredje punkt af sammenfatningen under afsnittet »Evaluering af læringsresultater« (»vedtagelse af en omfattende metode til udvikling af kompetencer, der omfatter læreplaner, undervisningsmateriale, læreruddannelse [...]«) for uheldig, eftersom Kommissionen har undladt at præcisere, at der her ikke er tale om en på europæisk plan harmoniseret tilgang, men om en opfordring til medlemsstaterne og deres ansvarlige myndigheder på uddannelsesområdet;

15. ser en nær sammenhæng mellem på den ene side iværksætteruddannelserne og udvikling af iværksætterånd og på den anden det ovenfor omtalte princip om, at det generelt drejer sig om at støtte de unges udvikling til selvstændige personer, der er i stand til at tage initiativer på egen hånd — ikke kun i en erhvervsmæssig sammenhæng, men også som aktive medborgere, der tager ansvar for fællesskabet. Skolen skal med andre ord udvikle et undervisningstilbud af høj kvalitet til alle elever (kapitel 3) og fremstå som et kognitivt, kulturelt og socialt uddannelsesfællesskab, der samtidig udvikler eleverne til bevidste medborgere. Et tæt samarbejde med det lokale og regionale erhvervsliv har ligeledes stor betydning.

Læring af høj kvalitet for alle elever (kapitel 3)

Regionsudvalget

16. bakker helhjertet op om Kommissionens argumenter for at skabe bedre undervisningstilbud til børn i førskolealderen. Udvalget stiller sig udtrykkeligt bag synspunktet om, at en »forbedring af førskoleundervisningen og en øget adgang hertil« potentielt er »det vigtigste bidrag fra skolesystemerne for at forbedre mulighederne for alle og for at nå Lissabonmålene«. I førskoleinstitutionerne skabes der væsentlige forudsætninger for en vellykket læringsproces gennem hele skoleforløbet. Dette gælder ikke kun for børn fra vanskeligt stillede samfundsgrupper, men for alle. Førskoletilbud til børn gør det muligt at formidle elementær viden, forudsat at der i kraft af en social og pædagogisk indsats fra barnets allertidligste år er skabt grundlag for en positiv holdning til andre mennesker, engagement, læring og inddragelse af familien i børnenes uddannelse. De innovative pædagogiske metoder, der anvendes i førskoleinstitutionerne, kan videreudvikles på de efterfølgende uddannelsesstrin. Undervisning på førskoleniveau gavner alle. Udvalget gør imidlertid opmærksom på, at selv en optimal tilrettelæggelse af førskoleperioden ikke fritager de lærere, der er involveret i det efterfølgende uddannelsesforløb, fra ansvaret for at vedligeholde og videreudvikle elevernes opdagelses- og lærelyst;

17. konstaterer, at tilbuddene på førskoleområdet i hele EU i vidt omfang finansieres af de lokale og regionale myndigheder. De har igennem mange år løbende udvidet og udbygget tilbuddene, i det omfang det har været dem muligt. Mange projekter, navnlig i grænseregionerne, er imidlertid kun blevet igangsat takket være støtte fra europæiske programmer, f.eks. fremme af flersprogethed i den tidlige barndom. Udvalget mener, at der bør være større kontinuitet i EU's støtteindsats på området, idet man herved både undgår, at gode projekter må opgives efter få år pga. pengemangel, og at indhøstede erfaringer går tabt. EU bør afsætte finansiell støtte til at fortsætte disse projekter;

18. håber i betragtning heraf, at det nye program *Comenius Regio* vil give de lokale og regionale myndigheder større muligheder for at beslutte, hvordan de vil prioritere deres projekttøtte;

19. støtter Kommissionens krav om lige muligheder i uddannelsessystemet, men deler ikke dens undertiden for unuancerede synspunkter om medlemsstaternes forskellige tilgange til problematikken. Dette gælder f.eks. spørgsmålet om, hvornår børnene skal henvises til skoler med afgangsprøver af forskellig kvalitet. En McKinsey-undersøgelse fra 2007 ⁽¹⁾ viser, at undervisningens tilrettelæggelse er langt vigtigere for en vellykket læringsproces end skolesystemets. Som Kommissionen også med rette påpeger andetsteds i meddelelsen (kapitel 4), bør der derfor sættes på en forbedring af kvaliteten af læreruddannelserne;

20. mener, at det er vigtigt, at samtlige medlemsstater gør en indsats for at skabe lige muligheder for adgang til skoleuddannelse. Målsætningen er, at alle skal have adgang til en skoleuddannelse af høj kvalitet, og at socioøkonomiske uligheder ikke må få afgørende indflydelse på resultaterne af skolegangen;

21. er opmærksom på, at elever med indvandrerbaggrund oftest er konfronteret med et komplekst samspil af problemer, og at denne gruppe derfor kræver særlig opmærksomhed. Regionsudvalget bifalder i denne sammenhæng, at Kommissionen om dette emne har fremlagt en grønbog ⁽²⁾, som udvalget vil hellige sig i en særskilt udtalelse. Skolens indsats for at integrere indvandrerbørn og -unge samt deres familier bør støttes af interkulturelle uddannelsesstilbud, der er henvendt til alle, og som tager hensyn til mangfoldigheden. Forstår man den tætte forbindelse mellem sprog og kultur, forstår man også sproglæringens betydning. Dette gælder både evnen til at tale og skrive sproget i det land, man opholder sig i, således at man kan kommunikere og omgås andre mennesker, og vedligeholdelsen af oprindelseslandets sprog som udtryk for den enkeltes identitet og for respekt og påskønnelse af mangfoldigheden;

22. ser det som en central opgave for skolen at støtte dårligt stillede elever samt at give dem selvtillid, anerkende deres fremskridt og at vejlede dem på en måde, der så vidt muligt er tilpasset deres individuelle forudsætninger og behov. Det skal imidlertid heller ikke glemmes, at elever med gode forudsætninger og særlige evner også har krav på at blive stimuleret, støttet og udfordret. Også dette kendetegner et skolesystem med lige muligheder. At tilrettelægge den individuelle støtte til alle elever på en sådan måde, at den ikke fører til social afsolidarisering, er én af pædagogikkens fornemste og vanskeligste opgaver. Den enkelte elevs ansvarsfølelse for helheden skal bevares;

23. kræver, at der lægges markant mere vægt på betydningen af foranstaltningerne både i og uden for skolens regi med henblik på at nedbringe frafaldet. De lokale og regionale myndigheder har et stort medansvar for og yder en betydelig indsats på dette område. Udvalget erkender, at midlerne fra EU's strukturfonde er en stor hjælp i denne sammenhæng, men finder, at de lokale og regionale myndigheder har behov for en

så vidt muligt ubureaukratisk adgang til yderligere støttemidler fra EU;

24. minder i denne forbindelse med henvisning til begrebet »second chance schools« om fritids- og aftenskolesystemets betydning ikke blot for de unge, men for alle aldersgrupper. Alle voksne bør have mulighed for at udvikle sig — men navnlig selvfølgelig dem, hvis barndom og ungdom har været præget af afsavn;

25. anser generelle retningslinjer for tilbud til elever med behov for specialundervisning for u hensigtsmæssige. For det første er de individuelle behov blandt de pågældende børn meget forskellige, og for det andet er tilrettelæggelsen af undervisningen af personer med særlige behov meget uensartet fra medlemsstat til medlemsstat. Formålet med den pædagogiske indsats bør generelt være at yde elever med adfærds- og indlæringsvanskeligheder rettidig og fleksibel hjælp uafhængigt af skoletypen. At lade evalueringen af særundervisningstilbud være afhængig af, hvilken skoletype der er tale om, er derfor forkert. For mange elever er specialskoler den eneste indgang til uddannelsessystemet. Særligt for børn med eventuelle behov for specialundervisning er det vigtigt, at dette behov erkendes og afgrænses så tidligt som muligt i førskoleforløbet, så der kan gives den nødvendige støtte. Dette letter i høj grad overgangen til skolesystemet for de pågældende børn og deres familier;

26. Regionsudvalget understreger skoleudviklingens betydning for at opnå varige resultater af reformerne af uddannelsessystemerne. I den forbindelse bør også skoletilsynets rolle undersøges. Skoletilsynet bør nemlig fremme og støtte fleksibilitet og innovation i skolerne. I tråd hermed henstiller udvalget til Kommissionen at være varsom med koordinations- og harmoniseringsforanstaltninger, der medfører standardisering og dermed risikerer at modvirke de overordnede mål om innovation og iværksættervirksomhed i skolerne. Udvalget ser udviklingen af skolerne som et område, hvor ikke kun medlemsstaterne, men også de lokale og regionale myndigheder og skolerne selv kan drage fordel af erfaringsudveksling, og anerkender, at EU-programmerne, herunder navnlig Comenius og tidligere ARION, har været og er til stor nytte;

27. støtter Rådets opfattelse ⁽³⁾, hvorefter skolerne bør udvikle sig til »læringsamfund«, der evaluerer sig selv, og sætter sig nye mål samt i det omfang, dette er muligt i henhold til medlemsstaternes lovgivning, engagerer sig i de lokale og regionale myndigheders uddannelsespolitik og deltager i udformningen heraf. Dette forudsætter, at tilbuddet til lærerne om løbende faglig udvikling og efteruddannelse styrkes. I den forbindelse støtter udvalget gode kontakter mellem skole og lærere på den ene side og skolens nærmiljø på den anden. Det er udvalgets opfattelse, at det lokale og regionale niveau har ~~størst~~ afgørende betydning for udviklingen af skolerne.

⁽¹⁾ Michael Barber, Mona Mourshed: »How the world's best-performing school systems come out on top«, McKinsey & Company, september 2007.

⁽²⁾ KOM(2008) 423.

⁽³⁾ Jf. EUT C 300 af 12.12.2007, s. 7.

Lærere og ansatte på skoler (kapitel 4)

Regionsudvalget

28. er enig med Kommissionen i, at lærerne har central betydning for at opnå Lissabonmålene. Udvalget betragter lærergrunduddannelser af høj pædagogisk og faglig kvalitet og med indbyggede praktikforløb som en prioritet;

29. kræver større mobilitet i uddannelsen og efteruddannelsen af lærerne. Lærere, der har erfaringer fra andre lande i Europa, må forventes at være i stand til på en anskuelig måde at kunne formidle både mangfoldigheden i de europæiske traditioner og kulturer, men også anerkendelsen af Europas fælles værdigrundlag til eleverne;

30. påpeger en række andre aspekter, som der bør tages hensyn til i uddannelsen samt videre- og efteruddannelsen af lærerne. F.eks. har internettet og de hermed forbundne nye muligheder ændret læringsprocessen, hvorfor også lærerrollen og lærernes selvopfattelse bør ændres. Flexibilitet er et uomgængeligt krav. Lærerne skal være i stand til hurtigt at opfatte tendenser og til at forholde sig til forandringer på uddannelsesområdet. Lærere, social- og ungdomspædagoger og en række andre aktører på det pædagogiske område bør samarbejde og gøre en indsats for at forstå den faglige virkelighed, som man hver især er konfronteret med. Holdarbejde bør stå centralt i uddannelsen samt videre- og efteruddannelsen. Tilsvarende har netværksdannelsen og samarbejdet med kolleger på andre skoler stor betydning;

31. foreslår, at støttefunktioner og eventuelt også semifaglige funktioner indgår i overvejelserne. I mange regioner har man f.eks. indført såkaldte *Learning Coaches* for at kunne tage højde for bestemte elevgruppers individuelle behov. Her kunne andre skolesystemer måske finde modeller, som var værd at efterligne;

32. mener, at Kommissionens forslag om en bedre lærerrekuttering er et spørgsmål, som kræver nærmere overvejelse. Fremgangsmåden, som Kommissionen nævner under punkt 4.4,

med målrettet at tiltrække kvalificerede ansøgere og løbende at følge dem op under uddannelsen og i lærergerningen, anser udvalget for hensigtsmæssig;

33. er enig med Kommissionen i, at kravene til skoleledelsen er steget enormt. Dette har de lokale og regionale myndigheder erkendt, og i denne erkendelse bestræber de sig på dels at hverve kompetent arbejdskraft til at løfte opgaven, dels at gøre skolerne til attraktive arbejdspladser også for skolelederne;

34. anser det for vigtigt, at der som led i det fortsatte samarbejde føres en diskussion om skoleledernes rolle, opgaver og faglige behov. I den sammenhæng er det også vigtigt at udveksle erfaringer vedrørende god praksis for rekruttering af skoleledere.

Meddelelsens konklusion (kapitel 5)

Regionsudvalget

35. tilbyder sin støtte til det af Kommissionen foreslåede samarbejde. Udvalget gentager sin understregning af, at samarbejdet primært bør bestå i en direkte erfaringsudveksling mellem de kompetente myndigheder på uddannelsesområdet i medlemsstaterne. Udvalget anser i den forbindelse den fokusering på bedre læsefærdigheder, udvidelse af adgangen til førskoleundervisning og en styrkelse af læreruddannelsen, som Kommissionen foreslår i sammenfatningen, for at have førsteprioritet. Udvalget slår til lyd for ved hjælp af EU-midler at øge og lette mulighederne for at videregive og afprøve vellykkede løsningsmodeller fra kommuner og regioner ud fra et overordnet princip om, at overførsel af modeller fra region til region pga. den forskellige kulturelle og sociale kontekst altid bør ske med omtanke og i sidste ende bero på en bevidst beslutning og på de lokalt ansvarlige beslutningstageres udtrykkelige samtykke;

36. takker Kommissionen for dens overvejelser og beder den tage hensyn til ovenstående bemærkninger i den videre diskussion.

Bruxelles, den 27. november 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets resolution om »Finanskrisen«

(2009/C 76/13)

REGIONSUDVALGET

1. er bekymret over finanskrisens alvorlige sociale konsekvenser og følgerne for den samlede økonomi, herunder navnlig de regionale følgevirkninger og konsekvenserne for borgerne; opfordrer derfor til at iværksætte resolute foranstaltninger, der støtter økonomiens efterspørgselside, og støtteforanstaltninger for små og mellemstore virksomheder samt lokale og regionale myndigheder, for at bevare samhørigheden og beskytte investerings- og infrastrukturprojekter;

2. bakker fuldt op om målet om et sikkert indre finansielt marked i Den Europæiske Union, som tager udgangspunkt i høje gennemsigtighedskrav og et avanceret og effektivt overvågningssystem på de relevante forvaltningsniveauer; understreger, at tiltag og bestemmelser, som kan kvæle finansmarkedet, bør undgås, og at den fælles indsats bør målrettes mod sikring af en sund finansforvaltning for at genoprette tilliden til økonomien.

EU's initiativer til at håndtere og løse den finansielle krise

Regionsudvalget

3. bifalder den aftale, som Det Europæiske Råd indgik den 15.-16. oktober 2008 som en forudsætning for at genetablere tilliden til finansmarkederne, og mener, at disse beslutninger, selv om de belaster budgetterne og påfører skatteyderne udgifter, udgør vigtige skridt i retning af at genopbygge tilliden inden for den finansielle sektor og begrænse krisens konsekvenser for økonomien;

4. bakker op om EU's beslutning om at øge mindstegarantiene for borgernes opsparinger inden for EU, som det anser for en præcis foranstaltning, der sikrer EU-borgernes opsparinger og genopretter tilliden til banksystemet på kort sigt uden at påføre skatteyderne ekstra omkostninger eller forvride konkurrencen, og støtter bestræbelserne på at undgå konkurser blandt EU's større banker;

5. bifalder medlemsstaternes tilsagn om inden 2011 at afsætte 30 mia. EUR via Den Europæiske Investeringsbank til at hjælpe små og mellemstore virksomheder i Europa, men understreger, at dette kun udgør et første skridt i indsatsen for at understøtte økonomien;

6. fremhæver den vigtige rolle, som tilfalder Den Europæiske Socialfond og de programmer, der sigter på at afbøde de negative konsekvenser af den nuværende krise, og opfordrer Kommissionen til undersøge mulighederne for at tilpasse det eksisterende instrument til de aktuelle omstændigheder, herunder tage Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen op til fornyet vurdering med det formål at gøre dette instrument mere operationelt;

7. støtter Kommissionens seneste initiativer, som tager sigte på at ændre direktiver, der regulerer finansmarkederne, og navnlig sætter fokus på tilsynsforanstaltninger, risikoforvaltning og krisestyring, og opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de lokale og regionale myndigheders rolle i den forbindelse;

8. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et forslag til direktiv, der harmoniserer den type information, som pengeinstitutter giver om finansielle produkter, og fastsætter en forpligtelse til at klassificere beslægtede risici på en letforståelig måde, forenkle kontrakter og opstille letforståelige gennemsigtighedskrav for banktjenester;

9. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til indgåelse af en aftale om en adfærdskodeks for at sikre, at pengeinstitutters udbyttegivende aktiviteter ikke strider imod almenhedens interesse;

10. understreger endvidere, at finanskrisens følger for økonomien ikke bør ændre de langsigtede politiske prioriteter, som EU allerede har opstillet, herunder navnlig: befordring af flere og bedre job, fremme af forskning og innovation, forbedring af konkurrenceevnen, styrkelse af den territoriale samhørighed og bekæmpelse af årsagerne til og virkningerne af den globale opvarmning;

11. tilskynder Europa-Kommissionen til nøje at følge den personlige gæld, især kreditkortgælden, som vokser med står hast, hvilket fører til, at forbrugerne ikke kan overholde deres betalingsforpligtelser;

12. bifalder udpegelsen af en gruppe på højt niveau, der skal beskæftige sig med tilsynsstrukturen i EU's finansmarkeder, og konstaterer, at gruppen består af eksperter fra penge- og finansieringsinstitutter, nationale finansministerier, bankvæsenet og industrien, men beklager, at de lokale og regionale forvaltningsniveauer ikke er repræsenteret i De Larosièr-gruppen, og opfordrer derfor til, at der udpeges en repræsentant for Regionsudvalget;

13. opfordrer til, at der etableres en lovgivningsramme med effektive regelsystemer og håndhævelsesmekanismer;

14. opfordrer til gennemgribende forbedringer af det internationale finanssystem, herunder øget gennemsigtighed i de finansielle transaktioner, en gennemgang af de forsigtighedsnormer og regnskabsstandarder, penge- og finansieringsinstitutterne er underlagt, en styrkelse af ledelsesansvaret og en begrænsning af de bestemmelser i systemet, der lægger op til overdreven risikovillighed (f.eks. securitisation, lønpolitik); fremhæver endelig det nødvendige i en bedre samordning mellem de forskellige nationale tilsynsmyndigheder om tilsynet med tværnationale finansielle koncerner.

Det finansielle systems lokale dimension

Regionsudvalget

15. minder om, at de lokale og regionale myndigheder er ansvarlige for en tredjedel af de offentlige udgifter og over to tredjedele af de offentlige investeringer i EU og derfor må betragtes som aktive medspillere i løsningen af krisen og i bevarelsen af den fremtidige økonomiske vækst; udvalget understreger derfor, at de lokale og regionale myndigheder skal støttes i deres investeringsaktiviteter f.eks. i infrastruktur for at undgå en farlig spiral med færre investeringer, tab af arbejdspladser, færre midler og dermed endnu færre investeringer;

16. understreger, at de lokale og regionale myndigheder er direkte berørt af finanskrisen, da sparekasser i mange lande er stærkt rodfæstede i regionerne, befinder sig tæt på lokalbefolkningen og virksomhederne og bidrager til den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed ved at fungere som drivkraft for nystartede virksomheder og SMV'er;

17. opfordrer derfor Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende den vigtige rolle, det lokale og regionale niveau spiller i forbindelse med offentlige finansielle formidlers funktion, og anbefaler, at de lokale og regionale myndigheder høres i udformnings- og gennemførelsesfasen af en ny arkitektur i EU's finanssystem for at sikre udveksling af erfaringer og overførsel af ekspertise i begge retninger, både nedefra-og-op og oppefra-og-ned til gavn for økonomien, SMV'erne og borgerne.

Konkurrencepolitik

Regionsudvalget

18. hilser Kommissionens meddelelse om statsstøttereplernes anvendelse på foranstaltninger truffet over for pengeinstitutter i forbindelse med den aktuelle globale finanskrisen ⁽¹⁾ velkommen og opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge konsekvenserne af tildeling af statsstøtte til individuelle bankvirksomheder under artikel 87, stk. 3, litra b) for at skabe vished for, at denne støtte holdes på det nødvendige minimum, og at konkurrenceforvridning undgås;

19. bifalder aftalen om en mindstegaranti for opsparing på 50 000 EUR og opfordrer til indførelse af passende skatteincitamenter for borgerne, som kan minimere konkurrenceforvridningen og garantere lige konkurrencevilkår inden for finanssektoren; disse tiltag er vigtige for at genskabe borgernes tillid til det finansielle system;

20. foreslår revision af klassificeringssystemet med henblik på at skabe enkle koder og/eller kategorier, så man kan skelne mellem banker med en forsigtig investeringsprofil og banker med en risikobetonet praksis; er af den opfattelse, at det til dette formål vil være et meget nyttigt skridt at oprette et europæisk kreditvurderingsselskab;

21. støtter Kommissionens bestræbelser på at fjerne enhver forvridning på det internationale finansmarked (*Rapport om*

undersøgelse af detailbanksektoren af 31. januar 2007), den vedvarende opsplitning efter nationale grænser samt forskellene i fortjenstmargener, prissætningspraksis, salgsmønstre og informationskævheden; deler Europa-Kommissionens mål om at gennemføre det fælles finansmarked, som er mere gennemsigtigt, sundere og bedre i stand til at reagere på globale udfordringer.

Budgetspørgsmål

Regionsudvalget

22. minder om, at lokale og regionale myndigheder er vigtige aktører på politik- og budgetområdet, når det drejer sig om at løfte de udfordringer, som kommer til at bestemme EU's fremtid i de næste årtier;

23. understreger, at finanskrisen og dens negative indvirkning på økonomisk vækst og beskæftigelse vil øge efterspørgslen efter bistand, social støtte og præferencetakster for offentlige serviceydelser; de lokale og regionale myndigheder står i frontlinjen for opfyldelse af disse forventninger;

24. henleder opmærksomheden på den forudsigelige forværing af finansieringsvilkårene for økonomiske aktører, herunder for lokale og regionale myndigheder; det kan påvirke deres kapacitet til at optage lån til nye investeringer;

25. opfordrer til særlig hensyntagen til lokale og regionale myndigheders finansieringskapacitet og anmoder om passende støtte til myndighederne i de tilfælde, hvor øgede finansieringsomkostninger og gældsbyrde bringer den rettidige gennemførelse af ellers sunde projekter af værdi og betydning for regioner og EU's økonomi som helhed i fare.

Samhørighedspolitik

Regionsudvalget

26. opfordrer til, at der i den nuværende programmeringsperiode indføres mere fleksibilitet i anvendelsen af strukturfondene, og går bl.a. ind for at give strukturfondene mere tid til tilrettelæggelse, nemlig fra referenceåret plus 2 (N+2) til referenceåret plus 3 (N+3), med henblik på at sikre, at kvalitetsprojekter, som forventes at levere effektive løsninger, ikke unødigt udsættes for risikoen for at miste EU-finansiering;

27. opfordrer pengeinstitutter, EU-myndigheder og banker til at tildele passende støttemidler til og/eller garantier for infrastrukturinvesteringer samt innovative projekter af efterprøvet kvalitet og dermed bidrage til konkurrenceevne og effektivitet; understreger, at man bør have in mente, at det — hvis sådanne investeringer ikke foretages i tide — ikke blot ville få direkte skadelige konsekvenser for de pågældende områder og de deri etablerede SMV'er, men også for EU's industri, hvilket ville påvirke den økonomiske vækst og bringe værdifulde job i fare;

⁽¹⁾ KOM(2008/C 270/02) — EUT C 270 af 25.10.2008.

28. anmoder om, at de lokale og regionale myndigheders andel af medfinansieringen betragtes på linje med deres andele af EFRU og EFS, som gennemføres i regi af de operationelle programmer og som ikke medregnes i forbindelse med en række landes nationale stabilitetspagter. På den måde kan de lokale myndigheder implementere projekter, der fremmer vækst og udvikling i de lokale økonomier og på arbejdsmarkedet, uden at de straffes af de restriktioner, der i nogle lande rammer lokale myndigheder, som bryder pagtens regler (blokering af lånemuligheder, af ansættelser samt beskæring af statslige midler).

29. foreslår et tættere partnerskab mellem Regionsudvalget og EIB i overensstemmelse med sit mål om at styrke økonomisk og social samhørighed med henvisning til EF-traktatens bestemmelser og især dens protokol nr. 28 om økonomisk og social samhørighed;

30. støtter de reformtiltag, som EIB har bebudet: forenkling af procedurerne for adgang til udlån, udvidelse af udlån til at omfatte immaterielle investeringer (licenser, forskning osv.), risikodeling mellem EIB og bankerne samt gennemsigtighed i den finansielle støtte til SMV'er; opfordrer til styrkelse af EIB's interventionskapacitet i forbindelse med infrastrukturprojekter, især ved anvendelse af langfristede investeringsmidler (stamaktier) for at øge EIB's gennemslagskraft; foreslår, at der i lighed med SMV-støtteordningerne udvikles en mekanisme, der inddrager EIB, med det formål at styrke de lokale og regionale myndigheders kapacitet og bistå med samfinansiering af projekter vedrørende territorial samhørighed.

Bruxelles, den 27. november 2008

Et bæredygtigt Europa

Regionsudvalget

31. bekræfter sin forpligtelse hvad angår klimamålene og udtrykker håb om, at de relevante målsætninger vil blive nået uanset de økonomiske problemer; der bør derfor gøres en indsats for at mobilisere europæiske investeringer i vedvarende energiteknologier gennem støtteprogrammer (transport, bygninger osv.) og finansiering af forskning, især i SMV'er;

32. understreger endnu en gang sin forpligtelse med hensyn til gennemførelse af strategien for en dynamisk, bæredygtig vækst i et Europa med en sund social model, energieffektivitet og mindskelse af miljøbelastningen; slår fast, at disse mål — selv under de nuværende exceptionelle omstændigheder — ikke må bringes i fare, hverken af tiltag fra EU eller fra nationale, lokale eller regionale myndigheder; opfordrer tværtimod de ansvarlige aktører til at føre an og vende risiciene til muligheder ved at støtte forskning og investering i effektive teknologier; det ville skabe en økonomisk genopretning på lang sigt sammen med en bæredygtig miljøpraksis;

33. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet og Den Europæiske Unions formandskaber.

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets resolution om »Regionsudvalgets prioriteter for 2009 på grundlag af Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram«

(2009/C 76/14)

POLITISKE PRIORITETER

REGIONSUDVALGET

1. **betoner** vigtigheden af på ny at sætte gang i strukturreformer i EU, der sigter mod løsninger, der kan imødegå den eksisterende finansielle krise og dens virkninger for Europas og verdens økonomier; selv om nødforanstaltninger er vigtige for at hjælpe Europa gennem den nuværende krise på kort sigt, er der **efter** udvalgets **mening** også brug for langsigtet handling for at skabe bæredygtige arbejdspladser og vækst; infrastruktur af høj kvalitet, offentlig transport og investeringer i energieffektive teknologier er derfor af allerstørste vigtighed;

2. **minder** i den forbindelse om dets særlige resolution om den finansielle krise, der redegør for de væsentligste europæiske, nationale og regionale foranstaltninger, der må tages til imødegåelse af den finansielle krise og størst mulig begrænsning af de negative følger heraf;

3. **glæder sig** over den klare vilje til at styrke Den Europæiske Unions territoriale dimension og dens demokratiske karakter og forslagene i så henseende og **gør opmærksom på**, at udvalget agter at videreudvikle sin politiske og institutionelle rolle i den europæiske beslutningsproces og vil i løbet af 2009 udarbejde en hvidbog om forvaltning på flere niveauer;

4. **gentager**, at det har til hensigt at følge nøje med i revisionen af EU's budget for at kunne medvirke til bedre integration og samordning af EU's politikker på regionalt niveau, og **opfordrer til**, at denne proces afspejler behovene på alle styringsniveauer, og til at de foranstaltninger, EU træffer, forenkles og forbedres med hensyn til kvalitet, lighed, stabilitet og synlighed; **foreslår** til det formål, at budgetplanlægningsperioden afstemmes med den europæiske valgperiode på basis af 5+5 år for effektivt at kunne hjælpe de mindst udviklede regioner med at indhente deres efterslæb, at det sikres, at budgettet fremover i højere grad afspejler alle EU's kompetencer, og at man undgår en renationalisering af EU-politikker, som ville true det europæiske integrationsprojekts effektivitet ⁽¹⁾.

Øget vækst og beskæftigelse

Regionsudvalget

5. **fremhæver** behovet for tillidsskabende foranstaltninger over for EU-borgere, som står i en usikker situation med stort pres på jobbet, svingende energipriser og finansiell ustabilitet, og som har mistet tilliden til banksektoren, og påpeger, at man også må se på mekanismer, der kan være med til at afværge sådanne kriser i fremtiden;

6. **understreger** behovet for bæredygtig udvikling af hensyn til borgerne og de kommende generationer; **gør endvidere opmærksom på** vigtigheden af et socialt Europa og **fremhæver**, at disse målsætninger ikke må bringes i fare, men at der tværtimod er brug for en fælles indsats fra såvel EU's og medlemsstaternes side som fra de regionale og lokale politiske aktører. EU bør derfor i endnu større udstrækning tilskynde nationale, lokale og regionale myndigheder til bl.a. ved en mere lempelig anvendelse af reglerne om medlemsstaternes tilladte underskud at forfølge disse målsætninger ved at foretage ambitiøse, langsigtede investeringer i uddannelse, forskning og innovation og i udvikling af infrastruktur af høj kvalitet og offentlige transportnet og ved at investere i energieffektive teknologier;

7. **glæder sig** over Det Europæiske Råds beslutning om at sikre støtte til økonomien ved i højere grad at være opmærksom på langsigtede behov som energieffektivitet og innovative, rene teknologier samt foranstaltninger til forenkling og mindskelse af den administrative byrde med henblik på bedre lovgivning;

8. **giver sin opbakning til** en ny EU-strategi for vækst og beskæftigelse efter 2010, der i lyset af krisen sigter mod at skabe nye arbejdspladser gennem en samordnet indsats på EU-niveau, der kombinerer offentlige investeringer, støtte til forskning, innovation, bæredygtig teknologi og SMV'er, en omfattende social dialog, forsvarlig finansiell regulering, ikke-protektionistiske handelsregler og et tæt samarbejde om finanspolitikken og den monetære politik i EU;

9. **understreger** behovet for, at alle myndighedsniveauer samordner deres initiativer til støtte for SMV'er, at der skabes større sammenhæng mellem grundforskning og anvendt forskning, og at samarbejdet med den private sektor fremmes med henblik på at sikre EU en førende rolle inden for innovation og teknologi; **hilsner** tiltag til iværksættelse og støtte af kreativitets- og innovationsinitiativer **velkommen**, især dem, der er rettet mod samarbejde mellem universiteter og virksomheder, eftersom innovation og kreativitet er de væsentligste drivkræfter for forandring og konkurrenceevne i regionerne og tillige bidrager til livskvaliteten og den økonomiske samhørighed;

10. **gør opmærksom på**, at særlig de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle som offentlige investorer og indkøbere, og **understreger**, at lokale og regionale myndigheder, virksomheder og universiteter har en nøglerolle, når det gælder om at skabe aktive netværks- og klyngepolitikker i EU;

11. **er overbevist om**, at investeringer i de unge er af allerstørste vigtighed for at nå EU's mål om unges beskæftigelsesegnethed og sociale integration;

⁽¹⁾ Udtalelse CdR 16/2008 fin, »Reform af budgettet, EU i forandring«, ordførere Luc Van den Brande og Michel Delebarre.

12. **efterlyser** lige beskæftigelsesmuligheder, og at der rettes særlig opmærksomhed mod det bidrag, som ældre arbejdstagere eventuelt kan yde, idet de besidder viden, der er værdifuld for produkt- og systeminnovationen;

13. **glæder sig over**, at Kommissionen agter at fremlægge en vurdering af EU's demografiske fremtid på forårsmødet, og **beder** Kommissionen om at overveje, hvordan man bedst tager hensyn til den aldrende befolknings behov; **understreger**, at behandlingen af den demografiske udvikling i regioner, byer og kommuner i højere grad bør differentieres for at tage hensyn til regionernes forskellighed og de migrationsstrømme, de står over for, og **fremhæver**, at der som led i den sociale dagsorden om muligheder, adgang og solidaritet skal rettes særlig fokus på sårbare grupper af borgere og iværksættes målrettede foranstaltninger for disse grupper;

14. **opfordrer** til en revision af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, således at den bliver et mere operationelt instrument. Dette kunne ske ved at fastlægge mere fleksible tærskelbeløb, der gør det muligt at anvende fondens midler sammen med EU's øvrige finansieringsinstrumenter, der anvendes ved masseafskedigelser, og ved at øge fondens budget fra 500 mio. EUR til 1 mia. EUR;

15. **påpeger**, at det særligt i lyset af den finansielle krise er af allerstørste vigtighed at sikre, at offentlige tjenester er af høj kvalitet, og udtrykker derfor bekymring over, at den nuværende situation med retsikkerhed for de lokale og regionale myndigheder, som ofte leverer disse tjenester, ikke tages op i Kommissionens arbejdsprogram.

Samhørighed

Regionsudvalget

16. **beklager**, at samhørighedspolitikken betydning ikke afspejles i prioriteringerne i Kommissionens arbejdsprogram på trods af dette politikområdes finansielle og politiske vægt, som gør samhørighed til et af EU's vigtigste mål, og **støtter** gennemførelsen af en omfattende debat om samhørighedspolitikken fremtid i forbindelse med EU's budgetrevision med det formål at konsolidere denne vigtige politik i retning af hovedformålet: den harmoniske udvikling af EU's territorier, mere specifikt udligningen af de økonomiske, sociale og territoriale forskelle; **forventer** derfor, at høringen vedrørende grønbogen om territorial samhørighed 2009 følges op med en hvidbog om territorial samhørighed;

17. **minder om**, at en ambitiøs samhørighedspolitik, der gør en seriøs indsats for at omsætte målsætningerne for territorial samhørighed til konkrete politiske foranstaltninger, vil konsolidere den europæiske integrationsproces og imødegå de fremtidige udfordringer, som berører alle europæiske regioner; **ser** i den forbindelse **behovet for** en fleksibel øremærkning af midler, så strukturelle samhørighedsinstrumenter kan tilpasses de forskellige situationer på lokalt og regionalt plan;

18. **understreger**, at samhørighedspolitikken er blevet en af de mest synlige succeshistorier i EU. Politikens løftestangeffekt

for den regionale udvikling er bevist. Med udgangspunkt i de positive erfaringer bliver det i 2009 nødvendigt at styrke udvekslingen af ideer og forstærke samarbejdet om nye strategier og modeller for de regionale politikker; **forstår**, at der samarbejdes med Kommissionen om at skabe passende mekanismer til gennemførelse af sådanne tiltag; **understreger**, at der med det formål for øje vil blive organiseret yderligere debatter om samhørighedspolitikken fremtid under det europæiske topmøde for byer og regioner, der arrangeres af Regionsudvalget i Prag den 5.-6. marts 2009, samt inden for rammerne af »Open Days — 2009« (den 6.-9. oktober).

19. **understreger**, at territorialt samarbejde er en afgørende forudsætning for at nå målet om territorial samhørighed; **minder** derfor om, at det nye retsinstrument »Europæiske grupper for territorialt samarbejde« (EGTS) har et stort potentiale i praksis. Medlemsstaterne bør derfor træffe alle nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af forordningens bestemmelser.

Effektiv bekæmpelse af klimaforandringer og opbygning af et bæredygtigt Europa

Regionsudvalget

20. **opfordrer** Kommissionen til at fastholde et stærkt politisk fokus på energi- og klimaforandringspolitikken og sikre, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i udformning og gennemførelse af lovgivning på effektiv vis;

21. **støtter** i høj grad, at EU spiller en yderst synlig rolle i forhandlingerne vedrørende FN's konvention om klimaforandring i København i 2009 med det mål, at der opnås enighed om væsentlige fremskridt med hensyn til reduktionen af drivhusgasemissioner fra 2012;

22. **foreslår**, at mindselse af og tilpasning til klimaforandringer betragtes som prioriterede områder i debatten om EU's budgetrevision; **opfordrer** derudover til, at det undersøges, om foranstaltninger vedrørende territorial samhørighed og imødegåelse af klimaforandringer kan supplere hinanden, først og fremmest gennem brugen af eksisterende finansielle instrumenter;

23. **fremhæver** regionernes rolle som et afgørende bindeled mellem de nationale og lokale energieffektivitetsplaner og planer til fremme af vedvarende energi og mener ikke, at medlemsstaterne vil kunne opfylde deres forpligtelser om reduktion af drivhusgasemissioner inden 2020 uden regionernes støtte; **understreger**, at forhandlingerne om en international klimaaftale efter Kyoto bør fokusere på såvel omfattende politikker og deres gennemførelse som emissionsmål; bekræfter sin støtte til initiativer som Borgmesteraftalen og **foreslår** at supplere denne med en direkte involvering af regionerne;

24. **bekræfter** sin opbakning til at modvirke tabet af biodiversitet og håber, at Kommissionens midtvejsevaluering af EU's handlingsplan for biodiversitet vil skabe ny fremdrift på området;

25. **opfordrer** kraftigt til, at der sættes på synergieffekter mellem politikken for landdistriktsudvikling og andre EU-politikker, særligt samhørighedspolitikken; **anmoder** Kommissionen om at undersøge konsekvenserne af den verdensøkonomiske krise for landbrugsmarkedene og i landdistrikterne med henblik på at træffe de nødvendige foranstaltninger til at beskytte denne sektor mod nedgang og sikre uafhængighed på fødevarerområdet;

26. **minder om**, at udvalget ønsker at blive involveret i udformning og gennemførelse af EU's nye integrerede havpolitik som en logisk konsekvens af dets bidrag til Kommissionens havpolitiske handlingsplan;

27. **bifalder** Kommissionens aktiviteter på området grøn transport; **gentager** betydningen af at støtte foranstaltninger, der mindsker transportens påvirkning af miljøet, ved at give prioritet til søtransportpolitikken og til en ambitiøs handlingsplan om mobilitet i byerne;

28. **bifalder**, at Kommissionen har til hensigt at relancere TEN-T-projekter i Europa; **insisterer** på, at der ikke blot bør tages højde for lokale og regionale bekymringer, men at brugen af lokale, regionale og nationale planlægningsinstrumenter bør koordineres inden for denne europæiske ramme med henblik på at optimere de transeuropæiske net;

Et Europa tættere på borgerne

Regionsudvalget

29. **understreger** sin rolle som nøgleinstitution i EU's indsats for at kommunikere med borgerne og **minder** Kommissionen **om**, at udvalget via sine medlemmer har direkte forbindelse til Europas lokale og regionale myndigheder, hvilket skaber et værdifuldt netværk, som giver mulighed for at oplyse borgerne om fordelene ved EU og lytte til deres problemer; **minder** Kommissionen og medlemsstaterne **om**, at EU-institutionerne samt nationale, regionale og lokale folkevalgte repræsentanter, der befinder sig på græsrodsniveau tæt på borgerne, har et fælles ansvar for at integrere den europæiske dimension i den daglige indsats og kommunikere på et forståeligt sprog;

30. **mener**, at valget til Europa-Parlamentet i 2009 må ses som en lejlighed til at styrke decentraliseringen af EU's kommunikationspolitik med henblik på at øge bevidstheden om EU's fælles værdier ved at opretholde en permanent dialog med EU-borgerne og påvise merværdien ved den europæiske integrationsproces;

31. **understreger**, at det vil fortsætte sin indsats for øget anerkendelse på EU-plan af de lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelse med videreudviklingen af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, især hvad angår udformningen og gennemførelsen af det flerårige program, som skal erstatte Haag-

programmet; **støtter** en integreret og omfattende migrations- og asylstrategi, da EU kun herved kan nå frem til en stabil og bæredygtig indvandringspolitik; til den ende **fremhæver** Regionsudvalget det vigtige i initiativer til fremme af den interkulturelle dialog og bifalder i den forbindelse den nye køreplan for lovforanstaltninger, det såkaldte »Stockholm-program«, der sigter mod et styrket europæisk område med frihed, sikkerhed og retfærdighed;

32. **støtter** målet om at bekæmpe terrorisme og voldelig radikalisering med henblik på at fremme EU-borgernes sikkerhed, anerkender de lokale og regionale myndigheders centrale rolle i gennemførelsen af EU's strategi for bekæmpelse af terrorisme og **understreger**, at denne kamp, hvis den skal være effektiv, må udføres under fuld hensyntagen til grundlæggende rettigheder og friheder;

33. **hilser det velkommen**, at den tredje strategiske gennemgang af programmet for bedre lovgivning vil sætte fokus på tre centrale elementer i dagsordenen for bedre regulering — konsekvensanalyse, forenkling og mindskelse af de administrative byrder; **fremhæver** sine fortsatte bidrag til debatten i gruppen på højt plan af uafhængige interessenter vedrørende administrative byrder (»Stoiber-gruppen«), navnlig hvad angår udgiftsbesparselsestiltag for lokale og regionale myndigheder; **fortsætter** sin støtte af en fælles metode for vurdering af administrative byrder, som udtrykkeligt tager hensyn til den lokale og regionale dimension, og **bekræfter** sit engagement i det interinstitutionelle samarbejde om at nå de opstillede mål på dette område;

34. **bekræfter**, at gennemførelsen af subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne i lovgivningsprocessen er af central betydning for en effektiv og demokratisk forvaltning på flere niveauer, og **understreger** det vigtige i at bidrage til en subsidiaritetskultur i EU-institutionerne, som vil bidrage til at forbedre beslutningsprocessen.

Et internationalt stærkere Europa

Regionsudvalget

35. **minder om**, at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i udvidelsesprocessen, og at det vil fortsætte samarbejdet med folkevalgte lokale og regionale repræsentanter fra kandidatlande og potentielle kandidatlande;

36. **bifalder** relanceringen af Euro-Middelhavs-partnerskabet via oprettelse af Middelhavsunionen og **understreger** de lokale og regionale myndigheders vigtige bidrag til gennemførelsen heraf; **annoncerer** oprettelsen af Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforsamling (ARLEM), som skal være et permanent politisk organ, der repræsenterer de lokale og regionale myndigheder, og hvis målsætning er at blive anerkendt som Middelhavsunionens rådgivende forsamling;

37. **understreger** det vigtige i afbalancerede forbindelser med EU's naboer mod øst og syd og **hilser** initiativet til det østlige partnerskab **velkommen**; **opfordrer** Kommissionen til at videreudvikle regionale og territoriale samarbejdselementer inden for det østlige partnerskab;

38. **glæder sig over** Kommissionens øgede anerkendelse af decentraliserede samarbejdsmetoder og -aktiviteter; **påtager sig** at afholde »EU's dage for decentraliseret samarbejde« i slutningen af 2009 med henblik på at fremme udveksling og politisk dialog mellem lokale og regionale myndigheder i EU og i udviklingslandene og **bifalder** etableringen af en informationsudvekslingsplatform, en »børs«, som vil muliggøre partnerskaber mellem lokale og regionale myndigheder i EU og i udviklingslandene med henblik på at skabe nye decentrale samarbejdsprojekter;

39. **fremhæver** på ny sit engagement i indsatsen for at fremme det lokale og regionale demokrati i EU og i tredjelande og **understreger** sin vilje til fortsat deltagelse i valgovervågningsdelegationer i samarbejde med Europarådets Kongres af Lokale og Regionale Myndigheder, og **ønsker** i endnu højere grad at blive involveret i valgovervågningsdelegationer, der organiseres med støtte fra Kommissionen;

40. **pålægger** sin formand at oversende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet, det nuværende franske formandskab og formandskaberne for Den Europæiske Union i 2009, dvs. det tjekkiske og svenske rådsformandskab.

Bruxelles, den 27. november 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for
Regionsudvalget
